

Torsdag den 14. november 2013 (D)

1

19. møde

Torsdag den 14. november 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlige ejendomsvurderinger og tilbagebetaling af for meget opkrævet skat.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 01.11.2013. Betænkning 07.11.2013).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven. (Assisteret reproduktion som terminologi, dispensationsmulighed vedrørende opbevaringstid for æg, samtykke til behandling samt udvidelse af kredsen af ansvarlige for indberetning af alvorlige uønskede hændelser og bivirkninger i form af genetisk sygdom m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 03.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 07.11.2013).

3) Forespørgsel nr. F 5:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om budgetloven.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 22.10.2013. Fremme 24.10.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, momsloven, lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Gennemførelse af EU-direktiv nr. 2013/43/EU, supplerende regler om administration af EU-forordning nr. 608/2013, præcisering af regler om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse, justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v., værnsregel imod unaturlig lageropbygning af tobaksvarer, lovteknisk justering af udligningsafgiften for varebiler, m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 31.10.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven. (Forrentning af negativ institutskat, etablering af en godkendelsesordning for ikkefradragsberettigede pensionsindbetalinger og

tilbagebetaling m.v. af ikkefradragsberettigede indbetalinger til ratepension i indbetalingsåret m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 06.11.2013).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love. (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 07.11.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Ny definition af ghettområder og videregivelse af oplysninger om lejere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Der er følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 71 (Forslag til lov om vandplanlægning),

Lovforslag nr. L 72 (Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love. (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning)) og

Lovforslag nr. L 73 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Gennemførelse af direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), gebyrfinansiering af indsamleruddannelsen, digital indberetning på dækordningen m.v.)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 74 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde m.v. og indførelse af betinget objektivt ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser)).

Fødevareministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 75 (Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Bemyndigelse til etablering af Veterinærfond og henlæggelse af kompetence til at udstede identifikationsdokument for enhovede dyr til privat institution)).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 21 (Forslag til folketingsbeslutning om et udvidet nationalt DNA-register).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 2: Forslag til folketingsbeslutning om offentlige ejendomsvurderinger og tilbagebetaling af for meget opkrævet skat.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 01.11.2013. Betænkning 07.11.2013).

Kl. 10:01

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Torsten Schack Pedersen, værsgo.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det kunne jo være, at vi kunne få en debat om forslaget i dag, for det kneb det noget med ved førstebehandlingen. For fra Venstres side forstår vi simpelt hen ikke den tilgang, som regeringen har til det her spørgsmål. Vi forstår ikke, hvorfor regeringen, når det drejer sig om de borgere, der måtte have betalt for meget fra 2011 og frem, siger, at dem vil man gerne betale pengene tilbage til, mens man, når det drejer sig om de borgere, der måtte have betalt for meget i 2010, i 2009 og helt tilbage til 2003, hvor Rigsrevisionen er kommet med sin kritik, ikke vil gøre noget ved det. Vi forstår grundlæggende ikke, hvorfor regeringen ikke vil tage fat i de problemer, der har været, helt tilbage fra den tid, hvor de bliver påtalt.

Det lykkedes ikke under førstebehandlingen at få en klar melding fra skatteministeren om, hvorfor man valgte at lave et skel, der var 2011. Vi mener jo, at det må være det principielle, der er afgørende her, altså at når der har været problemer, ja, så skal man selvfølgelig rette op på dem, i forhold til hvornår de er blevet påpeget, og ikke ud fra et tilfældigt årstal, som regeringen har valgt. Det må være sådan, at man som borger kan regne med, at hvis der begås fejl og tingene ikke er præcise nok, bliver der fra myndighedernes side selvfølgelig også taget initiativ til, at der bliver rettet op. Det er da trods alt positivt, at regeringen vil gøre det fra 2011, men vi forstår grundlæggende ikke, hvorfor man ikke må gå længere tilbage.

Jeg underer mig også over Enhedslisten i den her sag, for Enhedslisten har sagt, at de sådan set principielt er enige i, at folk skal have deres penge tilbage; i betækningsbidraget til beslutningsforslaget går man lidt med livrem og seler, men det kan jo være, at man kommer på talerstolen og uddyber sine synspunkter. Jeg synes, det ville være befriende at høre fra Enhedslisten, om man, hvis der kommer

et klart beslutningsgrundlag, sådan som Enhedslisten ser det, så mener, at det er en god idé, at pengene automatisk betales tilbage. Det håber jeg også at behandlingen i dag kan skabe klarhed over.

Vi synes fra Venstres side, at når der er begået fejl, må man sørge for, at der bliver rettet op på fejlene, og vi forstår ikke, hvorfor regeringen kun vil gøre det for perioden tilbage til 2011 og ikke længere tid tilbage.

Kl. 10:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:04

Frank Aaen (EL):

Jeg skal nok vende tilbage, når jeg får ordet til min ordførertale. Vi mener, at fejlene skal rettes, men at de skal rettes på et ordentligt grundlag og ikke bare et vilkårligt grundlag.

Men det, jeg ikke kan forstå, er, at den tidligere regering med skiftende Venstreskatteministre i årevis vidste, at det her var fuldstændig katastrofalt galt, at vurderingerne simpelt hen ikke passede, at der ingen sammenhæng var mellem vurderingerne og de reelle værdier, og at skattegrundlaget dermed var fuldstændig forkert. Når man vidste det i årevis, hvorfor gjorde man så ikke noget? Hvorfor rettede man ikke op, da man fik at vide, at tingene var forkerte? Hvorfor har man bare ventet og så i dag stiller sig op som de sidste dages hellige? Hvorfor gjorde man ikke noget, da man vidste, at problemet opstod, da det var der, og da det fortsatte år efter år, mens Venstre sad på skatteministerposten?

Kl. 10:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:05

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at den store udfordring på det her område åbenbarede sig, da 2011-vurderingerne blev offentliggjort i marts 2012. Da kom der en voldsom diskussion af, hvorvidt de vurderinger også havde sammenhæng med den virkelighed, som folk kunne se, når de sammenlignede med, hvad priserne var på ejendomme, der blev solgt. Det er jo ikke ensbetydende med, at der ikke også var overvejelser tidligere, for det har hr. Frank Aaen ret i. Der var overvejelser, og det arbejde blev så ikke gjort færdigt i forhold til helt at droppe det system, som vi havde, og i stedet for at lave et andet. Og ja, det havde været rart, hvis vi var kommet i mål med det, men det gjorde vi så ikke.

Kl. 10:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Frank Aaen.

Kl. 10:05

Frank Aaen (EL):

Jamen det er jo det rene sludder. Det er den værste form for udenoms-politikersnak. Vi ved jo fra Rigsrevisionens undersøgelse, at man i årevis fik at vide, at det her var galt, og man gjorde ikke noget. Man satte ikke gang i at lave tingene om, man satte ikke gang i at betale folk tilbage, hvis de havde betalt for meget i skat. Man tog bare og hev pengene ind. Det er derfor, jeg synes, det er så hyklerisk, at man i dag så stiller sig op på den måde, som Venstre gør sammen med De Konservative og sammen med andre borgerlige partier, når man selv vidste, at det her var galt, og man ikke gjorde noget ved det.

Kl. 10:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:06

Kl. 10:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må bare sige, at jeg ikke deler den opfattelse, som hr. Frank Aaen har, af, at man ikke gjorde noget. Der var overvejelser og arbejde i forhold til at sige: Når vi har et skattestop, hvorfor skal vi så blive ved med at køre videre med et stort, tungt og bureaukratisk ejendomsvurderingssystem? Det var tilgangen, at når borgerne var beskyttet af skattestopet, hvad skulle vi så bruge vurderingerne til? Der var overvejelser, men desværre blev de så ikke ført endeligt ud i livet. Men jeg må bare sige, at vores ønske jo netop var at sikre skattestopet, og der var det en mulighed helt at afskaffe vurderingssystemet.

Kl. 10:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:07

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes jo ærlig talt, at det minder lidt om Komiske Ali at høre Venstres ordfører. Jeg kunne egentlig bare godt tænke mig at få et klart svar på: Hvad gjorde man fra Venstres side i 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 og 2011 for at gribe ind? Som hr. Frank Aaen allerede var inde på, kom der jo faktisk nogle henvendelser også fra Rigsrevisionen. Nu kan vi så høre fra Venstres ordfører, at man gjorde sig overvejelser. Er det alt, hvad der kan komme op?

Jeg synes ærlig talt, at Venstres ordfører skulle skamme sig en smule. Jeg synes, det er pinligt at høre, at Venstre nu bare tørrer hele ansvaret af sig. Der sad Venstreskateministre for bordenden hele vejen igennem 00'erne. Derfor har Venstre et kæmpeansvar. Jeg synes faktisk, at man skulle tage det ansvar på sig.

Kl. 10:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi i Venstre løber ikke fra noget ansvar. Det, der skete, mens vi havde vagten, har vi ansvaret for. Det er der ikke nogen tvivl om. Det løber vi ikke fra. Altså, det, man skal huske i den her sag, er, at det, der lå forud for det nuværende system, også blev kritiseret. Derfor lavede man et nyt system tilbage i 2003 med det formål at gøre det mere præcist. Så at sige, at der ikke skete noget, er notorisk forkert, for man lavede et nyt system i 2003 for at sikre, at man havde et bedre vurderingssystem end det, man havde tidligere.

Kl. 10:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jonas Dahl.

Kl. 10:08

Jonas Dahl (SF):

Jamen er det, vi hører her, en reel undskyldning for, at man fra Venstres side sad på hænderne i 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 og 2011? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få et svar på.

Kl. 10:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det, der skete, da der sad en Venstreminister, er ministerens ansvar. Det ansvar står vi ved. Det har vi sagt meget, meget klart. Der blev lavet et nyt vurderingssystem tilbage i 2003, fordi det, der var tidligere, blev vurderet til at være problematisk. Så lavede man et nyt system, som skulle være mere retvisende. Jeg ved ikke, om der er nogen, der har lavet vurderinger af, hvad der ville have gjort sig gældende, hvis man havde ladet det gamle system fortsætte, men så tror jeg nok, at kritikken måske havde været endnu mere udtalt.

Så er det rigtigt, og det gentager jeg gerne, at når man havde et skattestop, som vi stod vagt om, var spørgsmålet, om det så var nødvendigt at køre videre med det system. Og det var det, der blev arbejdet med, og det lykkedes det så ikke at komme i mål med.

Kl. 10:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg synes også, det er lidt besynderligt at skulle høre Venstres ordfører her fralægge sig ethvert ansvar. Det kan da godt være, Venstre ikke løber fra ansvaret, men Venstre stikker jo hovedet i busken ved slet ikke at ville se, hvad der foregår. Det kan godt være, man lavede en ændring i 2003, men sandheden er jo, at det her problem eksisterer under alle omstændigheder, uanset om der var skattestop eller ej. Sandheden er jo også, at Venstre kunne have gjort noget for lang, lang tid siden. Og så skal jeg høre fra ordføreren, at der har været overvejelser. Kunne ordføreren ikke fortælle lidt om, hvad det er for overvejelser, og hvorfor Venstre ikke selv gjorde noget, mens Venstre havde muligheden for at gøre noget?

Kl. 10:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:10

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager det gerne og genopfrisker folks hukommelse. Når vi havde et skattestop, som vi stod vagt om, så var der overvejelser og diskussioner om, og der blev arbejdet på, om det var nødvendigt at blive ved med at køre videre med vurderingssystemet, som vi kendte det. Kunne man lave noget, der var simplere, mindre bureaukratisk? For når der var skattestop, var der ikke det samme behov for ejendomsvurderinger, som der hidtil havde været. Det var det, der blev arbejdet med, men ja, det kom vi ikke i mål med. Og jeg skal være den første til at sige, at det da havde været rart, hvis det arbejde var lykkedes.

Vi påtager os det ansvar, og det jo også derfor, vi siger: Fint, når Rigsrevisionen siger, at der har været problemer tilbage til 2003, så lad os da få gjort rent bord over for de borgere, der måtte have betalt for meget i skat. Det er da et politisk valg: Vil man gøre noget ved det, eller vil man ikke? Det kan jeg forstå Socialdemokraterne så mener er lige meget, og at det er okay at gøre noget ved det fra 2011, men ikke tidligere, og jeg forstår simpelt hen ikke den skillelinje.

Kl. 10:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:11

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, jo, men det er jo Venstre, der har hovedansvaret for miseren i den her sag, og hvis der er nogen, der gør noget ved det, så er det den

nuværende skatteminister, mens Venstre bare forsøger at vaske tavlen ren og vaske det ansvar, som Venstre jo helt åbenlyst har i den her sag, væk. Så kunne jeg få ordføreren til at svare på: Hvornår havde man de overvejelser? Hvornår gik man i gang med at have de overvejelser? For det gør jo ikke Venstre ansvarsfri, at man har haft nogle overvejelser på et eller andet møde bag en lukket dør på et eller andet tidspunkt. Det, der betyder noget, er, om man gør noget, og det er det, den nuværende skatteminister gør. Det konstaterer jeg bare at Venstre ikke gjorde, selv om Venstre vidste, der var noget galt.

Kl. 10:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg synes jo, at det er en mærkelig tilgang. Hvad der skete, da vi havde regeringsansvaret, var vores ansvar – længere er den ikke; det har vi sagt gentagne gange, og det står vi ved. Jeg forstår bare ikke, hvorfor man så ikke vil løse problemet. Det er jo det, det handler om i dag, altså: Hvad skal der ske for de borgere, der måtte have betalt for meget i skat? Det er det, forslaget handler om, det er det, vi nu kan tage stilling til. Og der forstår jeg ikke, hvorfor Socialdemokratiet har den tilgang, at man godt vil gøre noget fra 2011, men ikke for 2010 og 2009. Det er da det principielle spørgsmål. Når der er begået fejl og tingene ikke har været retvisende nok, kan man rette op på dem, og det kan jeg forstå, at regeringen synes er en god idé for 2011. Jeg forstår bare ikke, hvorfor man ikke går længere tilbage, og det tror jeg der er rigtig mange der ikke forstår.

Kl. 10:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Thomas Jensen (S):

Er der et parti, der har ansvaret for, at der er rigtig mange danskere, der har betalt for meget i boligskat, så er det Venstre. Og hvis vi skal sætte navne på, er det hr. Kristian Jensen, tidligere skatteminister, hr. Peter Christensen, tidligere skatteminister, og hr. Troels Lund Poulsen, tidligere skatteminister. Alle tre Venstreministre sad jo advarslerne overhørig.

Det, vi kan høre her i dag, er jo, at Venstres ordfører siger, at der har været overvejelser om at gå ind og afskaffe det her system eller ændre i ejendomsvurderingssystemet. Jeg vil bare høre ordføreren her i dag: Hvis man har overvejelser om at ændre en lovgivning, skal man så ikke stadig væk overholde den gældende lovgivning, mens man sidder og grubler i Skatteministeriet og i Finansministeriet med nogle overvejelser om at ændre systemet? Skal man ikke stadig væk overholde den gældende lov, ja eller nej?

Kl. 10:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Jo, selvfølgelig skal man det. Men der har jo ikke været nogen advarsler om, at man ikke overholdt loven. Det, hr. Thomas Jensen siger, mener jeg da også står i skærende kontrast til det, skatteministeren har sagt. Skatteministeren har sagt, at der ikke er foregået noget ulovligt. Og nu bliver jeg virkelig forvirret, for hvis det, hr. Thomas Jensen siger, er, at det, der er foregået, var ulovligt, så skal borgerne have pengene tilbage. Så er det jo ikke til diskussion, så er pengene opkrævet i strid med loven, og så skal pengene betales tilbage.

Jeg må sige, at jeg er noget forundret over, hvad det er, Socialdemokratiet mener i den her sag.

Kl. 10:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Thomas Jensen.

Kl. 10:14

Thomas Jensen (S):

Jeg spørger bare konkret til de oplysninger, som i særdeleshed hr. Kristian Jensen fik forelagt allerede i 2007, og hvorfor der ikke er blevet reageret på dem. Der er jo ikke blevet rettet op på noget. Man siger her på talerstolen i dag, at man har haft nogle overvejelser – at man har haft nogle overvejelser – og nu gør Venstre sig hellige her og siger, at der skal betales tilbage for alle årene.

Jeg har et helt konkret spørgsmål, og hvis ordføreren ikke kan svare sådan umiddelbart, kan ordføreren spørge manden i formandsstolen, nemlig hr. Bertel Haarder, der i sin egenskab af at være indenrigsminister i folketingssamlingen 2009-10 fremsatte et lovforslag, der hed L 65. Kan ordføreren lige redegøre for, hvor lang tilbagebetalingshorisont Venstre-regeringen havde over for de boligejere, der var blevet snydt for fradrag for forbedringer? Bare kort og konkret: Hvor mange år ville Venstre gå tilbage i det lovforslag?

Kl. 10:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan så beklage over for hr. Thomas Jensen, at det lovforslag kan jeg ikke huske, så der bliver jeg svar skyldig. Men jeg håber, at hr. Thomas Jensen går på talerstolen herefter og forklarer, hvad det var, han mente med den kritik, han kom med i sit første indlæg, for jeg er virkelig, virkelig forvirret. Hr. Thomas Jensen siger, at der blev betalt for meget i skat i strid med loven. Jamen så skal der ske en tilbagebetaling. Så burde det her beslutningsforslag være fuldstændig overflødigt. Hvis det virkelig er det, hr. Thomas Jensen mener, ja, så må jeg da sige, at så har jeg virkelig brug for, at han kommer herop og uddyber det i et ordførerindlæg.

Kl. 10:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Man må ikke diskutere med formanden, men man må desværre godt nævne formanden.

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

For ordførerens egen skyld og for ordførerens eget partis skyld synes jeg måske at man skal stoppe den diskussion om, hvorvidt det var ulovligt eller ej. Det er blevet fastslået, hvad status er på det, af skatteministeren.

Men jeg kunne godt tænke mig at få lidt mere klarhed over, hvad ordføreren mener med, at fordi man havde et skattestop, så var der ikke så meget initiativ eller så meget vilje til virkelig at få ryddet op i det her. Jeg vil gerne høre: Betyder det, at fordi der alligevel var et skattestop, der ligesom tog luften ud af det meste, så var der ingen grund til at få ryddet op, der var ingen grund til at orientere Folketinget fyldestgørende? Er det sådan, jeg skal tolke det?

Kl. 10:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Nej. Det, der var bevæggrunden, var at sige, at når man har et skattestop, så der skal være tryk omkring boligernes økonomi, og hvorfor skulle man så blive ved med at have et tungt bureaukratisk ejendomsvurderingssystem. Det var et politisk valg. Det var jo ikke et spørgsmål om, om man skulle oplyse det ene eller det andet over for Folketinget.

Kl. 10:16

for at vurdere, om folk har betalt for meget, før man kan begynde at betale tilbage.

Det synspunkt har vi stadig væk. Det tager åbenbart tid at lave sådan et grundlag, og det skal vi forhandle med regeringen om, og der kommer et lovforslag på området, men selvfølgelig skal man kunne gå så langt tilbage, som der er mulighed for at gøre på et sagligt grundlag. Det *var* vores holdning, det *er* vores holdning, sådan ser vi stadig på det. Derfor stemmer vi nej til det her beslutningsforslag, men står ved, at folk, der tydeligvis har betalt for meget i skat, skal have deres penge igen.

Kl. 10:16

Kl. 10:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lisbeth Bech Poulsen.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen det er da fuldstændig klart, men hvis man ikke ønsker at have de her ejendomsvurderinger, skal man da lave det om. Så skal man da ikke ignorere, at man i mange, mange år under adskillige Venstreministre har haft viden om, at der altså var et eller andet galt her. Det er da en fuldstændig bizar logik, at fordi man er imod en bestemt måde at gøre det på, men vælger ikke at lave det om, så ignorerer man, at der er store fejl i ejendomsvurderingerne.

Kl. 10:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror altså, at ordførerens hukommelse er kort, for der var et beslutningsforslag i 2011, hvor et stort set enigt Folketing vedtog, at man skulle afskaffe det ejendomsvurderingssystem, som man kendte, med henblik på at cementere skattestoppet. Hvis ikke jeg husker meget fejl, var SF med til at støtte det forslag, men da det samme forslag blev fremsat efter valget, gjorde man det ikke. Det er da en sjov tilgang til historieskrivningen, men man kan selvfølgelig sige, at man jo også kunne have spurgt, hvorfor den tidligere skatteminister fra SF, hr. Thor Möger Pedersen, ikke reagerede, da jeg tilbage i marts 2012 spurgte om den 2011-vurdering, der blev offentliggjort der, som i allerhøjeste grad har vist sig at være stærkt problematisk.

Kl. 10:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så vi siger tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere, der ønsker ordet – jo, hr. Frank Aaen har nu meldt sig i ordførerrækken. Værsgo.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der er blevet spurgt til, hvad Enhedslisten mener om det her forslag. Vi kunne desværre ikke deltage i førstebehandlingen. Sådan sker det nogle gange, at tidsplanerne skrider og der kommer andre møder, særlig i en periode, hvor vi har finanslovsforhandlinger. Derfor var det så heldigt, at vi kunne få Socialdemokratiets ordfører til at nævne vores holdning til forslaget, og vi har også skrevet den i betænkningen, så vi har udtrykt os om det.

Jeg vil bare sige, at hvad angår, hvor langt man kan gå tilbage for at rette fejl, har vi hele tiden sagt, at bliver der begået fejl, tager man penge op af folks lommer på et forkert grundlag, som det er sket på det her område under skiftende Venstreskatteministre, skal folk jo have pengene tilbage. Det giver sig selv. Men man skal også beregne, hvem der har ret til at få penge tilbage, på et ordentligt grundlag. Det har vi sagt hele tiden. Man skal etablere et ordentligt grundlag

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår simpelt hen ikke Enhedslistens begrundelse for at stemme imod beslutningsforslaget. Enhedslisten siger, at der først skal tilvejebringes et grundlag for at vurdere, om boligejerne har betalt for meget i ejendomsskat, og hvilke boligejere der har det, før man kan beslutte, at pengene skal tilbagebetales. Men beslutningsforslaget går jo ud på, at dette grundlag *skal* tilvejebringes af regeringen, og at der herefter skal ske tilbagebetaling tilbage til 2003. Så Enhedslistens synspunkt er det, der er nedfældet i beslutningsforslaget, og dog stemmer Enhedslisten imod beslutningsforslaget. Man kan jo ikke tænke, at der er anden grund, end at Enhedslisten ønsker at holde hånden under regeringen.

Kl. 10:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:20

Frank Aaen (EL):

Nej, men der var altså små 10 år – i hvert fald 8 år – hvor Venstre vidste, at det her var forkert, og hvor de havde ansvaret for Skatteministeriet. Det kan godt være, man skal langt tilbage i den periode og sige, at der er sket en fejl, og så må man rette op på fejlen. Vi siger bare, at vi ikke kan sige, at 2003 er udgangspunktet, før vi ved, hvordan virkeligheden ser ud. Vi har bedt om, at virkeligheden skal beskrives med en ny vurdering, som kan vise, hvad der var forkert, og hvad der ikke var forkert, før vi tager stilling til, hvor langt tilbage man kan betale tilbage.

Jeg ved godt, at Liberal Alliance har den opfattelse, at jo flere penge man kan hive ud af statskassen, jo bedre. Det er ikke Enhedslistens opfattelse.

Kl. 10:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Birk Olesen.

Kl. 10:21

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, det var jo afslørende, for så kom det frem, at Enhedslisten ikke ønsker at betale pengene tilbage helt tilbage til 2003 til de boligejere, der har betalt for meget i skat, hvis såfremt ifald det på en eller en måde er for mange penge, eller hvordan skal man forstå det? For nu klandrer hr. Frank Aaen Liberal Alliance for at ville have for mange penge ud af statskassen. Det vil vi ikke med dette forslag. Vi vil kun have de penge ud af statskassen, som er blevet opkrævet for meget hos skatteyderne, og det kan hr. Frank Aaen ikke tage stilling til nu, fordi hr. Frank Aaen ikke ved, om han vil betale så mange penge tilbage til skatteyderne.

	Kl. 10:22		Kl. 10:24
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.		Frank Aaen (EL): Jeg havde gerne set, at den nuværende regerings skatteminister havde reageret hurtigere end det, man har gjort, ingen tvivl om det. Jeg har det også sådan, at hvis folk betaler for meget i skat for 2011, for 2012, for 2013, for 2014 og for 2015 og man kan konstatere det i en ny vurdering, der kommer f.eks. i 2016, så skal folk have pengene tilbage. Selvfølgelig skal de det. Men vi kan jo ikke betale tilbage, før vi ved, hvad fejlen er. Det er jo det, jeg synes er så fuldstændig hyklerisk: at man selv har ansvaret for et system, der er gruelig forkert, og så ikke er indstillet på, at det er nødvendigt at se på, hvad fejlen er, før man tager action.	
Frank Aaen (EL): Det sagde jeg ikke, og det siger jeg ikke, og det mener vi ikke. Vi mener bare, at man skal have et grundlag for at vurdere, hvem der har betalt for meget, og hvem der ikke har betalt for meget. Det er da såre enkelt. Hvis man vil rette op på en fejl, skal man først vide, hvad fejlen er.	Kl. 10:22		Kl. 10:25
Første næstformand (Bertel Haarder): Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.	Kl. 10:22	Første næstformand (Bertel Haarder): Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.	Kl. 10:25
Peter Christensen (V): Er Enhedslisten enig i, at den ejendomsvurdering, der har været mest kritiseret og mest fejlbehæftet, blev sendt ud under Thor Möger Pedersen som SF-skatteminister? Det er det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål vedrører så at kigge lidt fremad. Synes Enhedslisten, at indtil det nye ejendomsvurderingssystem måtte være på plads, skal man bare køre videre med den ejendomsvurdering, som er den mest fejlbehæftede og den mest kritiserede, og som blev til under en SF-skatteminister?	Kl. 10:23	Torsten Schack Pedersen (V): Hr. Frank Aaen har den 10. oktober sagt: For min skyld skal man gå så langt tilbage, som man kan vurdere at der er sket fejl. Citat slut. Så kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Frank Aaen, når der ligger et beslutningsforslag, der præcis beskriver det, som hr. Frank Aaen har sagt til Ritzau, ikke tager konsekvensen og siger, at han vil sætte handling bag ordene og sikre, at de borgere, der måtte have betalt for meget i skat, får pengene tilbage.	Kl. 10:26
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 10:23	Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 10:26
Frank Aaen (EL): Jeg kan godt forstå, at hr. Peter Christensen selv helst vil se fremad, for så kan man undgå at se på Venstres eget ansvar i forbindelse med den her problemstilling. Jeg må bare gentage, at skatteministre fra Venstre år efter år efter år fik at vide, at ejendomsvurderingerne var fejlbehæftede – groft fejlbehæftede – og man gjorde ikke noget for at rette op på dem. Jeg er tilhænger af, at man nu retter op på det, men at man gør det på et ordentligt grundlag og ikke bare ud fra et eller andet populistisk om, at man bare skal rette fejl. Vi er nødt til at vide, hvad fejlen er, hvad den har kostet nogle borgere, og det, den har kostet folk, skal de have tilbage.	Kl. 10:23	Frank Aaen (EL): Vi vil gå ind i de forhandlinger, der nu kommer med skatteministeren, og som ser på, at fejlen skal rettes, og den skal rettes så langt tilbage, som der er et seriøst grundlag for at sige at der er sket en fejl. Det har vi sagt før, det har jeg sagt til Ritzau, og det siger jeg i dag. Intet er ændret ved det.	Kl. 10:26
Første næstformand (Bertel Haarder): Peter Christensen.	Kl. 10:23	Første næstformand (Bertel Haarder): Torsten Schack Pedersen.	Kl. 10:26
Peter Christensen (V): Jamen jeg kan høre på både Enhedslisten og regeringspartierne, at man foretager en meget selektiv historieskrivning. Det forhold, at den ejendomsvurdering, der var mest skæv for borgerne og blev mest kritiseret – det er den, der gælder for 2011 – blev udsendt under SF's Thor Möger Pedersen som skatteminister, glemmer man helt. Man skærer lige tilfældigvis ind i den tidsperiode, man helst vil snakke om. Men det må Enhedslisten selv om. Mit spørgsmål er fremadrettet: Synes Enhedslisten, det er rimeligt, at borgerne skal betale skat efter en fejlbehæftet ejendomsvurdering helt frem til 2016, inden man skal gøre noget ved det?	Kl. 10:24	Torsten Schack Pedersen (V): Hvad mener hr. Frank Aaen så at det skal betyde, i forhold til om man skal fortsætte med 2011-vurderingen helt frem til 2016? Skal man bare gøre det ukritisk, eller mener hr. Frank Aaen, at det er et problem? For det er jo lidt svært at blive klog på, hvad konsekvensen er af det, hr. Frank Aaen siger.	Kl. 10:26
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.		Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 10:26
		Frank Aaen (EL): Jeg har sådan set lige sagt, at jeg synes, at når man har et grundlag for at vurdere, hvor langt tilbage der er sket en fejl, så skal man tage stilling til det, og sørge for, at dem, der har betalt for meget, får pengene tilbage. Det er det, vi mener, det er det, jeg har sagt, og det er det, jeg siger i dag, altså at man er nødt til at have et grundlag at rette fejlen ud fra. For man kan jo ikke rette en fejl, man ikke kender størrelsen af.	

Kl. 10:27

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Dennis Flydtkjær (DF):

I regeringens udspil har man sagt, at man kun går tilbage til 2011-vurderingen. Men det betyder jo ikke, at folk får deres penge tilbage for 2011, 2012 og 2013; nej, det betyder kun, at det er fra indeværende år, 2013, og fremefter, man mener at de får pengene tilbage. Det vil sige, at man måske står i en situation, hvor man er blevet snydt i 10 år, men man kun får penge tilbage for 1 år. Der ville jeg høre, om hr. Frank Aaen rent principielt mener, at det er o.k., at man ikke går længere tilbage. Altså, man kan jo risikere, at man er blevet snydt i 10 år, men at man ifølge regeringen kun skal have penge tilbage for indeværende år og fremefter. Er det fair over for boligejerne?

Kl. 10:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Frank Aaen (EL):

Jeg har sagt det før, og jeg siger det igen: Når man kan konstatere, at der er sket en fejlagtig opkrævning af skat, skal folk have pengene tilbage, og det skal de have for de år, hvor man kan sige at der er sket en fejl.

Kl. 10:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:27

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for svaret. Det fortolker jeg på den måde, at man ikke er enig med regeringen i, at det kun skal være fra 2013 og fremefter. Som jeg forstår Enhedslisten, mener man, at en borger blevet snydt i årene 2005, 2006 eller 2007 og fremefter, ja, så er det for den periode, de skal have pengene tilbage, men det kan hr. Frank Aaen jo bekræfte. For det her er ikke er statens penge, men det er borgernes penge, og de skal jo hverken have mere eller mindre tilbage end det, de har betalt for meget. Men jeg forstår hr. Frank Aaen sådan, at det åbenbart ikke er nok, at man kun får pengene tilbage fra 2013 og fremefter, og det er jeg enig i.

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:28

Frank Aaen (EL):

I det omfang det kan dokumenteres, at folk har betalt for meget i skat, skal de have pengene tilbage; det har vi sagt hele tiden, og det mener vi stadig væk. Jeg synes bare, det er interessant, at vi nu hører sådan en melding fra Dansk Folkeparti, som altså støttede de Venstreskatteministre, der i årevis vidste, at det her var forkert, og som blev ved med at kræve skat op på et forkert grundlag; det var Dansk Folkeparti medansvarlig for.

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Søren Pind (V):

Jeg synes ærlig talt ikke, at hr. Frank Aaen fik svaret på hr. Ole Birk Olesens spørgsmål. Hr. Frank Aaen bliver ved med at sige, at hvis det kan dokumenteres, at folk har betalt for meget i skat, skal de have pengene tilbage. Hvorfor vil hr. Frank Aaen så ikke være med til at tilvejebringe den dokumentation for, at folk har betalt for meget i skat?

Kl. 10:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:29

Frank Aaen (EL):

Vi forhandler i øjeblikket med regeringen om at lave et andet grundlag for ejendomsvurderinger, og jeg har forstået, at Venstre måske ikke vil være med til det, og det synes jeg er yderst mærkeligt. Jeg synes da, at Venstre, der har hovedansvaret for de fejl, der er sket, burde gå ind i forhandlinger med regeringen om, hvordan vi retter op på systemet, og hvordan man finansierer den skat, der med sikkerhed skal betales tilbage til dem, der har betalt for meget. Jeg synes, at Venstre skulle tage ansvaret for det her på sig i stedet for at overlade det til Enhedslisten, som det ser ud til. Men selvfølgelig lever vi op til, at folk, der har betalt for meget, skal have pengene igen.

Kl. 10:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Søren Pind.

Kl. 10:29

Søren Pind (V):

Hr. Frank Aaen står jo og modsiger sig selv. Vi ønsker jo et grundlag frembragt, hvoraf man kan se, hvor meget der er betalt for meget. Det ønsker hr. Frank Aaen åbenbart ikke, og det er derfor, spørgsmålet, når hr. Frank Aaen siger, at pengene skal betales tilbage, hvis der er grundlag for det, er, hvorfor hr. Frank Aaen så ikke kan svare ja til, at man selvfølgelig stemmer for et beslutningsforslag, hvori et sådant forslag indgår.

Kl. 10:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:30

Frank Aaen (EL):

Fordi vi forhandler med regeringen om, hvordan man laver et nyt grundlag for ejendomsvurderinger, så man ikke laver en ny fejlagtig vurdering. Det, jeg synes er så mærkeligt, er, at partiet Venstre, når de endda i den grad har ansvaret for, at det her er gået så frygtelig galt, har mere travlt med at lave polemik her i Folketingssalen, end de har med at gå ind i en debat om, hvordan vi retter op på fejlen, så vi sørger for, at folk, der har betalt for meget, kan få deres penge igen på et ordentligt grundlag.

Kl. 10:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Og så går vi til Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliances holdning til det her beslutningsforslag, som vi selv har fremsat, er jo klokkeklar. Når SKAT har opkrævet for meget i

ejendomsskat hos boligejerne i Danmark, skal de penge naturligvis tilbagebetales. Der er et lovgrundlag for opkrævning af ejendoms-skat i Danmark, og dette lovgrundlag er ikke fulgt, og dermed er skatteopkrævningen i strid med grundloven, som siger, at skat kun må opkræves, hvor der er et lovgrundlag; det er klokkeklart, juraen er klokkeklart, og derfor skal pengene tilbagebetales. Men det her sagde jeg allerede under førstebehandlingen, og derfor vil jeg ikke gå i dybden med det.

Jeg vil i stedet opfordre Socialdemokraternes skatteordfører, SF's skatteordfører, De Radikales skatteordfører, hvis han havde været her i dag, til at gå herop på talerstolen og stå på mål for deres standpunkt om, at skatten ikke skal betales tilbage, selv om der er blevet opkrævet for meget. Vi har en god tradition i det her Folketing for, at partierne går på talerstolen og står på mål for deres stemmeafgivning. De skal argumentere for deres stemmeafgivning, og de skal give mulighed for, at andre partier kan stille kritiske spørgsmål til partiernes stemmeafgivning.

Det er en fast tradition, vi har her, men alligevel, da dette beslutningsforslag skulle førstebehandles, kom der ikke nogen skatteordførere for Socialdemokraterne, der kom ikke nogen skatteordfører for SF, der kom ikke nogen skatteordfører for De Radikale, og der kom ikke nogen skatteordfører fra Enhedslisten. Enhedslisten har så i dag rådet bod på, at de ikke kunne være til stede ved førstebehandlingen, men vi mangler stadig væk at høre fra Socialdemokraternes, fra SF's og fra De Radikales skatteordfører, hvorfor de ikke vil stemme for, at for meget opkrævet skat skal tilbage til boligejerne. Vi mangler også, at de stiller sig herop og svarer på kritiske spørgsmål fra os andre, når vi gerne vil udfordre deres standpunkt.

Jeg kan konstatere, at der sidder en skatteordfører for Socialdemokraterne dernede i form af hr. Thomas Jensen, der sidder en skatteordfører for SF dernede i form af fru Lisbeth Bech Poulsen, jeg kan også konstatere, at de to skatteordførere har benyttet sig af muligheden for at stille kritiske spørgsmål til Venstres skatteordfører, mens han stod på talerstolen. Men alligevel vil hverken Socialdemokraterne eller SF selv stille sig herop på talerstolen og begrunde, hvorfor de ikke vil betale skat tilbage til boligejerne, selv om der er blevet opkrævet for meget i skat, og de vil heller ikke stille sig til rådighed for kritiske spørgsmål fra os andre. Det er sølle! Jeg kan til oplysning for alle oplyse, at det er en gentagelsessynd fra SF's side og fra De Radikales side og sådan set også fra Enhedslistens side, men de har dog rådet bod på det i dag.

Vi har lavet en statistik over, hvor meget partierne er fraværende, når der behandles lovforslag og beslutningsforslag, og når der er forespørgselsdebatter her i salen: Enhedslisten topper med et fravær på 12 pct., De Radikale og SF har hver et fravær på 9 pct. ved disse behandlinger i salen, som man altså ikke tager alvorligt. Til sammenligning kan jeg oplyse, at Liberal Alliance er nede på et fravær på 2 pct., at Dansk Folkeparti har et fravær på 0 pct., og at Venstre har et fravær på 0 pct. Det viser et klart billede af tre partier, som ikke tager lovgivningen alvorligt, ikke tager det lovgivende arbejde her i salen alvorligt, når de ikke stiller sig op på talerstolen, argumenterer for deres holdninger eller svarer på kritiske spørgsmål fra andre partier.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra fru Mette Reissmann.

Kl. 10:34

Mette Reissmann (S):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Birk Olesen, hvorvidt han synes, at hans fravær under behandlingen af L 17, som handlede om pædagoguddannelsen, forrige fredag skyldes, at han synes, at pædagoguddannelsen, Danmarks største uddannelse, er mindre vigtig at debattere fra Folketingets talerstol. Jeg kan jo lige op-

lyse om, at alle ordførerne til debatten ved første behandling af det forslag faktisk var til stede, men at hr. Ole Birk Olesen var fraværende. Efter tidligere at have fremført en bandbulle af samme karakter som den, vi er vidne til nu, havde han forladt salen. Så jeg vil blot høre hr. Ole Birk Olesen: Er det, fordi pædagogerne er mindre vigtige end lige præcis det nærværende tema, vi drøfter i dag?

Kl. 10:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:35

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, det er det ikke. Det er, fordi det var en klokkeklart fejl. Jeg havde meget på programmet den dag, og derfor røg det ud af mit hoved. Jeg skulle holde en tale på vegne af den rigtige ordfører for Liberal Alliance, som var fraværende på grund af en udlandsrejse, og det glemte jeg simpelt hen. Det var en klokkeklart fejl, og jeg beklager rigtig, rigtig meget, at jeg glemte det, vil jeg sige til fru Mette Reissmann.

Men jeg kan forstå, at fru Mette Reissmanns parti ikke beklager noget som helst. Man sidder dernede i salen og ønsker bevidst ikke at gå op på denne talerstol. Man har ordførere til stede, som ikke deltog i førstebehandlingen, men de ønsker ikke at gå op på denne talerstol i modsætning til situationen med mig, hvor det simpelt hen røg ud af mit hoved på grund af en meget, meget travl dag, hvilket jeg beklager dybt, for vi har de største intentioner i vores parti om at være til stede her. Det ses af vores meget lavere fraværsprocent end den, som fru Mette Reissmanns regeringskolleger i SF og Radikale og også blokfæller hos Enhedslisten kan fremvise.

Kl. 10:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mette Reissmann.

Kl. 10:36

Mette Reissmann (S):

Ja, jeg må jo altså kvittere for, at der trods alt kom en undskyldning og en beklagelse op front her i dag, når det nu er, at det bliver påpeget, men jeg bliver alligevel nødt til at sige, at det bedste forsvar jo altid er et angreb, og jeg skal da love for, at hr. Ole Birk Olesen giver den gas i dag og angriber mine partikolleger og i øvrigt også medlemmer af regeringen her ved at sige, at de heller ikke var til stede. De var dog mødt frem til førstebehandlingen af nærværende lovforslag ved substitut, men det tilfredsstillende jo ikke hr. Ole Birk Olesen. Men lad det nu være. Husk nu blot på, i hvert fald fremadrettet, at man jo ikke skal begynde at kaste med sten, når man selv bor i et glashus.

Kl. 10:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:37

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har et fravær ved disse sager i salen på 2 pct. Det er 2 pct. for meget, som vi ønsker at nedbringe til 0 pct. Men når SF, når De Radikale, når Enhedslisten har et fravær på 9-12 pct., er der altså noget andet galt. Så er der et ønske om ikke at være til stede, ikke at repræsentere egne standpunkter her fra talerstolen. Når vi har Socialdemokraternes skatteordfører siddende der, når vi har SF's skatteordfører siddende der og de ikke vil gå op på talerstolen og forsvare de to partiers synspunkter, så er det jo, fordi de ikke ønsker det. Det er jo ikke en beklagelig fejl, det er et systematisk svigt.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Så er det hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti som ordfører.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Der sidder flere hundredtusinde boligejere ude i Danmark og venter på, at det politiske system får taget sig sammen. Vi har en rigsrevisionsrapport, som konstaterer, at 41 pct. af boligerne er vurderet for højt. Vi har forskellige undersøgelser, som viser, at tilfældigheder ofte råder, når man har vurderet ejendomme.

Hvad er så reaktionen fra det politiske flertals side, fra regeringens side i øjeblikket? Det er at sidde på hænderne og ikke gøre noget før om et par år. Det kræver altså handling fra Folketingets side; det kræver, at man tager hensyn til, at der er begået en fejl fra statens side, at den har et opkrævningssystem og et vurderingssystem, som ikke fungerer retfærdigt, som ikke fungerer hensigtsmæssigt. Her må staten jo altid være på borgerens side. Borgeren oplever, at ejendomsvurderingerne er forkerte, i mange tilfælde for høje. Boligejernes privatøkonomi er spændt til bristepunktet, fordi de har betalt for mange ejendomsskatter. Det er ikke bare boligejere. Det er andelshavere, det er virksomheder, det er lejere, som også har fået vurderet deres ejendomme for højt.

Her må staten jo gribe ind og sørge for, at retfærdigheden sker fyldest, ved at man tilbagebetaler de penge så hurtigt som muligt og ved at få et retfærdigt system så hurtigt som muligt. Det kræver altså aktion, det kræver handling, det kræver tilstedeværelse også af regeringspartierne og det flertal, som er bag regeringen. Derfor er det beskæmmende at se, at man ikke gør noget, at man blot siger, at man kommer med et nyt system, og at det kommer til at fungere om et par år.

Vi håber på i de forhandlinger, der er med regeringen, at vi får en aktion nu, at der bliver taget hensyn til de boligejere og de familier, som har betalt for meget i ejendomsskat, at man sørger for, at de får deres penge tilbage så hurtigt som muligt, at man får et mere retfærdigt vurderingssystem så hurtigt som muligt, og at man i det hele taget får sænket det niveau, som viser sig at have været for højt. Det er derfor, at den debat er så vigtig her i det danske Folketing.

Kl. 10:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo veldokumenteret, at den fejl, der åbenlyst er inden for ejendomsvurderingerne, eksploderede i VK-regeringens tid, at skiftende VK-ministre kendte til, at der var den her fejl, og at fejlen blev større og større. Det synes jeg ikke lige jeg hørte noget om her i ordførertalen, det havde måske ellers være meget passende lige at have nævnt, at sådan er virkeligheden. Men kendte Det Konservative Folkeparti, som sad i regeringen på det tidspunkt, til de her fejl, eller var det noget, Venstre holdt for sig selv?

Kl. 10:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg forstår slet ikke den her lidt infantile børneleg, for det er jo ikke et abespil. Altså, jeg sad selv i VK-regeringen i 10 år, hvor det er

rigtigt at der også var for høje ejendomsvurderinger, men her sidder altså, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, i hundredtusindvis af familier, som har oplevet stigende boligskatter, og hvoraf nogle måske har måttet gå fra hus og hjem og i hvert fald har oplevet, at deres privatøkonomi er spændt til bristepunktet, for Rigsrevisionen konstaterer, at 41 pct. af boligerne er vurderet for højt.

Hvad der så er sket før og efter, er sådan set ligegyldigt for mig. Det vigtigste for mig er, at man får det løst, så boligejerne og familierne får den rigtige økonomi at forholde sig til og ikke kommer til at betale for meget i skatter og afgifter. Vi er jo rigtig gode til at jage folk, som betaler for lidt i skat, så samfundskasserne får penge ind, og det er også fair og rimeligt, men så skal vi selvfølgelig også sørge for, at dem, som har betalt for meget i skat, også får deres penge tilbage så hurtigt som muligt – og hver en krone og øre af dem.

Kl. 10:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Frank Aaen.

Kl. 10:42

Frank Aaen (EL):

Vi har sagt fra dag et, at vi ønsker at rette op på den her fejl, og at dem, der har betalt for meget, skal have pengene igen. Vi skal vide, hvor meget de har betalt for meget, før vi kan give dem pengene igen, det synes jeg er ret indlysende.

Men jeg stillede et meget enkelt spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen, et meget enkelt spørgsmål. Venstre kendte til den her fejl og gjorde det i årevis uden at gøre noget, det ved vi, det står i Rigsrevisionens rapport. Vidste Det Konservative Folkeparti det også, eller var det noget, Venstre holdt for sig selv? Det må vi da kunne få et svar på, særlig fra en, der var minister i den periode.

Kl. 10:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:42

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at der som sagt sidder i hundredtusindvis af familier og venter på, at vi løser deres problem med, at de betaler for meget i ejendomsskat, og at der er en usikkerhed omkring deres ejendomsvurderinger. Hvad der er sket i fortiden, må man jo så få undersøgt, og man må få konstateret, hvad der er op og ned i denne sag.

Det, jeg interesserer mig for, er fremtiden. Det er, at familierne får en retfærdig ejendomsvurdering, og at de ikke betaler for meget i skat. Vi skal nok sørge for, at de kommer til at betale den skat, de skal betale, men når de så betaler for meget i skat, skal man selvfølgelig også retfærdigvis have et system, som sørger for, at de får pengene tilbage så hurtigt som muligt, og som er et mere rent og retfærdigt system. Det er det, vi interesserer os for, nemlig det fremadrettede og det at hjælpe familierne i den her sag.

Kl. 10:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Peter Christensen som privatist.

Kl. 10:43

(Privatist)

Peter Christensen (V):

Tak. Når jeg vælger at tage ordet, er det sådan set for at bakke op om hr. Ole Birk Olesens indlæg. Sjældent har jeg oplevet en mere usædvanlig adfærd end den, der er til stede i salen i dag. Vi har et beslutningsforslag, der handler om, hvordan man skal håndtere, at et ejen-

domsvurderingssystem har haft nogle fejl. Under førstebehandlingen går S og SF ikke op og deltager i debatten – jeg var her ikke, jeg var ikke ordfører på sagen, så jeg ved ikke, om det var, fordi de ikke var til stede, men det er de i dag, og hvad sker der? Man ønsker ikke at deltage i debatten. Man ønsker ikke at have en ordveksling om, hvad vi gør bagudrettet, og hvad vi i øvrigt kan gøre fremadrettet. I stedet har man den frækhed at stå fra sin plads som en fej hund og anklage tidligere ministre for lovbrud, hvorefter man alligevel trækker lidt i land, når Venstres ordfører spørger, om det virkelig er Socialdemokratiets holdning, at der har pågået lovbrud.

Jeg synes, det ville klæde ordførerne for Socialdemokratiet, SF og De Radikale at gå op og deltage i debatten. Lad os diskutere, hvad vi gør bagudrettet. Lad os diskutere, hvad vi gør fremadrettet. Er det virkelig de partiers holdning, at man fremadrettet vil konstatere, at vurderingen for 2011 er fejlbehæftet, og så synes, at den skal gælde til 2016, hvor borgerne så kan få deres penge tilbage? Eller er der nogle ting, vi kan enes om at gøre, for at danskerne ikke skal være kassekredit for statskassen, indtil et mere korrekt system er på plads?

Men det, jeg grundlæggende efterlyser, er mandsmod, kvindemod. Nå, nu kan jeg se, at SF's skatteordfører har skyndt sig ud af salen – næh, ikke helt – så det er også kvindemod, jeg efterlyser, altså viljen til at stille sig op, stå ved sine holdninger. Lad os drøfte, hvad det var, vi vedtog i Folketinget, da jeg var skatteminister, nemlig et beslutningsforslag, hvor selv SF stemte for, at vi skulle lave – forslaget hed B 140 – et forslag til beslutning om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom. Der blev stemt for af SF, af Socialdemokratiet. Heller ikke det ønsker man en drøftelse af. Jeg har aldrig før set mere vattede politikere.

Kl. 10:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Frank Aaen (EL):

Hvad angår den sag, er Venstres hr. Peter Christensen måske den mest vattede. Debatten her har i høj grad gået på Venstres ansvar for det her, skiftende skatteministre fra Venstres ansvar for det morads, vi er kommet i, og som har betydet, at rigtig mange familier er kommet til at betale for meget i skat. Det er jo Venstre og Venstres skatteministre, der har ansvaret for, at det skete og er eksploderet. Det har vi ikke hørt et ord om – ikke et ord, ikke en eneste beklagelse, ikke en eneste erkendelse, kun skældud på de nuværende regeringspartier, og fred være med det.

Men måske skulle man lige overveje, om man måske selv har noget, der var værd at debattere. Det kunne f.eks. være, at man i årevis hørte om en fejl, der gjorde ejendomsvurderingerne hamrende uretfærdige og gjorde, at nogle betalte for meget i skat, uden man gjorde noget ved det, andet end at man måske kom med et beslutningsforslag i ellefte time. Det skete i årevis, uden at Venstre gjorde noget ved det, selv om man vidste, at der var en fejl. Er det ikke noget, når vi debatterer emnet i dag, man trods alt burde forholde sig til? Måske burde man have lidt selverkendelse?

Kl. 10:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Christensen.

Kl. 10:47

Peter Christensen (V):

Det er simpelt hen ikke en korrekt udlægning af, hvad Venstres ordfører sagde for et øjeblik siden. Han sagde, at de fejl, der har været, dengang Venstre havde ansvaret, står vi ved. Derfor er vi også parat til at tage en diskussion med regeringen om, hvad vi så kan gøre

fremadrettet. Er det overhovedet rimeligt at sige, når vi nu konstaterer – også i Rigsrevisionens rapport – at der er så store fejl, at vi så lader det køre videre uændret indtil 2016? Det ville være rimeligt at få en diskussion om det.

Det ville også være rimeligt, at ordførerne gik op på talerstolen, så man kunne høre, hvad regeringspartierne egentlig mener om den her sag, om det faktum, at den vurdering, der har været mest fejlbehæftet, blev fremsendt til borgerne under en skatteminister fra SF. Det går man altid helt behændigt uden om. Man har haft alle muligheder, også på daværende tidspunkt, for at gøre noget ved det, hvis man havde ønsket det. Lad os få en drøftelse om det hele. Jeg står her som privatist og stiller mig gerne til rådighed for spørgsmål og debat. Det burde ordførerne fra regeringspartierne også gøre.

Kl. 10:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Frank Aaen.

Kl. 10:48

Frank Aaen (EL):

Nu er det altså bare sådan, at der på talerstolen står en tidligere skatteminister fra den periode, hvor det her problem eksploderede, fra en periode, hvor skiftende ministre fra Venstre vidste, at den her ejendomsvurdering var hamrende uretfærdig og forkert, og at den fik som konsekvens, at nogle kom til at betale for meget i skat, uden man gjorde noget. Så er det bare, jeg siger: Når man selv er tidligere ansvarlig minister for den her misere, burde man så ikke forholde sig bare lidt til ens eget ansvar? Jeg har ikke noget imod, at man vil diskutere med andre, det er fint, men måske skulle en tidligere skatteminister, der har ansvaret for det her, forholde sig bare lidt til sit eget ansvar.

Kl. 10:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Christensen.

Kl. 10:49

Peter Christensen (V):

Det gør jeg gerne. En af de ting, der fyldte på ejendomsvurderingsområdet, da jeg var skatteminister, var den sag, der vedrørte fradrag for grundforbedringer. Det var en sag, der også omfattede rigtig mange borgere, der klagede. Det håndterede vi. Når man kigger på andelen af klager, der var, ser man, at det var en af de ting, der var hovedelementet i det.

Jeg står gerne ved især min egen tid som skatteminister, fordi det er mit ansvar, men derfor reagerer jeg også voldsomt på, at Socialdemokratiet skatteordfører kan stå på sin plads, antyde ulovligheder og derefter ikke have mandsmod nok til at gå op og tage en politisk debat både om det synspunkt og om, hvad man i øvrigt vil gøre for boligejerne fremadrettet. Det ville klæde Socialdemokratiet at gøre det.

Kl. 10:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Anne Bastrup for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Anne Bastrup (SF):

Nu har jeg hørt Venstres ordfører sige, at Venstres tidligere minister påtager sig ansvaret, men er Venstre så også indstillet på – hvis det er sådan, at det fortsætter med det der forsøg på at dække over, hvad der rent faktisk blev gjort fra Venstres side – at tage en rigsretssag og få det afdækket? Et er at påtage sig ansvaret, noget andet er rent faktisk at tage ansvaret og den straf, der måtte følge.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Christensen.

Kl. 10:50

Vi har ikke noget at skjule, men vi vil gerne have en politisk debat om, hvad vi gør med boligejerne. Jeg håber, at danskerne bemærker, at ordførerne for regeringspartierne ikke ønsker debatten og simpelt hen vælger at lade være med at betræde talerstolen for noget, som sådan set er et problem for mange danske boligejere, og som vi kan gøre noget ved som politikere.

Kl. 10:53

Peter Christensen (V):

Jeg har jo noteret mig, at der er noget, som regeringspartierne holder af, så er det at nedsætte undersøgelseskommisioner, true politiske modstandere med rigsretssager. Og de vil langt hellere have det end en fri og åben debat fra Folketingets talerstol. Mit eneste svar til SF er: Man kan nedsætte alle de undersøgelseskommisioner, man har lyst til. Jeg bruger gerne min tid på at møde op, hvis jeg skal det, og man skal huske på, at så bruger man vel igen 50-100 mio. kr. af danskernes skattepenge. Det koster sådan en undersøgelseskommision. Men hvis det vil betrygge SF, skal man da nedsætte den, men man skal også gerne lige tage debatten her fra Folketingets talerstol.

Kl. 10:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anne Baastrup.

Kl. 10:51

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal så forstå det sådan, at Venstre er indstillet på – hvis det er sådan, at man finder det nødvendigt, at der kommer en rigsretssag – at støtte en given sag?

Kl. 10:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Christensen.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

Det tager jeg stilling til, hvis regeringen mener det og regeringspartierne kommer med et konkret forslag. Jeg har intet at skjule. Det skal man da endelig gøre. Hvis der kommer et konkret forslag, ser vi på det. Jeg kan bare konstatere, at det så er det, man kan, det er det, man har mod til, nemlig at prøve at trække politik over i domstolene, for modet rækker altså ikke til den frie debat fra Folketingets talerstol. Tak for kaffe.

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Søren Pind (V):

Synes den tidligere skatteminister ikke, at det er mærkeligt, at venstrefløjen truer med en rigsretssag uden at ville drøfte grundlaget for en sådan rigsretssag?

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Christensen.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

Jo, men det er ikke det eneste, der undrer mig. Det er alligevel en sjældnen debat, vi har her i salen i dag. Den handler om et konkret politisk problem og om, hvordan man løser det. SF vil ikke gå på talerstolen, men stiller spørgsmål fra salen, som egentlig er en trussel om en undersøgelseskommision, for rigsret kan jeg allerede berolige SF med det aldrig vil blive til. Så det må jo være en trussel om endnu en dyr undersøgelseskommision, og mit svar er: Så kan man bare gøre det.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Søren Pind.

Kl. 10:53

Søren Pind (V):

Nu brugte den tidligere skatteminister et alt for blidt udtryk om den socialdemokratiske ordfører, nemlig fej hund. Har den tidligere skatteminister også en holdning til, hvorfor Enhedslisten opfører sig, som Enhedslisten gør i den her sammenhæng?

Kl. 10:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Christensen.

Kl. 10:54

Peter Christensen (V):

Jeg vil sådan set kvittere over for hr. Frank Aaen for, at Enhedslisten har været på talerstolen i dag for at tage den politiske debat. Jeg undrer mig lidt over, at Enhedslisten ikke vil være med til, at vi prøver at gøre noget ved vurderingerne, indtil det nye system måtte være på plads, men det er en politisk holdning. Altså, jeg tror, at hr. Frank Aaen af alle er den, jeg er mest uenig med, men han har da i det mindste mandsmod til at betræde talerstolen.

Kl. 10:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.
Vi går til afstemning.

Kl. 10:54

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

102 har deltaget i afstemningen.

For stemte 47 (V, DF, LA og KF), imod stemte 55 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven. (Assisteret reproduktion som terminologi, dispensationsmulighed vedrørende opbevaringstid for æg, samtykke til behandling samt udvidelse af kredsen af ansvarlige for indberetning af alvorlige

uønskede hændelser og bivirkninger i form af genetisk sygdom m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).
(Fremsættelse 03.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 07.11.2013).

Kl. 10:55

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:56

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1-7, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 5:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om budgetloven:

Kan ministeren redegøre for, hvordan regeringen forholder sig til kritikken af budgetloven fra Det Økonomiske Råd, samt redegøre for, om regeringens såkaldte budgetdisciplin som følge af budgetloven og tilslutningen til Finanspagten ikke bør ændres i lyset af de negative konsekvenser, som loven har for bl.a. kommunernes mulighed for at sikre kernevelfærden og beskæftigelsen?

Af Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL) og Finn Sørensen (EL).

(Anmeldelse 22.10.2013. Fremme 24.10.2013).

Kl. 10:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 21. november efter kommunalvalget.

Jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 10:57

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Kommunalvalget er jo kun få dage væk, og i de fleste kommuner foregår der lige nu en intensiv valgkamp, men for bare et par uger siden sad mange kommunalvalgte rundt omkring og svedte over at lave budgetterne for 2014. At de svedte, skyldes i høj grad den stramme økonomiske styring, som kommunerne er blevet lagt i med budgetloven.

Lige nu står vi i en situation, hvor både beskæftigelse og investeringer i kommuner er på et meget lavere niveau end normalt. Det sker, samtidig med at kommunekasserne mange steder bugner af penge – penge, som kommunerne ikke tør bruge af frygt for budgetlovens skrappe sanktioner. Jeg er meget bekymret over den udvikling, og i Enhedslisten er vi meget bekymrede over den udvikling.

Det er vi, ikke mindst fordi problemet ser ud til at skyldes det stramme greb, som kommunernes økonomi bliver holdt i af det folketingsflertal, der vedtog budgetloven som led i Danmarks tilslutning til EU's finanspagt. Det er nu tydeligt, at regeringens såkaldte budgetdisciplin og tilslutning til EU's økonomiske styring fører til nedskæringer og forringelser af borgernes velfærd.

Ovenikøbet er der efterhånden også mere grund til at tale om budgetkaos end om budgetdisciplin. Ifølge en ny rapport fra de økonomiske vismænd gør budgetloven det sværere, sværere at styre økonomien på kort sigt. Ligeledes påpeger vismændene, at budgetlovens indretning fører til såkaldt benzinafbrænding, hvor der spares på antallet af ansatte i starten af året og fyres penge af på indkøb af varer i slutningen af året. Det her billede bekræftes af FOA og BUPL, der påpeger, at der sker en unødvendig afskedigelse af varme hænder, og at der mangler ansatte og vikarer i starten af året, men bliver indkøbt eksempelvis glitterlim og crepepapir i slutningen af året.

Det, vi oplever, sker helt ned på enkeltinstitutionsniveau. Institutionerne mærker konsekvenserne af budgetloven. Det går ud over børnene, det presser personalet. Overordnet giver det besluttet underforbrug i mange kommuner. Det skyldes ifølge borgmestre og kommunalbestyrelser, at man i kommunerne er så bange for at komme til at overtræde budgetlovens grænser og dermed blive straffet med fratagelse af store milliardbeløb, og derfor tør man ikke bruge penge helt op til det loft, som egentlig er tilladt.

Den her forespørgselsdebat er indkaldt, fordi vi som Folketing må forholde os til konsekvenserne af budgetloven, vi må forholde os til, at det betyder mindre velfærd og beskæftigelse for borgere, og det betyder budgetkaos i kommunerne. Det er hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt. Jeg håber, at partierne og ministeren er åbne for den kritik, som har været fremsat af vismænd, af kommuner, af faglige organisationer, og at de er parat til at imødekomme den kritik.

Kl. 11:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Så giver jeg ordet til økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 11:01

Besvarelse

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Tak for forespørgslen. Man kan vel ret beset koge spørgsmålet ned til det meget enkle: Hvorfor skal man have styr på sine udgifter? Det er der i hvert fald tre gode grunde til. Hvis man har styr på sine udgifter, stifter man for det første ikke en uoverskuelig gæld – en gæld, man risikerer at skubbe videre, så andre må betale den, og det er så det, de kan, de kan betale gælden. For det andet er det at have styr på sine udgifter den bedste ramme for at få en rolig og ordentlig og tryk udvikling af vores samfund, ikke mindst den velfærd, som jo er kernen for nogle af de mest udsatte og sårbare borgere. Er der styr på økonomien, ved de også, hvad de kan regne med. Sidst, men måske ikke mindst, i en sag som denne, afspejler det at have styr på økonomien jo også, at man overholder sine politiske aftaler. For det budget, som nu er lagt i kommuner og regioner inden for den sidste måned og vedtaget, er udtryk for en politisk aftale om, hvordan man synes ens kommune, ens region skal være. Desforuden kan man sige, at i de her år giver det sådan set også mulighed for, at vi har de høje-

ste offentlige anlægsinvesteringer i mange, mange år, og at ingen kommuner er i risiko for at blive sat under administration. Det tror jeg både de ansvarlige politikere, men sandelig også deres borgere sætter pris på. Dermed skal jo være sagt, at der med budgetloven er skabt et system, som sørger for, at man kan netop det, altså have styr på sine udgifter. Der var et behov for det, fordi de seneste årtier har været kendetegnet ved, at det skete ganske, ganske tit, at de offentlige budgetter, de rammer, man egentlig havde aftalt, blev overskredet. Det er jo det, der bliver gjort op med med budgetloven, altså de vedvarende skred i udgifter, udgifter, som ikke var aftalt, aftaler, som ikke blev holdt, og det er en klar forbedring. Det er også et centralt element i en ansvarlig økonomisk politik med sunde finanser, der har det helt grundlæggende i sig, at vi så også får en forudsigelig og tryk ramme om udviklingen af vores samfund.

Budgetloven sikrer, at vores finanspolitik og udgiftspolitikken tilpasses det, vi har råd til, at der faktisk er penge til de udgifter, vi gerne vil afholde. Det er jo sådan set et ret jordnært princip, men ikke desto mindre er det jo meget rart at vide, at der også, når vi ser 2 og 3 og 4 år frem, er penge til at afholde de udgifter, som vi har forpligtet os til. Det tror jeg er meget godt for de mennesker, som er afhængige af, at de udgifter bliver afholdt, og det er jo som oftest de mest udsatte og de mest sårbare mennesker i samfundet, der for alvor har brug for, at der er styr på udgifterne, sådan at det, vi har lovet dem, kan blive til virkelighed.

Det andet, som budgetloven jo også sikrer, er, at gælden bliver holdt på et niveau, som er håndterbart, så vi ikke bare skubber det foran os, så vores generation af politikere i realiteten tager forskud på fremtiden og dermed begrænser næste generations mulighed for at være politikere og ikke kun dem, der afdrager på gælden. De positive effekter af at have styr på sin økonomi skaber flere positive effekter, fordi de giver tillid. Det giver tillid til, at dansk økonomi er et sundt og godt sted. Sådan en tillid kan godt virke som en lidt abstrakt og lidt flyvsk sag, men den omsætter sig jo i noget, som er helt konkret; i hvert fald, hvis man er boligejer og gerne vil omlægge sit lån, så omsætter den sig i lavere renter, end man ellers behøvede at have. Hvis man er en virksomhed, der gerne vil investere, omsætter den tillid sig i lavere renter, end man ellers behøvede at betale, og når vi låner penge for at finansiere det underskud, som vi har, omsætter det sig i, at vi ikke behøver at betale så høj en rente af gælden, som vi ellers skulle have gjort. Det er gode ting, for det er penge på bundlinjen, som vi ellers skulle have brugt til at betale høje renter for.

Kl. 11:05

Det Økonomiske Råd har gentagne gange peget på behovet for at forbedre den offentlige udgiftsstyring og netop foreslået flerårige udgiftslofter. Det er jo sådan set en af de ting, vi har været meget lydhøre over for, for budgetloven, som blev vedtaget af et meget bredt flertal her i Folketinget i juni 2012, forbedrer netop udgiftsstyringen, og det sker netop ved på den tekniske side at indføre 4-årige udgiftslofter, styrke sanktionerne og økonomistyringen. Det Økonomiske Råd har samtidig fået rollen som finanspolitisk vagthund, og jeg hæfter mig ved, at vismændene her i efteråret vurderer, at de lofter, som vi har lagt over udgifterne, er lagt i overensstemmelse med vores mål for finanspolitikken, når vi ser bare en lillebitte smule fremad, og at de udgifter, som vi planlægger på de områder, hvor vi har lofterne, ligger, som de skal i 2014. Vismændenes vurdering er altså, at når vi virkeliggør udgiftslofterne, er vi på sporet, og den måde, vi gør det på, bidrager til, at vi faktisk har styr på de samlede udgifter. Det er godt.

Budgetloven styrker jo så også det, man kan kalde god budgetadfærd, ikke kun i kommunen og i regionen, men bestemt også i staten. Uanset hvor man er politisk, må det da være sådan en umiddelbart god ting, at man har styr på sine budgetter, at man ved, hvad pengene går til. Men en ting, som jeg synes er tankevækkende i fore-

spørgslen, er, at det at have styr på sine udgifter skulle begrænse muligheden for at prioritere kernevelfærden. Der er jo ikke noget i det at have styr på sin økonomi, der forhindrer, at man prioriterer kernevelfærd, det er et politisk spørgsmål. Tværtimod synes jeg næsten man kan sige, at så sikrer den stabilitet i ens udgiftsstyring imod, at man må give slip og så trække ind igen, give slip og så trække ind igen, med den selvfølgelig frustration, som borgere, institutioner, medarbejdere og ledere rundt omkring må opleve, hvis de oplever, at først kan vi køre, men så kunne vi ikke alligevel, så kan vi lidt igen, så kan vi ikke alligevel. Det tror jeg hverken er godt for den faglige udvikling i den enkelte institution, for den gode ledelse eller for den sags skyld for forældre og børns oplevelse, hvis det er en daginstitution, eller for ældre og sårbare mennesker, som bor på et plejehjem.

Med budgetloven skal kommuner og regioner overholde de aftaler, økonomiske rammer og budgetter under et. Der er således ikke rammer for den enkelte kommune eller region. Dermed skal også være sagt, at der er en fortsat fleksibilitet. Det betyder sådan set i al sin gribende enkelthed, at hvis man taler ordentligt sammen, kan man også få plads til, at den ene kan lidt mere end den anden. For hvis kommuner og regioner koordinerer deres budgetlægning, kan de selvfølgelig holde sig inden for de aftalte rammer. Den indbyrdes koordination, det, at man helt almindeligt, som man gør i et demokrati, taler sammen, betyder jo for en kommune, hvor man synes man er nødt til at afholde større udgifter – det kan f.eks. være, fordi man oplever, at mange ældre i kommunen får brug for omsorg og pleje – at man måske kan få lidt mere plads i servicerammen det år, fordi en anden kommune er i en anden situation. Tilsvarende er der plads til videreførelse af opsparede midler og fleksibilitet mellem de enkelte institutioner inden for kommune og region. Lige præcis det giver jo rum for at have styr på sine udgifter, men også rum for at prioritere på tværs i den enkelte kommune og region. Det er jo ikke usædvanligt, at man skal vænne sig til nye måder at gøre tingene på. Det gælder staten, det gælder politikere i regioner og politikere i kommuner, det gælder helt sikkert også de mennesker, som hjælper dem, kommunaldirektører, økonomiansvarlige. Selvfølgelig skal man vænne sig til, at nu gør vi tingene på en anden måde. Det tror jeg også tager tid, men jeg oplever, at vi bliver stadig bedre til det. Det kræver en tæt koordinering mellem kommuner, og jeg synes, det er meget glædeligt, at KL allerede har taget opgaven på sig, det er jo netop kommunernes forening og dermed også et sted, hvor man kan skabe et rum til den jo i virkeligheden demokratiske samtale om, hvem der har brug for noget, og hvem der kan klare sig med lidt mindre.

Sådan en bedre økonomistyring, også på det helt banale plan, giver jo også mulighed for, at man får en større klarhed over, hvilke penge man egentlig har brugt i løbet af budgetåret. Sådan et overblik, jeg tror, de fleste kender det fra sig selv, giver mulighed for, at man kan prioritere, hvad det er, man gerne vil, sådan at man ikke ved årets slutning må konstatere, at man enten har brugt langt flere penge, end man egentlig havde forestillet sig, eller – for den sags skyld, modsat – at man har brugt langt mindre, end man egentlig havde forestillet sig. Derfor har regeringen i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Danske Regioner, altså regionernes forening, sat et projekt i verden om god økonomistyring i kommuner og på sygehuse, sådan at vi bidrager til, at man faktisk kan overholde sine budgetter.

Kl. 11:11

Der bliver spurgt til, hvordan regeringen forholder sig til Det Økonomiske Råds kritik af budgetloven. Indledningsvis vil jeg gerne gentage, at Det Økonomiske Råd jo gennem årene gentagne gange har anbefalet en forbedret offentlig styring af udgifterne i form af flerårige udgiftslofter. Kritikken går altså ikke på, at vi med budgetloven får bedre styr på de offentlige finanser. Kritikken går på nogle mere tekniske forhold knyttet til selve udgiftslofterne.

Et element er, at der mangler et flerårigt perspektiv i sammensætningen af de enkelte dellofter, herunder hvor meget plads der er til drift i kommuner og regioner. Det er udtryk for et bevidst valg, fordi vi synes, det er vigtigt at have det aftalesystem, som vi har, med kommuner og regioner. Vi synes, det er fornuftigt, at man taler sammen og laver en aftale om året, der kommer. Det er også en respekt for de demokratiske hensyn i forhold til at kunne prioritere på tværs af kommuner, regioner og stat og jo også, at når vi så bruger midlerne på de forskellige niveauer, gør vi det ud fra en konkret vurdering og ikke ud fra en teori fastlagt for flere år siden.

Det Økonomiske Råd peger også på, at begrænsninger på offentlige institutioners mulighed for at bruge deres opsparing kan føre til benzinafbrænding sidst på året. Det er klart, at den risiko kan der være, men en del af svaret er, at den enkelte offentlige institution og de enkelte institutioner har mulighed for at videreføre og forbruge opsparing, altså et både-og. Det, der er vigtigt, er, at der er fleksibilitet, og at der er mulighed for langsigtet planlægning.

Igen, ligesom kommuner kan aftale med hinanden, at en kommune måske har brug for en lidt større del af servicerammen, end deres sådan almindelige nøgledata egentlig ville give anledning til, lige så vel kan det være sådan mellem forskellige institutioner, at den ene institution har brug for at investere i noget, hvor en anden institution kan holde lidt tilbage. Den helt grundlæggende samtale om, hvem der gør hvad, er jo også med til at styrke viden om, hvad vi egentlig bruger vores penge til. Den type af koordinering synes jeg er et gode, det skaber overblik, det skaber indsigt.

Indtil videre ser det ud til at fungere. Det er selvfølgelig en foreløbig vurdering, fordi vi ikke har kendt det så længe. Fra statens side har man gode erfaringer fra 2013, altså i år, som har fungeret som sådan en slags prøveår for de statslige udgiftslofter. Jeg har ikke noget grundlag for at afvise, at nogle institutioner vælger at bruge flere penge sidst på året, end de måske normalt ville gøre. Det kan der jo også være gode grunde til. Hvis det er, fordi man fremrykker beslutninger, som man egentlig alligevel ville gennemføre senere, jamen så er det lige præcis udtryk for, at man har fået rum til det, og ikke for benzinafbrænding.

Afslutningsvis: Budgetlovens udgiftslofter er med til at sikre, at vi har styr på vores økonomi, og de betyder, at den måde, vi lægger budgetter på og følger budgetter på, og vores evne til det bliver stadig bedre. Det er sådan set en grundlæggende pointe. Vi vil gerne have styr på udgifterne, og det er ikke af tekniske grunde. Det er, fordi der er nogle politiske mål, som vi gerne vil opnå. Vi vil gerne have, at der er styr på økonomien, så vi ikke stifter en uoverskuelig gæld, som næste generation så kan få fornøjelsen – i anførselstegn – af at betale. Vi vil gerne have styr på økonomien, fordi vi dermed får en tryk ramme for udviklingen af velfærd i stedet for først at give og så måtte stramme og så måtte give og så måtte stramme – med den selvfølgelig frustration, der følger hos borgere, hos medarbejdere, hos ledere.

Sidst, men ikke mindst vil vi gerne have styr på økonomien, fordi det gør os bedre til at holde vores politiske aftaler, som vi laver dem i Folketinget, i det enkelte regionsråd og i den enkelte kommunalbestyrelse. Det synes vi er godt, for det skaber tryghed, både at politikere holder deres aftaler, at de sørger for, at tingene udvikler sig ordentligt i stedet for som stop-go, og at vi har en respekt for, at vores generation af politikere ikke bruger alt det, vi overhovedet kan, og så ser på næste generation og håber, at de vil betale regningen. Tak for ordet.

KL 11:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren. Så har ordføreren for forespørgerne muligheden for at kommentere det.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det er et politisk spørgsmål, om vi vil prioritere kernevelfærden, siger ministeren. Jeg vil sige: Gid det var så vel. For realiteten er jo, at når vi hører fra FOA, når vi hører fra BUPL, når vi hører fra forældreorganisationerne, så slår de alarm; de siger, at budgetloven fører til færre varme hænder. Ministeren siger, at der skal være styr på udgifterne, og det lyder da fornuftigt. Men vismændene, præcis de samme finanspolitiske vagthunde, som ministeren kaldte dem, siger jo, at det fører til benzinafbrænding, til, at der ikke er styr på budgetterne, og at det ikke er muligt at planlægge på kort sigt. Borgerne skal vide, hvad de kan regne med, siger ministeren. Jamen lige nu kan borgerne altså regne med færre varme hænder, selv om pengene er der i kommunekassen. Det er ikke den budgetdisciplin, som man blev lovet, da man indgik som en del af aftalen om finanspagten, da et flertal her i Folketinget bestående af alle andre partier end Enhedslisten vedtog budgetloven, nej, det er reelt et budgetkaos.

I Enhedslisten mener vi, at kommunerne skal have plads til at bruge det nødvendige for at sikre et anstændigt niveau i velfærden og investere i beskæftigelse. Lige nu holdes kommunernes økonomi i en spændetrøje med budgetloven og EU's finanspagt. Derfor er det vigtigt først og fremmest at se på, hvordan vi kan frigive kommunerne i forhold til skrækdisciplinen, så de tør bruge det, de rent faktisk har lov til – til gavn for borgerne, til gavn for velfærden og til gavn for beskæftigelsen. Det har været en fejl, at regeringen med støtte fra Venstre og De Konservative frivilligt har lagt sig fast på de unødvendige stramme sparekrav, der er blevet dikteret fra EU's side med finanspagten.

For det første behøvede vi slet ikke være med i finanspagten, for Danmark er ikke et euroland, og derfor behøver vi ikke følge europapolitikken. For det andet har både vismændene, kommunerne og de offentligt ansatte faglige organisationer som sagt slået alarm over konsekvenserne af budgetloven og finanspagten. Den stramme økonomiske styring er et politisk valg, som har store konsekvenser for befolkningen, for den enkelte borger ude i kommunerne, der mærker det på sin egen krop, når man bliver nødt til at afskedige varme hænder i ældreplejen, eller når jobbet mangler, fordi kommunen har indstillet de planlagte renoveringer af skoler eller plejehjem, der ville have skabt beskæftigelse.

Jeg efterlyser en økonomisk planlægning, der i stedet fremmer udviklingen af velfærd og skaber arbejdspladser. For i Danmark kan vi ikke spare os ud af krisen. Det er EU's kriseplan for Europa, men planen virker ikke. 26 millioner europæere er lige nu arbejdsløse, og gældssituationen i landene er kun blevet værre, efter at EU begyndte at diktere de hårde nedskæringer.

Derfor skal vi gå en anden vej i Danmark – en vej, hvor vi styrker vores økonomi, vores velfærd og vores beskæftigelse gennem de nødvendige investeringer i kommunerne. Jeg synes, regeringen bør frisætte kommunerne ved at slække på sanktionsregimet og den kaotiske budgetstyring. Jeg mener, at Folketingets partier i dag bør vælge at frisætte kommunerne.

I Enhedslisten fremsætter vi derfor følgende:

Forslag til vedtagelse

»I lyset af Det Økonomiske Råds kritik af budgetlovens konsekvenser for kommunernes mulighed for at sikre velfærd og beskæftigelse pålægges regeringen at fremlægge forslag til ændringer af budgetloven, der kan rette op på de uheldige konsekvenser, som bl.a. er underforbrug, såkaldt benzinafbrænding sidst på året og manglende

muligheder for langsigtet budgetplanlægning, der grundlæggende påvirker kommunernes muligheder for at sikre et højt niveau i velfærd og beskæftigelse.»
(Forslag til vedtagelse nr. V 3).

Kl. 11:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Det oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i debatten og komme til afstemning i næste uge.

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:21

Ole Birk Olesen (LA):

Budgetloven er jo til, for at den offentlige sektor ikke bruger for mange penge, i forhold til hvor mange penge den har. Hvad er efter Enhedslistens opfattelse faren ved, at den offentlige sektor bruger for mange penge? Er der efter Enhedslistens opfattelse en fare ved, at den offentlige sektor bruger for mange penge, eller er det ifølge Enhedslisten helt uproblematisk, hvis den offentlige sektor bruger 10 mia. kr. mere end planlagt eller 50 mia. kr. mere end planlagt?

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:21

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen i Enhedslisten går vi på ingen måde ind for, at vi skal forgælde os, og det er hverken som kommune eller stat og heller ikke som det offentlige. Derfor mener vi selvfølgelig ikke, at man skal bruge penge, som man ikke har. Det er klart, at det er forkert. Men det er jo ikke det, der er realiteten i dag. Realiteten er, at kommunekasserne rundtomkring bugner af penge, samtidig med at der bliver sparet på de varme hænder. Der bliver sparet på ældreplejen; der bliver sparet på pasningen af vores børn. Det er det, vi vender os imod, og det er det, som det forslag til vedtagelse, som jeg lige har læst op, og som jeg håber at Liberal Alliance vil støtte, skal være med til at imødegå.

Kl. 11:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 11:22

Ole Birk Olesen (LA):

Det vil vi ikke støtte, for vi synes godt om, at der er styr på de offentlige finanser. Men jeg vil høre, om Enhedslisten ikke kan se en gevinst ved, at der manes til budgetdisciplin rundtomkring, altså, om Enhedslisten ikke kan se fordelene ved, at offentlige institutioner og myndigheder ansøres til at bruge pengene så godt som muligt i stedet for bare at bruge løs af en uendelig stor kasse.

Kl. 11:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Nikolaj Villumsen (EL):

Selvfolgelig skal man ikke bruge penge, man ikke har. Men lige nu er realiteten den, at kommunerne har pengene, men de bruger dem ikke. Derved går vi glip af den beskæftigelse i det private, som vi kunne få, hvis man renoverede og lavede energirenoveringer og dermed også på længere sigt sparede på elregningen; vi går glip af den velfærd, man kunne få ved at ansætte i den offentlige sektor og ved at sikre, at der er flere varme hænder i stedet for færre varme hænder, som er realiteten i dag. Jeg synes ikke, at det, der sker lige nu, er budgetdisciplin, men budgetkaos.

Kl. 11:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Nikolaj Villumsen. Så går vi til hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Det her er jo en debat, som handler mere om de styringsredskaber, vi har for den offentlige økonomi, end det egentlig handler om den økonomiske politik. Derfor vil vi i den her debat næppe være så uenige med regeringen, som vi ville være, hvis det handlede om den førte økonomiske politik, for styringsredskaberne ser vi ens på.

Der er ligesom to elementer, der bliver rejst i den her forespørgsel. Det ene er, at der bliver nævnt en kritik rejst af vismændene af, at der ikke har været tilstrækkeligt med informationer til, at de har kunnet være vagthund over for budgetloven. Det har Venstre haft regeringen i samråd om den 31. oktober, og derfor mener jeg egentlig ikke, at der er mere at tilføje til den debat set fra Venstres side, for finansministeren lovede Folketinget, at skulle der fremover være informationer, som vismændene efterspørger, men som regeringen af den ene eller den anden grund ikke ønsker at give eller kan give, så vil Finansudvalget blive orienteret herom. Så det synes jeg sådan set er fint dækket af.

Så er der selve budgetloven. Der er jeg meget enig med ministeren i, at det jo er et værktøj, som har vist sig nødvendigt til at sikre, at de budgetter, der bliver aftalt politisk, også bliver overholdt i kommuner og regioner og for den sags skyld også på statens område, altså at det ikke er systemet, der bestemmer, hvor mange offentlige skattekrone man bruger, men at det er politikerne, der bestemmer, hvor mange penge man ønsker at bruge.

Selve ideen med en budgetlov blev undfanget af VK-regeringen. Det var tidligere finansminister hr. Claus Hjort Frederiksen, der lavede forarbejdet, og dengang var der fra nogle af regeringspartierne side en hård modstand mod tanken om at have dette styringsredskab, men heldigvis røg denne modstand ud med badevandet – sammen med politikken – efter valget. Så holdningsskiftene fra Socialdemokratiets og SF's side har også her medført ændringer, men her er det jo til det gode, nemlig at vi nu er enige om, at det er vigtigt, at vi kan styre de offentlige udgifter, så vi ikke efterlader gæld til de kommende generationer og udfordringer til de kommende politikere.

Der er en enkelt ting, jeg gerne vil rejse over for regeringen, og som jeg mener vi på et tidspunkt skal finde en løsning på. Jeg kunne godt tænke mig at høre regeringen, hvordan de umiddelbart ser på den problemstilling, der bl.a. blev beskrevet i Børsen den 13. november i en artikel, der hed »Store underskud truer trods reformstime«. Det handler om det forhold, at når vi fra omkring 2026-2027 begynder at have et meget stort antal ældre i forhold til i dag, ved vi, at det selvfølgelig også vil medføre større offentlige udgifter. Derfor kan man i den situation komme til at skulle lave besparelser i den offentlige økonomi, selv om den offentlige økonomi er holdbar. Selv om der sådan set er indtægter strukturelt, der vil dække de offentlige udgifter også på den lange bane, så vil man på grund af budgetloven der kunne være i en situation, hvor man skal lave store besparelser, fordi underskuddet kommer under den halve procent. Det er vel og mærke besparelser, som man hverken kan bruge til skattelettelser eller andre gode ting, men som fremtidige generationer så kan bruge, fordi man jo derved egentlig overfinansierer den offentlige økonomi. Det ser vi fra Venstres side som en udfordring, vi gerne drøfter, altså hvordan man kan løse det. Det er ifølge artiklen – og regeringen må jo også meget gerne regne på, om det er korrekt – strukturelle underskud, der kan komme helt ned på 2½ pct., hvor budgetloven jo her

opererer med ½ pct. Så det er en betydelig udfordring, vi der vil have med at gøre.

Så mit spørgsmål er jo egentlig: Hvordan løser vi det? Hvad er der af forskellige muligheder for at løse det?

Jeg skal på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, De Radikale, SF, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der med budgetloven er skabt et udgifts-politisk styringssystem med udgiftslofter, som skal være med til at sikre, at de aftalte udgiftsrammer for stat, kommuner og regioner bliver overholdt. Der står et bredt politisk flertal bag budgetloven, der får virkning fra finansåret 2014.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 4).

Kl. 11:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i debatten og kommer til afstemning om en uge.

Men der er en kort bemærkning nu fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:29

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Den anden dag i Berlingskes Ræson, det var faktisk mere præcis den 31. oktober, kunne man læse, at Venstres borgmester i Herning, hr. Lars Krarup, betegner budgetloven som et, og jeg citerer: anslag mod kommunernes frihedsgrader og et misfoster i dansk politik. Ved Lars Krarup, som er borgmester i Herning, ikke hvad han taler om, eller bakker Venstre op om Venstreborgmesteren i Hernings kritik?

Kl. 11:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:30

Peter Christensen (V):

Nej, jeg er ikke enig. Jeg er jo ikke et sekund i tvivl om, at det at have rammer er mere besværligt end ingen rammer at have. Jeg er jo ikke i tvivl om det forhold, som også ministeren var inde på i sin besvarelse, at vi år efter år så, at når det f.eks. var blevet aftalt – det var dengang, man havde mange penge – at det offentlige forbrug måtte stige med 1 pct. på det kommunale område, havde man, når vi så regnskaberne, brugt 2. Der var sådan set ikke andet at gøre for dette Folketing end at prøve at få de penge til at hænge sammen.

Det kan ikke nytte noget, og derfor er jeg glad for budgetloven, og at det ikke er kommunerne, der bestemmer, hvad forbruget skal være, men at det er en del af en aftale mellem Kommunernes Landsforening og den til enhver tid siddende regering. Så som svar på, at en af Venstres borgmestre synes, at det er lidt besværligt at skulle overholde rammerne, vil jeg sige, at det vil jeg da ikke afvise at det er, men det er sundt for landets økonomi.

Kl. 11:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:31

Nikolaj Villumsen (EL):

Fint. Venstre ignorerer kritikken fra Venstreborgmestre. Det må Venstre så klare internt. Det bliver interessant. Vismændene har jo også påpeget, at der er noget galt. Det er jo ikke bare Venstreborgmestre, der har påpeget, at der er noget galt. Vismændene har sagt: Budgetloven fører til benzinafbrænding, når den fratager kommuner-

ne muligheden for at planlægge på kort sigt. Hvorfor kan Venstre støtte den her form for budgetkaos?

Kl. 11:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:31

Peter Christensen (V):

Det er jo lidt sjovt, at Enhedslisten kalder det budgetkaos, at man overholder budgetter. Det er jo dybest set nok også det ærlige svar fra Enhedslisten, at det, at der pludselig er en ramme for, hvor mange af andre folks penge man kan bruge, er kaos. Vi ser stik modsat på det.

Der er jo ingen tvivl om, at kommunerne også skal vænne sig til de nye styringsredskaber, og at jo mere præcise de bliver til at styre deres økonomi, jo tættere kan de også gå på de grænser og de rammer, der er, uden at risikere at få en økonomisk straf for at have brugt for mange penge. Så det, der er blevet talt om, altså den potentielle mulighed, der er for benzinafbrænding, som jo er reel, vil jo også blive mindre over tid, fordi kommunerne bliver bedre og bedre til at styre deres økonomi og vide, hvor langt de kan gå i løbet af året, så de netop ikke ender i en situation, hvor alle pengene skal bruges i december måned. Det er jeg helt overbevist om.

Men hvad er alternativet? Og det er mit spørgsmål til Enhedslisten. Hvad er alternativet? Ja, det er, at der ikke er nogen styring og kommunerne selv bestemmer, hvor mange penge de bruger. Man skal huske på, at når det ikke er ligegyldigt for landets økonomi, er det jo, fordi det er ude i kommunerne, langt de fleste offentlige skattekroner bliver brugt, og derfor berører det jo også samfundsøkonomien.

Kl. 11:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:33

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Og tak til Enhedslisten for at rejse denne forespørgsel i dag, som jo er meget interessant. Men jeg synes også i forhold til formuleringen i forespørgslen, at man bliver nødt til at starte med at sige, at Det Økonomiske Råd – vismændene, som vi også kalder dem – jo er varme tilhængere af budgetloven og i mange, mange år har efterspurgt en strammere budgetstyring end den, vi tidligere har set. Og derfor er kritikken fra vismændene jo ikke en kritik af budgetloven som sådan eller det, at vi har en budgetlov. Tværtimod siger vismændene jo, at de tiltag, som de foreslår i deres seneste redøgørelse, skal ske inden for budgetlovens rammer. Men vi har jo i budgetloven vedtaget, at Det Økonomiske Råd, vismændene, skal holde øje med budgetloven og skal give input til budgetloven, at de skal give input til den måde, vi forvalter budgetloven på, og den måde, vi indretter styringsmekanismerne på, altså det, vi kalder udgiftslofterne.

Det er jo lige nøjagtig det, som vismændene gør i deres rapport. De gør ikke andet end det, vi har bedt dem om. Og sandheden er jo, at de ikke har en voldsom kritik af de enkelte elementer i budgetloven og udgiftsloftet, men de peger på nogle faremomenter, der er. Det er jo rigtigt at pege på de faremomenter, nemlig at vi har problematikken med de flerårige perspektiver, og at vi har en fare for benzinafbrænding sidst på året. Men der skal tilføjes, at det jo ikke er noget nyt. Sådan har det altid været med de offentlige budgetter. Da jeg for mange år siden havde den fornøjelse at sidde i byrådet i min kommune, var det nøjagtig den samme udfordring der. Det har det

været hvert eneste år, og sådan tror jeg det vil vedblive at være. Og derfor er det jo kun godt, og det er vigtigt, at der i kølvandet på budgetloven er en diskussion om, hvordan vi sørger for, at den økonomiske styring i bl.a. kommunerne bliver bedre end den, vi har set hidtil.

Så peger Det Økonomiske Råd også på, at udgiftslofterne til bl.a. indkomstoverførslerne kan mangle lidt dokumentation i forhold til fastlæggelsen. Der må man jo sige, at det også er Det Økonomiske Råds opgave at pege på sådan nogle områder, der skal dokumenteres bedre, og hvor dokumentationen kan blive mere præcis end den, vi har i dag. Og det må man da kun hilse velkommen.

Så synes jeg også, at det som afslutning er vigtigt at slå fast, at det jo ikke er budgetloven, der forhindrer kommunerne i at lave noget, de kunne lave før. Budgetloven rører ikke ved det faktum, at økonomiaftalen mellem kommunerne, regionerne og staten lige før sommerferien hvert år følger den samme procedure, som den har gjort de sidste mange år. Forskellen er bare, at med budgetloven bliver det ikke muligt for kommunerne, sådan som det har været tidligere, at overskride de aftaler, der er indgået mellem kommunerne og staten, uden at der er en sanktionsmekanisme. Den sanktionsmekanisme har vi nu. Det synes jeg er godt, og jeg synes også, det har været nødvendigt.

Så er det jo ikke, som det bliver antydnet fra Enhedslistens side nogle gange, sådan, at man ikke kan have underskud. Vi har underskud i øjeblikket på de samlede budgetter. Vi er nede på i nærheden af 3 pct.s underskud. Vi er også i nærheden af det, vi kalder den strukturelle balance med et underskud på 0,5 pct., altså der, hvor vi må være ifølge budgetloven. Så det er ikke sådan, at der ikke er nogen investeringer. Vi har foretaget de største investeringer i den offentlige sektor, vi har haft i næsten 30 år. Og det er da også, fordi vi gerne vil skubbe beskæftigelsen lidt i den rigtige retning.

Så det her er ikke et spørgsmål om, at kommunerne er forhindret i at lave kernevelværd. Det er i virkeligheden det modsatte. Nu sørger vi for, at der er styr på økonomien, så man kan vedblive med at opretholde den kernevelværd i kommunerne, vi er så glade for.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning af hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:37

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen nu er det jo lige præcis sådan, at vismændene har givet det input, som Socialdemokraterne har set frem til at få, nemlig at der bliver lavet benzinafbrænding, fordi det er svært at holde styr på budgetterne på kort sigt. Men det er jo ikke kun vismændene, der kritiserer. Altså, FOA, BUPL, forældreorganisationerne siger, at budgetloven fører til fyringer af varme hænder og så afbrænding sidst på året, hvor man køber glitterlim, crepepapir osv. Er det virkelig en økonomistyring, som Socialdemokraterne finder hensigtsmæssig i en krisetid, hvor der går arbejdsløse danskere rundt, og hvor borgerne efterspørger en bedre velfærd?

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:38

John Dyrby Paulsen (S):

Næh, men pointen er jo, at det i det her tilfælde – og det er jo kommunerne, der er nævnt i Enhedslistens forespørgselstekst – er kommunerne, der skal sørge for, at det ikke sker. Så er det styringen i kommunerne, der skal blive bedre. Og det er netop det, vi har set i kølvandet på budgetloven, nemlig at man i kommunerne har taget fat på, at økonomistyringen skal være mere præcis, skal være bedre, så

vi ikke løber ind i de her problemer. Og som jeg sagde i min ordførtale: Det er altså ikke noget nyt, sådan har det været i mange, mange år.

Jeg ser frem til, at vi nu får mere styr på det, så vi ikke har den her benzinafbrænding. Og når ret skal være ret, peger vismændene jo også på, at det her er et faremoment, som man skal være opmærksom på – og det tror jeg vi alle sammen er enige i.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:39

Nikolaj Villumsen (EL):

Det nye er jo, som ordføreren også sagde så fint i sin tale, at der er blevet indført sanktioner. Den her frygt for sanktioner, som er automatiske, fører til, at kommunerne underbudgetterer. De bruger færre penge, end de faktisk har på deres budgetter. Altså, borgerne oplever velfærdsforringelser, der bliver færre varme hænder, selv om penge er der i kommunekasserne. Det er noget, som er resultatet af den budgetlov, Socialdemokraterne har stemt for.

Synes Socialdemokraterne, at det er et godt resultat? Eller burde vi ikke revidere den, når vi kan se, at det forringer borgernes velfærd, og når det fører til flere arbejdsløse?

Kl. 11:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:39

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, jeg er ikke helt tilfreds med, at man ikke har et økonomistyringssystem, der gør, at man kan bruge de rammer, man selv har sat op, i sit budget. Det skal der bedre styr på i kommunerne, og det er jo også det, kommunerne arbejder på.

Det er rigtigt, at vi det første år så et underforbrug i kommunerne af også en ikke ubetydelig størrelse, men jeg har også forstået, at det underforbrug er kommet ned. Vi skal tæt på de budgetter, der er. Det er det, der er hele formålet med bedre økonomistyring i kommunerne; det er det, der er formålet med budgetloven.

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Marinus.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Budgetloven er måske et nødvendigt onde, men budgetloven har altså også vist sig at have en række negative konsekvenser. Det forudså Dansk Folkeparti, allerede da loven blev vedtaget i sin tid.

Loven er blevet en måde, hvorpå man tvinger kommunerne til at foretage en række upopulære besparelser på velfærdsområdet. Det er måske besparelser, der ikke altid er nødvendige, men som kommunerne føler sig nødsaget til at gøre for at undgå sanktioner. Den måde, som de sanktioner er skruet sammen på i budgetloven, er ikke alene usympatisk; det er altså også meget sigende i forhold til den måde, regeringen fører den økonomiske velfærds politik på.

Budgetloven straffer altså kommunerne så hårdt for overtrædelser, at kommuner som konsekvens heraf holder uforholdsmæssigt meget tilbage med at bruge de penge, de faktisk har i råderum. Det gør jo, at både borgere og ansatte de her år, som også Enhedslistens ordfører har sagt, oplever en stor nedgang i antallet af varme hæn-

der, i velfærdsniveauet i kommuner og i regioner, som ikke altid er nødvendig, simpelt hen fordi kommunerne er bange for, at de kommer op til loftet for, hvad de egentlig må bruge, fordi de vil undgå de her sanktioner.

I Dansk Folkeparti mener vi, at de kommuner, der har penge, jo også uden problemer burde bruge dem, de har lov til at bruge, på varme hænder og velfærd. Andre kommuner har ikke engang råd til at bruge de penge, de må. Der kan vi jo stadig væk godt efterlyse, at man igen tog op til overvejelse, om man ikke kunne gøre forholdene for disse kommuner bedre ved endnu en gang at kigge på udligningsreformen; den udligningsreform mellem de rige og de fattige kommuner, der kom i 2012, var ikke en stor nok udligningsreform, hvis man spørger Dansk Folkeparti.

Jeg skal derfor på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Dansk Folkeparti ønsker, at kommunerne fører en ansvarlig økonomi, men desværre har strukturudviklingen givet stor variation i kommunernes økonomiske muligheder.

Dansk Folkeparti var og er derfor skuffet over den lille udligningsreform fra 2012, som desværre ikke har taget hånd om den fraflytning, vi ser fra landkommunerne.

For stram styring af kommunernes økonomi har den konsekvens, at en del kommuner holder uforholdsmæssigt for meget tilbage af det råderum, som de har. Det gør, at borgere og ansatte i disse år har oplevet stor nedgang i deres velfærdsniveau i kommunerne og regionerne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Kl. 11:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i debatten og komme til afstemning i næste uge.

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:43

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Egentlig undrer jeg mig rigtig meget over Dansk Folkepartis holdning. Dansk Folkeparti var imod dansk tilslutning til finanspagten, men Dansk Folkeparti stemte for det krav, som var en forudsætning for, at vi kunne være med i finanspagten, nemlig at vi indførte en budgetlov. Nu står Dansk Folkeparti så og siger, at den her budgetlov fører til forringelse af velfærden, fører til fyringer af varme hænder – en kritik, jeg er fuldstændig enig i – men Dansk Folkeparti vil åbenbart ikke gøre noget ved det.

Altså: Er Dansk Folkepartis EU-kritik bare symbolpolitik, og når det så kommer til, at vælgernes velfærd skal forringes, bakker man det op og gør ikke noget ved det? Eller hvordan skal jeg forstå Dansk Folkepartis holdning?

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Morten Marinus (DF):

Du skal forstå det på den måde, at vi absolut ikke synes, at EU skal blande sig. Du skal også forstå det på den måde, at vi har stor sympati og forståelse for, at kommunerne råber vagt i gevær i forhold til den her budgetlov. De sanktioner, som kommunerne trues med, er simpelt hen for hårde, og det gør, at kommunerne netop ikke bruger de penge, som er nødvendige, på varme hænder. Og derfor vil vi da

meget gerne se på, om det er nødvendigt med de der sanktioner, der er i budgetloven.

Selvfølgelig skal kommunerne have styr på økonomien, og det kan vi også se de har. De har i mange kommuner måske næsten for meget styr på den i forhold til det udgiftsniveau, der er, og i forhold til de penge, der ligger i kassen.

Kl. 11:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Man skal undgå direkte tiltale fra Folketingets talerstol.

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:44

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu er realiteten jo, at EU blander sig. EU blander sig ved at kræve, at Danmark skal have en budgetlov som en forudsætning for, at vi kan være en del af finanspagten. Den her budgetlov har Dansk Folkeparti stemt for. Det betyder forringelse af velfærden, det betyder fyringer af offentligt ansatte, og det betyder, at det er svært for de ældre at få skiftet ble, når de har brug for det.

Vil Dansk Folkeparti støtte Enhedslistens forslag om at ændre budgetloven? Det var ikke det, som Dansk Folkeparti selv foreslog, men det er lidt svært at høre, hvad Dansk Folkeparti præcis siger. Så kan vi få et klart svar? Vil man være med til at ændre budgetloven, så det ikke er EU, der skal bestemme, hvordan danskerne kan få velfærd?

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:45

Morten Marinus (DF):

Jamen altså, vi er altid interesserede i at kigge på, hvad man kan gøre for i det her tilfælde at tilgodese kommunernes behov så meget som muligt. Vi synes nødvendigvis ikke, de krav, som EU stiller i det her forhold, er særlig gode, og dem vil vi da til hver en tid gerne være med til at kigge på for at se, om ikke de kan slækkes. Det er jo, som ordføreren også tidligere har sagt, slet ikke nødvendigt for Danmark at være med i den aftale. Så ja til, at det vil vi gerne være med til at kigge på.

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører – undskyld, jeg beklager meget. Tak til hr. Morten Marinus, der var ordfører for Dansk Folkeparti. Og så giver jeg ordet til den radikale ordfører, hr. Andreas Steenberg.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

For Radikale Venstre er det helt afgørende, at vi får styr på dansk økonomi, og at vi som nation stopper med at stifte så meget gæld, som vi gør i øjeblikket. Gæld har den ubehagelige egenskab, at den skal betales tilbage, og de, der har lånt Danmark penge, vil også gerne have nogle renter. Derfor kommer kommende generationer til at betale gælden tilbage, og derfor risikerer de at få mindre velfærd eller betale en højere skat, end vi gør i dag.

Som en lille, åben økonomi i en globaliseret verden, der lever af at sælge varer til udlandet med fortjeneste, er det også helt afgørende for Danmark, at vi har styr på vores økonomi og har styr på, hvordan vi styrer vores økonomi. I mange år, ja, faktisk i årtier, har vi oplevet, at kommuner og regioner, tidligere amter, har brugt mange flere milliarder kroner end aftalt.

Hvert år aftaler Folketinget den økonomiske ramme for de kommunale og regionale udgifter i aftalerne og i finansloven. For os er det afgørende, at de aftaler overholdes, og vi kan se, at budgetloven, som vi diskuterer nu, har sikret, at budgetterne bliver overholdt. Men vi mener også, at det styrker velfærdssamfundet. Inden jeg kom i Folketinget, sad jeg 2 år i regionsrådet i Midtjylland, og lad mig nævne et eksempel. De fem sygehuse i Vestjylland er samlet under én ledelse og ét budget, og i et enkelt år havde de et meget stort underskud. Det underskud skulle de håndtere ved at betale pengene tilbage til den store kasse, og det betød meget store besparelser, meget store omlægninger og et meget stort arbejdspress på de ansatte på Hospitalet Vest. Det er et eksempel på, at overskridelse af budgetterne på ingen måde er en fordel for velfærden og slet ikke for de ansatte i velfærdssamfundet. Vi skal undgå det, som nogle kalder for stop and go-politik, hvor man et år udvider, og så skal man hente de penge hjem i årene, der følger. Derfor er det også en fordel for velfærden og ikke mindst for de ansatte, at man har styr på økonomien i kommuner og regioner.

Det Økonomiske Råd har i en lang årrække ønsket en bedre styring af de mange overskridelser, der har været på de kommunale, amtslige og regionale budgetter. For bare at nævne et tal var det sådan, at i perioden 1993-2001 var det planen, at det offentlige forbrug skulle vokse med 1 pct., men det voksede faktisk med 2,5 pct., altså med over dobbelt så meget, som man havde forudsat. Derfor har Det Økonomiske Råd efterlyst en bedre budgetstyring og økonomistyring af kommuner og regioner, og derfor skal man ikke tage deres kritik som udtryk for, at de er imod budgetloven. Men de er altså kommet med et par konkrete kritikpunkter, og lad mig lige forholde mig til to af de væsentligste kritikpunkter.

Det Økonomiske Råd ønsker, at man laver flerårige aftaler. Det har man fra regeringens side valgt ikke at gøre, men fastholde årlige aftaler med kommuner og regioner og årlige finanslovsforhandlinger her i Folketinget. Vi mener, det er vigtigt for vores demokrati, at man hvert eneste år har mulighed for at få politisk og demokratisk indflydelse. Det umuliggør ikke, at man kan lave aftaler, som strækker sig over flere år, som vi f.eks. ser det med sygehusbyggerierne i øjeblikket.

En anden kritik fra Det Økonomiske Råd går på den såkaldte benzinafbrænding, som er et populært udtryk for, at man f.eks. i december måned brænder en masse benzin af, uden at det har noget formål, men udelukkende handler om at bruge de penge, man har. Jeg synes, at man først og fremmest skal være opmærksom på, at det i nogle tilfælde kan være fornuftigt at vente med at bruge penge til nye indkøb og anlæg til november-december måned, når man ved, at man har pengene inden for det budget, man har. Det kan der sådan set være fornuft i, hvis det drejer sig om indkøb, som man i forvejen havde tænkt sig. Ud over det skal vi jo også huske, at de ansatte, man hyrer i f.eks. december måned, også er der til januar, så hvis man hyrer nogle folk, som man i forvejen har tænkt sig at hyre, er det jo også udmærket.

Generelt set ser vi ikke det store problem i det her, hvis man koordineer fornuftigt. Man kan nemlig også få lov til at overføre penge til året efter, men det kræver dog koordinering regioner og kommuner imellem og koordinering med Finansministeriet. Og det at koordinere og styre økonomien er jo netop formålet med budgetloven. Samlet set kan vi selvfølgelig støtte den tekst, som vi er med til at fremsætte. Tak for ordet.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:51

Nikolaj Villumsen (EL):

Den radikale ordfører siger, at vi skal være bange for at stifte gæld, og det er jeg jo enig i. Nu er resultatet jo, at kommunernes kasser bugner af milliarder, mens der mangler varme hænder, mens der bliver fyret offentligt ansatte. Det er jo et resultat af budgetloven. Når jeg cykler rundt omkring og kommer rundt i landet, kan jeg se, at De Radikale har et slogan, der hedder, at man lytter. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvorfor lytter man ikke til de offentligt ansattes organisationer, FOA og BUPL, til de økonomiske vismænd, til kommunerne, der beklager sig over budgetloven, og som siger, at den fører til forringet velfærd, til mere arbejdsløshed?

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:51

Andreas Steenberg (RV):

Vi synes, kommunerne og regionerne skal bruge de penge, vi har aftalt at de må bruge. Det er rigtigt, at vi i øjeblikket kan se, at man ikke har brugt de penge, man har fået tildelt. Det synes vi at man bør gøre, så man kan indkøbe og hyre de folk, som man har aftalt at gøre. Derved bliver kommunerne også bedre til at styre deres budgetter, så de ved, at de rammer præcist, og derfor er det vores forventning, at kommuner og regioner arbejder med at bruge de penge, de har, men budgetloven handler om ikke at bruge flere, end man har fået tildelt. Jeg kan egentlig ikke forstå, at Enhedslisten heller ikke kan se, at vi selvfølgelig er nødt til at have den styring, at man ikke bruger mere end forudsat.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:52

Nikolaj Villumsen (EL):

Men realiteten er jo den, at man bruger mindre end det, man kan og må, fordi man er bange for sanktioner. Så siger den radikale ordfører, at han ved, at kommunerne er ved at blive bedre. Jamen det er da fint, men jeg spurgte, hvorfor man ikke lytter, for kommunerne siger, at det er et problem, de offentligt ansattes organisationer siger, at her er et problem. Er det at lytte, hvis man bare siger, at alting er godt, når der bliver slået alarm fra dem, der ved, hvad det handler om, fra dem, der ved, hvad realiteten er for de danskere, der har brug for den velfærd, som bliver forringet som følge af budgetloven?

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Andreas Steenberg (RV):

Formålet med budgetloven er, at man skal holde budgettet, hverken mere eller mindre. Derfor er det selvfølgelig en udfordring, at man heller ikke bruger de penge, man har, og derfor er opfordringen fra regeringen jo også meget klar, som det også fremgik af økonomi- og indenrigsministerens besvarelse af forespørgslen her, nemlig at man bør bruge de penge, som man har fået, ikke mere og heller ikke mindre. Det er regeringens mål, og vi arbejder selvfølgelig med KL og regionerne om, hvordan vi kan opfylde det mål, for meningen er ikke, at man skal bruge færre end de penge, man har fået, meningen er, at man skal bruge de penge, man har fået.

Kl. 11:53

Kl. 11:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren.

Det er min hensigt at holde middagspause efter den næste ordfører, som er fru Lisbeth Bech Poulsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er jo velkendt for alle herinde, at budgetloven er vedtaget, så den træder i kraft næste år. Og det er den, fordi regeringen ikke bare vil stå og se passivt til, mens økonomien skrider. I regeringsgrundlaget sagde vi, at der skulle indføres en budgetlov, længe før det blev foreslået med en finanspagt, og det var netop for at sikre styr på økonomien. Det er det, vi sætter i værk nu. En budgetlov med udgiftslofter over statens, kommunernes og regionernes budgetter for 2014 og 4 år frem er en realitet. Niveauerne for udgiftslofterne i de kommende år ligger i forlængelse af den vækstplan, der blev aftalt tidligere på året.

Baggrunden for loven er også velkendt. Dansk økonomi stod og står fortsat over for store udfordringer. Det er derfor, at regeringen fra starten har lagt så afgørende vægt på at føre en ansvarlig økonomisk politik. Det betyder bl.a., at der skal være styr på de offentlige finanser, og derfor blev budgetloven gennemført. Op igennem 00'erne så vi overskridelser af de offentlige budgetter og et større forbrug end aftalt, og det er selvsagt ikke holdbart i længden. Overforbrug fører til besparelser i den anden ende og til besparelser, der kan ramme tilfældigt, og som ikke er særlig kloge. Det sætter vi en stopper for.

Nogle vil mene, at udviklingen er gået en anden vej, altså at det ikke er overforbrug, men underforbrug i det offentlige, især i kommunerne, der nu er problemet, og at budgetloven derfor er overflødig. Det er jeg ikke enig i. Lad mig sige det klart og tydeligt: Et underforbrug i kommunerne, som vi har set det, er bestemt ikke ønskværdigt. Kommunerne er en vigtig spiller, når det kommer til at sikre vækst og beskæftigelse, og derfor er det afgørende, at politikerne i kommunerne i sidste ende bruger de penge, der er aftalt med regeringen. Når de ikke gør det, betyder det noget for den offentlige beskæftigelse, og det betyder noget for de velfærdsydelse, som danskerne mødes med i dagligdagen. Det skal vi have stoppet, men det handler ikke om budgetloven. Det handler om at støtte kommunerne i at bruge de penge, der er aftalt.

Fra regeringens side er der hjulpet til med at bløde op på de økonomiske sanktioner i kommunerne fra og med næste år. I praksis er der gjort to ting. Der er sikret mere fleksibilitet og et mere retfærdigt sanktionssystem. For det første har vi skabt større fleksibilitet med det, der er afsat til anlæg, og det, der handler om drift, altså lønninger, varekøb m.v. Kommunernes regnskab under et skal selvfølgelig stadig væk overholdes. For det andet har vi bestemt, at fra og med 2014 skal de økonomiske sanktioner ikke længere være baseret på de fastlagte budgetter, men på regnskaberne. Kommunerne skal selvfølgelig overholde de aftaler, der er indgået med regeringen, men hvis de har fastlagt et måske lidt forsigtigt budget for næste år, skal de ikke straffes for det. Det er nogle væsentlige, afgørende ændringer, som forhåbentlig får en positiv betydning for de velfærdsydelse, som kommunerne tilbyder borgerne.

Så alt i alt anerkender jeg ikke, at budgetloven begrænser kommunernes mulighed for at sikre velfærdsydelse, men gerne, at andet kan medvirke til det, og det får vi nu gjort noget ved. Og jeg anerkender slet ikke, at budgetloven skulle være overflødig. Den vil tværtimod sikre stabilitet i økonomien og velfærdsydelse i årene, der kommer.

Første næstformand (Bertel Haarder):
En kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:57

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu er den økonomiske realitet, at Danmark er i krise, som SF jo påpeger, at der er en arbejdsløshed, og hvor vi kan se, at den budgetlov, der er blevet lavet, fører til, at kommunerne er fri for sanktioner, har flere penge i kommunekasserne, end de behøvede at have, men der er færre varme hænder til at tage sig af borgerne. Vi kan se FOA, vi kan se BUPL, vi kan se forældreorganisationer slå alarm og sige, at det her fører til fyringer, det fører til arbejdsløshed, det fører til forringet velfærd. Hvorfor kan SF støtte det? Burde vi ikke lige præcis sikre borgerne velfærd, sikre, at der er arbejdspladser i en tid med krise, og burde det ikke være en mulighed, som kommunerne kunne vælge?

Kl. 11:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, at det her er en vigtig diskussion, men lad mig slå ned på forskellige ting.

For det første er det, at der ikke er håndfaste sanktioner for overskridelser, i den yderste konsekvens, at det bliver fuldstændig ligegyldigt, at man overskrider budgetterne. I en krisetid betyder det en stop go-politik, som ikke er sund, fordi besparelserne kommer til at ramme lidt tilfældigt og ramme meget hårdere, end hvis man kan planlægge længere tid, fordi der er styr på økonomien.

For det andet har vi jo netop, som jeg også var inde på i min tale, lavet en fleksibilitet, hvor det betyder, at man, hvis man har nogle uforbrugte midler, kan flytte det fra drift til anlæg, så man kan bruge pengene til f.eks. at få renoveret en skole, der trænger til det.

For det tredje er det kommunernes ansvar, og det er KL's ansvar, som koordinerende enhed at sikre, at de penge bliver brugt, fordi beskæftigelsen er lavere, end den ellers kunne være, fordi der er uforbrugte milliarder ude i kommunerne.

Som ministeren også var inde på, kræver det tid at lære et nyt system at kende, og KL har også taget den opgave på sig at sikre koordination, i forhold til at kommunerne samlet set bruger de penge, de skal, og som de har aftalt – hverken mere eller mindre.

Kl. 11:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:59

Nikolaj Villumsen (EL):

SF og Enhedslisten er jo enige om at kritisere euroen og europolitiken for at være liberalistisk, og vi mener ikke, at vi kommer ud af krisen ved at spare, ved at forringe den offentlige velfærd. Nu har vi så de offentligt ansattes organisationer, brugerorganisationer, der slår alarm og siger, at den budgetlov, vi har indført som et led i dansk tilpasning til europolitikken gennem finanspagten, fører til forringet velfærd, fører til fyringer. Hvorfor tager SF ikke deres alarm seriøst?

Kl. 12:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Først må jeg sige, at vi jo fuldstændig selv er ansvarlige for, at vi har en budgetlov i Danmark, der er vedtaget i Folketinget, fordi det blev skrevet ind i regeringsgrundlaget, inden der var snak om finanspagt.

Jeg synes ikke, at den danske budgetlov har noget at gøre med euroen og den diskussion, der foregår dér. Budgetloven handler jo netop ikke om, hvor mange penge der bliver sat af til offentligt forbrug, til pædagoger, til SOSU'ere. Vi satte f.eks. sammen med Enhedslisten 0,5 mia. kr. af til bedre normeringer i daginstitutionerne. Der kunne nogle af de her faglige organisationer jo også – og det gør de også – deltage i debatten om, hvad der sker med den halve milliard, som vi havde aftalt skulle bruges specifikt på det her område.

Så det handler rigtig meget om styring og planlægning og om at vænne sig til et nyt system, og det handler om, at kommunerne taler sammen, som ministeren var inde på. Der kan være forskellige behov i forhold til, at nogle bruger lidt mere og nogle bruger lidt mindre.

Forskellen mellem højre og venstre i den her Folketingssal er jo, at højrefløjen vil have nulvækst, og vi sikrer en vækst på 0,6 pct. fremover. Vi bruger flere penge, og det, at man aftaler, at man ikke må overskride de aftaler, man har lavet, har jo intet at gøre med, hvor mange penge man sætter af til offentlig vækst.

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 13:00

Forhandling**Formanden:**

Mødet er åbnet.

Vi er i gang med forespørgsel F 5 til økonomi- og indenrigsministeren om budgetloven. Det er hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliances forhold til budgetloven er jo lidt kompliceret, men jeg skal prøve at forklare det, så man kan forstå, hvorfor vi stemmer for det ene forslag til vedtagelse og ikke det andet.

Vi stemte imod budgetloven her i Folketinget, da den blev behandlet. Det er ikke, fordi vi synes, det er dårligt med en styringsmekanisme over for den offentlige sektor og over for kommunerne. Det synes vi tværtimod er godt. Vi stemte imod med den begrundelse, at vi ikke ønskede at gennemføre en budgetlov i Danmark, som er pålagt os af EU. Der er jo elementer af den budgetlov, som kommer direkte nede fra Bruxelles, og vi mener ikke, at Bruxelles skal bestemme, hvilken finanspolitik der skal føres i Danmark. Vi står uden for eurozonen, så det giver ingen mening, at vi skulle være omfattet af de krav, som er til for at sørge for økonomisk disciplin inden for eurozonen. Og vi ønsker, at vi skal stå uden for eurozonen også fremover, og derfor vil vi ikke underlægge os Bruxelles.

Men når vi så kommer her i dag og skal diskutere budgetlovens indhold, må vi jo sige, at vi synes godt om indholdet. Vi synes godt om, at der er en styringsmekanisme fra staten over for kommunerne i forhold til de kommunale og regionale udgifter, fordi den kommunale og regionale og statslige økonomi er så sammenblandet, som den

er. I en ideel verden – en måske ideel verden – ville kommunerne have fuldstændig råderet over deres egne penge og deres eget skattegrundlag, men sådan en ideel verden lever vi ikke i. Hvis det er sådan, at en kommune sætter gang i massive nye offentlige udgifter i en periode, hvor der er opsving i økonomien, og så, når der kommer et bust i økonomien – når økonomien går ned og kommunen ikke længere har råd til alle disse offentlige udgifter – ikke får sparet på tingene og går fallit, så er det jo ikke sådan i Danmark, at så får kommunen bare lov til at sejle sin egen sø. Så er det statens opgave at holde hånden under kommunen. Sådan har vi besluttet det skal være, fordi vi ikke kan acceptere, at der i én kommune ikke er indtægter nok til at dække nogle udgifter, som Folketinget mener er nødvendige for at opretholde en vis velfærdsstandard. Så på grund af den her sammenblanding af kommunal og regional og statslig økonomi bliver staten også nødt til at have en styring med kommunerne, fordi staten i sidste ende står som den, der skal dække kommunernes økonomi, hvis det går galt.

Så vores opbakning til budgetloven er der. Selv om vi på grund af EU-diktatet ikke stemte for budgetloven, støtter vi op om budgetlovens indhold. Derfor støtter vi det forslag til vedtagelse, som hr. Peter Christensen på vegne af Venstre og andre partier har læst op herfra, og vi støtter ikke Enhedslistens forslag til vedtagelse.

Kl. 13:03

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:03

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det var interessant at høre, hvad LA mener, og det er jo ganske enkelt lidt kompliceret. LA er imod euroen, er imod finanspagten, men vælger så at sige ja til budgetloven. Men det er jo en budgetlov, som med vismændenes ord skaber budgetkaos i form af benzinafbrænding, i form af manglende mulighed for at planlægge budgetter. Hvordan hænger det sammen? Hvorfor fra LA's side gå ind for et budgetkaos?

Kl. 13:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:04

Ole Birk Olesen (LA):

Der er problemer forbundet med budgetloven, og nogle af de problemer må nok karakteriseres som indkøringsproblemer. Jeg tror, at der skal gå noget tid, og den tid er måske efterhånden ved at være gået, hvor kommunerne har vænnet sig til budgetloven og bedre kan styre efter de budgetlovsgrænser, der ligger derude. Indtil da må man acceptere en vis overgangsperiode, hvor der kan være nogle ting, der ikke helt fungerer optimalt. Men det store gode – at der er kommet bedre styr på kommunernes økonomi – står ved magt; det har vi stadig væk. I modsætning til i 00'erne, hvor kommunerne brugte løs, fordi det var opgangstider, og der derfor var mange penge i kommunekassen, så kan vi nu i dag regne med, at kommunerne overholder de aftaler, som er lavet med regeringen.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:05

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Okay, så danskerne skal finde sig i et kaos, som vi er endt i, fordi finanspagten kræver det; en finanspagt, som Folketingets partier undtagen Liberal Alliance, undtagen Enhedslisten, und-

tagen Dansk Folkeparti har stemt for. Er det ikke lidt underligt? Er det ikke lidt underligt, at danskerne skal finde sig i europolitikkaos med støtte fra Liberal Alliance, der er imod europolitikken?

Kl. 13:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:05

Ole Birk Olesen (LA):

Vi er imod, at Bruxelles bestemmer finanspolitikken i Danmark, men vi er ikke imod, at Danmark har en budgetlov, som sørger for at holde styr på de offentlige udgifter. Og jeg kan ikke nikke genkendende til hr. Nikolaj Villumsens ...

Kl. 13:05

Formanden:

Lige et øjeblik. Må vi lige få ro oppe på tilhørerpladserne! Tak.

Kl. 13:05

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan ikke nikke genkendende til hr. Nikolaj Villumsens udtryk budgetkaos ude i kommunerne for øjeblikket. Jeg synes, at det, der var tilfældet før budgetloven, i 00'erne, hvor kommunerne brugte løs af penge, som de kun havde, fordi der var højkonjunktur, var et kaos, en fuldstændig ureguleret kommunal økonomi, som ville være til skade for Danmark, hvis den fik lov til at fortsætte.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter ideen om budgetlofter, udgiftsrammer. Historikken er jo, at vi i mange år havde store problemer med at overholde de økonomiaftaler, vi havde lavet ikke mindst med kommunerne og regionerne, førhen amterne, men jo også i staten. Da så vi betydelige overskridelser, som vi efterfølgende måtte finde finansiering til. Nu får vi så en budgetlov, hvor vi får nogle udgiftslofter både for kommuner, regioner og stat, og så ved vi, hvor mange penge der er til rådighed, og der er sanktioner i forbindelse med det. Det betyder samlet set, at vi får styr på vores økonomi, og det her skal jo først og fremmest betragtes som et styringsværktøj for at imødegå de problemer, der har været med at overholde de økonomiske aftaler, der blev indgået mellem Christiansborg og andre parter. Det synes vi er rigtig godt.

Der er også en forbindelse til vækst- og stabilitetspagten, vores konvergensprogrammer, hvor vi jo har været med til at sætte en dagsorden, for at andre overholder økonomien; der må vi selvfølgelig selv gå forrest og sørge for, at vi gør præcis det – overholder de 3 pct., de 0,5 pct. og de forskellige nøgletal, der nu er gældende i den her sammenhæng.

Så kunne kommunerne spørge: Jamen er det rimeligt, at vi får pålagt den slags rammestyring? Det synes vi fra Det Konservative Folkepartis side. Det vil jo betyde, at kommunerne får øgede frihedsgrader, og at man kan få en stabil investering over mange år. Man ved, hvad man har at gøre med, man er fri for de årlige slagsmål om, hvorvidt man nu også kan få tilladelse til de overskridelser, der har været.

Der er jo stadig væk en solidarisk ordning, for de aftaler, der hidtil har været indgået, vil også i fremtiden blive indgået på præcis de samme præmisser. Man møder op hos finansministeren og indgår af-

taler. De skal overholdes, og der er det jo så kommunerne under et, der bliver holdt ansvarlige, og nu får man så udviklet nogle styringsværktøjer i form af softwareprogrammer osv., sådan at man kan styre sin økonomi løbende. Man kan godt sådan lidt kritisk sige, at det egentlig er lidt underligt, at vi ikke har sørget for at få sat det pres, så det var sket langt tidligere. Men nu er vi der; nu er vi havnet i en situation, hvor det er nødvendigt, at økonomien overholdes, så nu vil det ske. Og så kan der stadig væk ske en ombytning af pengene mellem kommunerne, sådan at dem, der har pengene, også kan få udnyttet deres behov og omvendt – altså en solidarisk løsning. Det hilser vi absolut velkommen.

Så vi synes på alle måder at den her lov om budgetlofter gavner. Vi ved jo, at der internationalt skal være tiltro til dansk økonomi, der skal være tillid til dansk økonomi; vi skal dokumentere og bevise, at vi har styr på vores eget hus. Har vi det, er der også lave renter, og så er vi fri for at bruge pengene til at betale høje renter. Dem kan vi så i stedet for bruge på reelle ydelser – det, nogle gerne vil kalde varme hænder, altså borgerrelaterede ydelser, som kommer vores borgere til gavn, i stedet for at vi skal betale dem til nogle, der har lånt os penge. Så vi kan ikke finde negative elementer i den her lov.

Det har også været drøftet, om man så er nødt til at brænde benzinen af sidst på året for at kunne opretholde sine budgetter. Nej, der er det også min faste overbevisning, at kommunerne over tid vil finde ud af, at de penge, man har tilovers det ene sted, kan man så bruge på noget andet – stadig væk inden for den ramme, der er, sådan at der kommer en stabil udvikling i de budgetter og det forbrug, der er. Og det er jo egentlig det, vi gerne vil have – at der er stabilitet og holdbarhed i den kommunale økonomiske planlægning.

Så fra Det Konservative Folkepartis side: fuld opbakning til den her lov.

Kl. 13:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:10

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Her på det seneste har De Konservative givet udtryk for, at EU ikke skal bestemme alting, at EU's magt er blevet for voldsom. Nu står vi så i en situation, hvor vi hører fra kommuner, fra vismænd, fra faglige organisationer, at det går galt, og at EU's magt betyder forringet velfærd og færre arbejdspladser. Var det ikke på tide, at Det Konservative Folkeparti markerede sin EU-kritik og sagde, at kommunerne og deres økonomi faktisk ikke er noget, EU skal blande sig i?

Kl. 13:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:11

Mike Legarth (KF):

Nej. Det er det ikke. For det første er jeg slet ikke enig i den præmis og den fortælling, som her bliver fremført. Altså, det er helt afgørende for Danmark, at vi overholder vores ting.

Men for at starte der, hvor ordføreren startede – nemlig ved at pege på, om EU skal bestemme det hele – vil jeg sige: Nej det skal det ikke. Der er ting, som EU skal holde sig væk fra. Det er ting, som er for små, og som ikke har så stor betydning, at EU behøver blande sig i det. Det klarer vi selv. Vi har vores selvbestemmelsesret, vores suverænitet, og vi skal nok sætte hegnspæle op og vise, hvor det er. Og det gør vi også.

Men vi har i Danmark en interesse i, at andre lande i EU opfylder de samme forpligtelser og tager det samme ansvar som os, sådan som vi jo har gjort det altid. Altså, finanskrisen er jo et udtryk for, at

der er nogle, der har set stort på, at regningerne også skulle kunne betales. Man har gerne villet købe ind, og man har gerne villet bruge pengene, men man har ikke været i stand til at honorere de regninger, der kom.

Nu stiller vi de samme krav til dem, som vi selv har opfyldt, og det her får ikke nogen negativ indflydelse for Danmark, fordi vi altid har sørget for, at der er orden i eget hus. Vi har altid ramt inden for skiven, og derfor er det kun til gavn for Danmark, at vi udvider stabilitets- og vækstpagten, sådan at den både lovgivningsmæssigt og mere konkret og specifikt nu kommer til også at omhandle de lande i Sydeuropa, som har sat brand i økonomien.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:12

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu er det jo bare sådan, at De Konservative har stemt for en finanspagt, der kræver en dansk budgetlov, som De Konservative også har stemt for. Og det er en budgetlov, som sætter rammerne for kommunernes økonomi. Det vil sige, at når danskerne stemmer på tirsdag, er rammerne sat ved budgetloven.

Kan De Konservative forstå, hvis der er nogen, der siger, at det skulle EU egentlig ikke blande sig i – at det faktisk skulle være i Hørsholm Kommune, i Gentofte Kommune, vi afgjorde, hvordan vi vil have velfærdsniveauet, og hvordan vi vil have rammerne sat for vores kommunes budget?

Kl. 13:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:13

Mike Legarth (KF):

Jamen jeg synes, det er en fuldstændig misforstået opfattelse af betydningen af budgetloven. Det her handler om, at alle landene i EU skal have styr på økonomien i deres eget hus. Det har vi altid haft, og det, vi beder om, er, at andre nu også får det. Og vi tager selvfølgelig det ansvar, at vi også selv lever op til de krav, vi stiller til andre.

Der er jo ikke noget til hinder for, at vi bruger de penge, vi ville have brugt alligevel. Så der er ikke noget problem i forhold til EU i, at vi har lavet en stabilitets- og vækstpagt, hvor vi sørger for, at de andre EU-lande kan leve op til de forpligtelser, de har, sådan at danskerne ikke skal til at betale for deres overforbrug og de regninger, de ikke kunne betale. Så vi kan da kun være interesseret i, at alle landene i EU selv kan betale deres egne regninger, sådan at danskerne ikke behøver træde til.

Kl. 13:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil godt først og fremmest kvittere for debatten, som jeg synes har været god. Det store flertal i Folketinget har bekræftet noget, som vel ret beset et eller andet sted er noget lavtflyvende, nemlig at det er en god ting at have styr på sin økonomi, og det synes jeg på mange måder er betryggende. Så kan vi diskutere, hvad den økonomiske ramme skal være – det har vi forskelligt syn på, det tror jeg at de fleste ved – men det helt fundamentale at have viljen til at holde en aftale i form af et budget, når man har lavet den, at stå inde for det med den tryghed, det giver, at man også ved, hvad man har til

rådighed fremadrettet, fordi man ikke overforbruger, og at man har den sådan almindelige, synes jeg, fornuftige tilgang, at hver generation skal være forsigtig med at beslaglægge for store dele af næste generations muligheder for også at handle politisk, vil jeg meget gerne kvittere for.

Så er der nogle få dele af debatten, som jeg gerne vil kommentere eller svare på. For det første vil jeg gerne kvittere over for Venstre for at nævne samrådet den 31. oktober, hvor finansministeren jo var i samråd om nogle af de tekniske baggrundsvARIABLE, bl.a. i lyset af den kritik, som vismændene har rejst af dokumentationen, når det kommer til udgiftslofter, og dermed jo også det klare tilsagn om at gøre, hvad vi kan fra regeringens side for at sørge for, at den dokumentation er til rådighed. Det sætter vi meget stor pris på at der bliver kvitteret for på den måde.

Når det gælder det spørgsmål, som blev rejst i forlængelse af artiklen i Børsen den 13. november, deltager vi meget gerne i drøftelser om det. Vi har så et stykke tid til at få vandet til den kaffe til at koge, fordi det jo er fra 2026, vi har problemstillingen. Men det er ikke for at trække noget fra det, at det naturligvis er vigtigt at vide, hvordan holdbar økonomi, budgetloven og de rammer, som den lægger, spiller sammen med den demografiske udvikling, når vi sådan virkelig tager de langsynede briller på. Det drøfter vi meget gerne videre også med Venstre.

Hr. Mike Legarth var inde på, at Danmark altid har haft orden i økonomien, og det tror jeg man kan sige er sådan en helikopteroverflyvning. Jeg kan i hvert fald sådan huske tydelige eksempler, nedslag både i mit barne- og voksenliv, hvor det ikke kunne siges at være tilfældet, og i øjeblikket regner jeg også med konservativ opbakning til, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at Danmark kommer ud af den henstilling, vi jo faktisk har fået i forhold til at være i økonomisk smult vande.

Så har jeg lige et par bemærkninger til hr. Villumsens indledning og spørgsmål her igennem dagen. Jeg har forsøgt at finde ud af, hvad det egentlig er, Enhedslisten gerne vil med den her forespørgsel. Tilsyneladende kunne man jo tro, når man ser på forslaget til vedtagelse, at det handler om budgetloven og den måde, den er indrettet på. Det synes jeg er svært at overbevise sig selv om, hvis man lytter til de spørgsmål, som er stillet.

En af de ting, som Enhedslistens ordfører sagde at Enhedslisten mener er nødvendig, er, at der skal være plads til at bruge det nødvendige for at sikre et anstændigt niveau af velfærd. Enhedslistens ordfører har også gennem hele dagens debat sagt, at den enkelte kommune helt frit bør kunne bestemme, hvad den vil bruge. Det er i mine øjne et meget særpræget synspunkt, når man tager det fællesskab, som vi har i Danmark, i betragtning. At den enkelte kommune skal kunne betragte sig selv som en stat i staten fuldstændig uden blik for, hvad der foregår andre steder, fuldstændig uden blik for de konsekvenser, det kan have andre steder i landet, at man bare skal have lov til at bruge løs uden blik for, hvad det er for en gæld, man pålægger næste generation, og uden blik for, hvilke konsekvenser det har i nærmeste fremtid, er ikke regeringens politik.

Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at man siger, at det at have styr på sin økonomi så skal påklæbes, at det er noget, som EU har pålagt os. Danmark har jo igennem vores meget lange medlemskab først af Det Europæiske Fællesskab og senest af Den Europæiske Union selv taget stilling til, hvilke forpligtelser vi ville stå inde for. Vi har jo selv taget stilling til, om vi ville være en del af finanspagten eller ej. Det her Folketing har selv taget stilling til, om vi ønsker en budgetlov eller ej. Hvis man vil klandre nogen, skal man klandre sine kolleger her, som har andre politiske holdninger end en selv, i stedet for at klandre EU og dermed gøre det, som jeg synes er et retorisk trick, som ikke hører hjemme i en debat som den her, nemlig at man siger, at det også er EU's skyld det hele. Det er ikke

EU's skyld det hele; det er flertallet i Folketinget, der har taget ansvaret for, at der i højere grad bliver styr på dansk økonomi.

Kl. 13:23

Kl. 13:19

Det andet er, at når jeg ser på den diskussion, som der har været, synes jeg, den leder hen til, at man fra Enhedslistens side ikke synes, at man skal holde de aftaler, som regeringen laver med kommuner og regioner hvert år. For det, som er budgetlovens og sanktionernes formål, er jo at sørge for, at aftalerne bliver holdt. Og jeg må forstå på Enhedslistens ordfører sådan gennem dagens debat, at det ikke spiller så stor en rolle. Man skal have lov til at fastlægge sine budgetter helt frit i forhold til det, man synes er anstændigt.

Jeg synes, man skal holde de aftaler, man har indgået. Der er jo en grund til, at vi laver de aftaler: Det gør vi, fordi de passer i forhold til en langsigtet, tryk og ordentlig udvikling for danskerne og for den måde, vores velfærd, vores kommuner og vores regioner bliver drevet på. Og det vil jeg egentlig gerne have Enhedslistens svar på i en afrunding, nemlig hvad man egentlig mener om det at lave aftaler. Hvad mener man egentlig om økonomien i de aftaler?

For det, jeg oplever fra Enhedslistens side, er egentlig sådan en grundlæggende kritik af ideen om, at der skal være styr på dansk økonomi, at der skal være respekt for, at der et eller andet sted er grænser for, hvor store underskud vi skal have, for Danmark kører med underskud. Danmark er jo ikke i balance. Danmark har ikke overskud i øjeblikket. Vi låner penge hver evig eneste dag. Det gør vi med velberåd hu, fordi vi gerne vil stimulere økonomien, men vi vil gerne gøre det inden for en ramme, som sikrer, at der stadig væk kan være tillid til dansk økonomi. Det er jo derfor, jeg slet ikke kan genkende Enhedslistens billede af, at vi da kunne gøre meget mere, når vi i de her år har et anlægsniveau, som er langt over, hvad man ellers historisk har kunnet finansiere.

At det har en bagkant, synes jeg illustreres ved, at kommunernes bruttogæld, altså den langfristede gæld, i øjeblikket er et lille stykke over 80 mia. kr. Det er da alligevel noget, at man så siger: Brug løs! Det er specielt, når man tager i betragtning, at de likvide aktiver, som man har efter kassekreditreglen, vel i gennemsnit ligger på 35 mia. kr. Så den der opfordring til at bruge løs kan jeg ikke genkende i den økonomiske virkelighed, som vores folkevalgte, som er lige så folkevalgte og lige så værdige, som vi er, tager ansvar for i kommuner og regioner.

Jeg synes, de tager et meget, meget stort ansvar. Det er måske mere politisk, end det nogen sinde har været, at være kommunalpolitikere eller regionspolitikere, fordi man skal prioritere, man skal finde ud af, hvad der er vigtigst, hvordan man afbalancerer forskellige hensyn til og forskellige interesser for de mennesker, som har brug for os, især – hvis det kommer til regeringens holdning – de mennesker, som er mest udsatte og mest sårbare. Derfor er jeg så meget desto mere betrykket af, at der er et solidt flertal i Folketinget, som går ind for, at man godt må have styr på sin økonomi, at man godt må lave aftaler, og at de er sat i verden for at blive holdt.

Jeg tror et eller andet sted, at selv om vi kan have store diskussioner om niveauet for de offentlige udgifter, er der også en grundlæggende respekt for, at når vores kommunale kolleger og regionale kolleger skal prioritere, kan de gøre det på en måde, så de ikke skal til at stoppe op året efter, som den radikale ordfører gav et konkret eksempel på, med de meget store ulemper, det har ikke kun for medarbejdere, ikke kun for ledere, men bestemt også for de borgere, som så skal opleve de nedskæringer. På den måde synes jeg sådan set et eller andet sted, at selv om det er teknisk, og selv om det er fyldt med lange ord, styrker vi også fællesskabet ved at anerkende, at det både for os nu, men sandelig også fremadrettet er en god ting at have styr på sin økonomi.

Formanden:

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:23

Mads Rørvig (V):

Tak til ministeren. Det er jo en bred aftale, vi har om en budgetlov, og det synes jeg er rigtig godt. Når man har en bred aftale, er den jo også fremtidssikret og også lidt svarere at ændre. Og derfor vil jeg bare kvittere for ministerens afsluttende bemærkninger her, for vi får et problem ude i fremtiden, i 2025 og 2026, hvor vi måske har strukturel balance, men budgetloven vil i de år stille voldsomme krav til vores dispositioner for økonomien herinde. Og der kan man jo tale om det omvendte generationsproblem i forhold til det, ministeren siger, hvor man vil få nogle drøje hug i 2025 og 2026 for at spare op til, når man kommer på den anden side af de år, altså fordi man stadig har den strukturelle balance. Så om 10 år, når vi måske løber ind i problemet, vil jeg holde ministeren op på det tilsagn, hun er kommet med i dag. Tak.

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det vil jeg se frem til, og jeg håber, at vi er i samme gode form. I hvert fald kan det jo være en af grundene til, at man ikke nødvendigvis løber ind i problemer i den kategori, som vi kan forudse på det her tidspunkt. For der vil ske ting i løbet af de næste 10 år, i forhold til hvordan de offentlige udgifter arter sig, i forhold til hvad der bliver dyrere, og hvad der bliver billigere i vores sundhedsvæsen; hvad der bliver dyrere, og hvad der bliver billigere i forhold til omsorgen for udsatte ældre, som har brug for personlig pleje og hjælp.

Så jeg vil absolut kvittere for det, for det er jo i det lange samspil, at de her ting skal testes. Selvfølgelig har vi ikke bundet fremtidige Folketing – det hverken kan eller skal vi – men vi har en forpligtende aftale partierne imellem. Og derfor synes jeg også, at man skylder hinanden at tage de her diskussioner, og se, om man kan genkende de regnestykker, som kommer op i den offentlige debat.

Kl. 13:25

Formanden:

Så er det hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Ministeren siger, at der skal være styr på økonomien, og at man skal overholde de aftaler, man indgår. Det er fint nok, men realiteten er jo, at der er et underforbrug i kommunerne. Altså, realiteten er jo, at vismændene siger, at der foregår benzinafbrænding som følge af budgetloven, at kommunerne bliver hindret i at lave kortsigtet planlægning.

Altså, vi gik med i finanspagten, vi indførte en budgetlov for at få budgetdisciplin, men nu er der lige pludselig budgetkaos. Det er jo lige præcis ikke lig at have styr på økonomien, som ministeren taler for. Burde det ikke give anledning til, at man tog kritikken alvorligt og gjorde noget ved det?

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg oplever et af de sjældne tilfælde, hvor jeg har en 1:1 fælles oplevelse med hr. Ole Birk Olesen. Jeg kan slet ikke genkende det billede. Jeg kan slet ikke genkende det billede af den kommunale virkelighed, som bliver tegnet op. For jeg tror som hr. Ole Birk Olesen, at der er tale om, at man skal finde ud af, hvordan nye måder fungerer, hvordan vi skal håndtere det her. Og det er jo en af grundene til, at Folketinget bl.a. har givet mulighed for, at man kan operere med reserver, sådan at man kan være meget præcis i sin budgetlægning, altså så man faktisk lige præcis ved, hvor mange penge man gerne vil bruge på dagpasning, på omsorgen for udsatte og sårbare ældre, på kollektiv trafik i kommunen, og hvad det nu ellers kan være.

Jeg tror også, det er noget, som bliver diskuteret rundt omkring i kommunerne, for der er jo aftaler på flere niveauer. Der er både den aftale, som regeringen har med Kommunernes Landsforening, den, vi har med Danske Regioner, og så den aftale, man laver i den enkelte kommune, om det konkrete budget. Og jeg tror da, at de parter, som laver det budget, har den samme interesse i, at det budget bliver gjort til virkelighed, og at den politiske aftale bliver holdt.

Kl. 13:27

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:27

Nikolaj Villumsen (EL):

Ministeren siger, at hun ikke kan genkende det billede. Men det er jo et billede, der bliver beskrevet af FOA, der bliver beskrevet af BUPL, der bliver beskrevet af forældreorganisationer, der bliver beskrevet af bl.a. Venstreborgmestre i kommunerne. Altså, er det sådan, at de ikke kender virkeligheden? Jeg kan forstå det, hvis Liberal Alliance påstår, at de ikke kender virkeligheden, når man er offentligt ansat, når man er Venstreborgmester. Men at indenrigsministeren skulle gøre det, undrer mig meget.

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu skubber ordføreren jo forskellige organisationer foran sig i stedet for at fortælle om, hvad Enhedslisten egentlig mener. Jeg synes, det ville være velgørende, hvis Enhedslisten fortalte, hvad der er Enhedslistens syn på det her. For jeg tror, at der er nogle kommuner, som oplever en endog særdeles stram økonomisk situation. Og det er, fordi Danmark først er på vej ud af en af de dybeste økonomiske kriser, vi har været i. Men det er sådan set ikke budgetlovens skyld, det er ikke sanktionernes skyld. Det er begrundet i, at vi har færre penge at gøre godt med, end vi har haft. Og både kommuner og regioner har mulighed for at prioritere kernevelværd. De har taget nogle endog særdeles vanskelige beslutninger over de seneste år, og det har jeg meget stor respekt for, men det er altså ikke budgetlovens skyld.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Mike Legarth (KF):

Jeg vil bare for en ordens skyld bekræfte ministerens betegnelse af det, jeg tilkendegav, som en helikopteroverflyvning. Og så vil jeg bare forklare, at når jeg siger, at vi har haft styr på økonomien altid,

skal betydningen i den sammenhæng være, at vi altid har vidst, hvad der var vores økonomi. Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig i, at vi har haft store udfordringer med lavkonjunkturer og en meget dårlig økonomi til tider under skiftende regeringer.

Men det, jeg mente med det, er, at det er vigtigt, at vi til enhver tid har et styringsredskab, så vi ved, hvor vi er henne. Og det er det, jeg synes, at Finansministeriet altid har været fortalende for. Det har vi faktisk kunnet se, og det var det, jeg mente med det. Jeg burde sikkert have forklaret det med, at vi så sandelig har haft udfordringer med lavkonjunktur, underskud og det ene og andet. Men vi har været i det med åbne øjne og vidst, hvilke udfordringer der skulle løses. Så sådan skulle det forstås. Der er ingen spørgsmål, det var bare en kommentar.

Kl. 13:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg kvitterer helt for det. Jeg tror så også, at hvis man tager de fremadrettede briller på, bliver vi også stadig bedre til det. Det synes jeg at meget tyder på, når man ser på de tendenser, vi kan se for, at budgetterne for 2013 bliver virkeliggjort, og at budgetterne for 2014 kommer til at ligne budgetterne for 2013, altså at man bliver langt bedre til sin økonomistyring, og at man bliver langt bedre til at overholde den aftale, som det lokale budget også er. Det er godt, og så kører man jo bare med det, og så vil det selvfølgelig være ekstraordinært, hvis sanktioner eller budgetloft er noget, der begrænser en. Så vil det være, fordi man faktisk grundlæggende har styr på sin økonomi. Og det tror jeg fremadrettet vil tjene os alle sammen som folkevalgte, uanset på hvilket niveau vi er det.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til ministeren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Nikolaj Villumsen, måske som en afsluttende bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:30

(Ordfører for forespørgerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak for det. Jeg vil sige tak for debatten. Det har været rigtig godt at få lejlighed til at drøfte konsekvenserne af budgetloven med Folketingets partier. Jeg vil desværre beklage resultatet, nemlig at et flertal i Folketinget vælger at fortsætte det budgetkaos, som budgetloven har medført, til trods for at vismænd, kommuner, de offentligt ansatte fagforeninger FOA og BUPL og forældreorganisationer har kritiseret budgetlovens konsekvenser og slået alarm.

Der bliver efterlyst en udmelding om, hvad Enhedslisten vil. Vil Enhedslisten bare forgælde Danmark? Nej, Enhedslisten vil ikke forgælde Danmark, og vi stiller altid forslag til finansiering af de forslag, vi fremsætter. Det, som jeg kritiserer i dag, er, at man ikke bruger de penge, man har. Kommunekasserne bugner, men kommunerne bruger ikke pengene. De skærer på velfærd, de skærer på arbejdspladser.

Det er ikke, fordi kommunerne er dumme. Det er ikke, fordi de kommunalpolitikere, vi har, er dumme. Nej, det er, fordi de frygter sanktionerne, som er blevet indført med budgetloven. Det er, fordi et flertal i Folketinget har valgt at binde Danmark til europolitikkens nedskæringspolitik, uden at danskerne har stemt for det. Tværtimod har befolkningen stemt nej til at være med i euroen.

I dag hører jeg fra regeringspartierne, fra ministeren, at budgetloven er noget, vi selv har fundet på. O.k., det er fint, men havde vi ikke budgetloven, og var vi stadig med i finanspagten, ville Dan-

mark få en bøde, for det er en forudsætning for Danmarks deltagelse i finanspagten, at vi har en budgetlov. Danmarks deltagelse i finanspagten er noget, som man har taget beslutning om uden at turde spørge danskerne. Ministeren opfordrer til, at jeg klandrer Folketingets partier for det. Det vil jeg gerne gøre. Jeg synes, der er grund til at klandre Folketingets partier for at slutte Danmark til finanspagten, for at have indført en budgetlov uden at spørge befolkningen, om de ønsker det.

Jeg hører fra Venstre i dag, at man ignorerer sine egne borgmestres kritik af budgetloven. Venstres borgmester i Herning, Lars Krarup, hældes ned ad brættet, når man siger, at kommunerne ikke selv skal bestemme. O.k., det må Venstre om, det må Venstre diskutere internt. Jeg synes, det er trist at se på. Jeg synes, det er trist at se på, at kommunerne på den måde svigtes.

Dansk Folkeparti siger, at de deler Enhedslistens kritik. Det er fint. Dansk Folkeparti siger, at budgetloven har medført forringelser af velfærden, har medført fyringer, har ført til en alt for stram styring af kommunernes økonomi. Man påpeger fra Dansk Folkepartis side sågar, at der er noget i budgetloven, der er så galt, at det burde ændres. Men som sædvanlig bliver det ved snakken fra Dansk Folkepartis side. Man vil ikke støtte Enhedslistens forslag om at gøre noget ved det, man selv kritiserer. Man taler om en udligningsreform. Det er fint. Enhedslisten er også åben for det, men det er bare ikke det, vi diskuterer i dag. Dansk Folkeparti taler om æbler, mens vi andre diskuterer pærer. Det er trist. Det er trist, at Dansk Folkepartis EU-kritik bliver symbolsk, og at når konsekvenserne af dansk tilslutning til europolitikken, som tilslutningen til finanspagten og indførelsen af budgetloven jo reelt er, rammer ældre, når de rammer børn i kommunerne, når de fører til fyringer af offentligt ansatte, gider Dansk Folkeparti ikke gøre noget ved det. Så står man på sidelinjen og afviser Enhedslistens forslag. Det må siges at være ganske klar symbolpolitik og snak fra Dansk Folkepartis side. Det er trist, for resultatet af afvisningen af Enhedslistens forslag i dag her i salen bliver, at taberne bliver ældre, det bliver børn, det bliver arbejdsløse, som ikke kunne få et job som SOSU-assistent eller pædagog.

Enhedslisten har forsøgt at få rejst debatten. Vi har taget den, og Folketingets partier – inklusive Dansk Folkeparti – har afvist at lytte til den kritik, som rejser sig ude fra virkeligheden. Det synes jeg er rigtig, rigtig trist.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted torsdag den 21. november 2013.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, momsloven, lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Gennemførelse af EU-direktiv nr. 2013/43/EU, supplerende regler om administration af EU-forordning nr. 608/2013, præcisering af regler om virksomheders fradrag for udgifter til bestikelse, justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v., værnregel imod unaturlig lageropbygning

af tobaksvarer, lovteknisk justering af udligningsafgiften for varebiler, m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 13:35

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som Venstres ordfører.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Fra en meget ophedet debat om budgetloven skifter vi nu gear til et meget spændende lovforslag, der bl.a. handler om en ændring, der præciserer, at bestikelse i udlandet under ingen omstændigheder er fradragsberettiget; indførelse af omvendt betalingspligt af afregning af moms på visse varegrupper, der skal forhindre såkaldte momskarruseller; et værn, der skal forhindre opbygningen af unaturlig store tobakslagre frem mod afgiftsforhøjelsen ved årsskiftet; tilretning af varemærkeforfalskningsloven som følge af en ny EU-forordning på området; en ændring af en utilsigtet ændring, der i 2001 gjorde flere erhvervsdrivende foreninger fuldt skattepligtige, samt en teknisk ændring af tinglysningsloven. Derudover er der nogle konsekvensændringer som følge af ophævelsen af loven om afgift på mineralvand, og endelig er der en teknisk justering af udligningsafgiften for varebiler.

Især ét element af det, jeg her skitserede, skiller sig imidlertid ud. Det drejer sig om de såkaldte momskarruseller. Her udnytter kriminelle EU-reglerne til at snyde staten for momsbetaling ved køb og salg af bl.a. mobiltelefoner på tværs af landegrænser. Svindlen er mulig, fordi der ikke afregnes moms i sælgers land, når varer handles over EU's grænser. Herefter sælger køber varepartiet videre i Danmark, men undlader at afregne salgsmoms til den danske stat. Fremgangsmåden er langt mere kompliceret end angivet her, og der er ofte tale om det samme parti varer, der sælges igen og igen internt i samme personkreds, heraf navnet momskarrusel.

Regeringen foreslår at indføre omvendt betalingspligt. Det indebærer, at køber frem for sælger skal afregne moms til staten på varer, der handles i disse karruseller. Omvendt betalingspligt er allerede i dag et krav ved handel med skrot og CO₂-kvoter. I modsætning til disse markeder er markedet for mobiltelefoner, tablets og andet it-udstyr langt større og omfatter både offentlige og private virksomheder. Som følge af kritikken i de høringssvar, ministeriet har modtaget, har ministeren fritaget virksomheder, der primært eller udelukkende sælger til private forbrugere. Virksomheder med salg til offentlige og private virksomheder er fortsat omfattet af de ændrede regler. Her er det afgørende kritikpunkt, at leverandørerne fremover skal operere med et dobbelt system: for den ene del af deres sortiment skal de afregne salgsmoms, mens deres kunder for den anden del selv skal afregne momsen. Det indebærer en række ressourcekrævende ændringer i faktureringsystemer m.v. samt løbende omkostninger til administration.

Venstre er i lighed med regeringen interesseret i at forhindre økonomisk kriminalitet. Det gælder også for de omtalte momskarruseller, som ifølge lovforslagets bemærkninger har medført et tab på 121 mia. kr. for den danske stat. Venstre er imidlertid opmærksom på den omfattende kritik, erhvervslivet har rejst over for de foreslåede initiativer. Vi ønsker at benytte udvalgsarbejdet til en grundig belysning af, hvorvidt effekten af det foreslåede initiativ står mål med de negative administrative konsekvenser, som erhvervslivet pålægges, herunder muligheden for at anvende alternative løsninger i kampen mod momskarruseller. Indsatsen mod organiseret økonomisk krimi-

nalitet er vigtig, men det skal imidlertid ikke afholde os fra at anvende løsninger og midler, der tager hensyn til det store flertal af legale virksomheders konkurrenceevne.

Venstre har som sådan ikke yderligere kommentarer til det fremsatte lovforslag, og vi afventer en afklaring omkring momskarrusellerne under det forestående udvalgsarbejde.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Heldigvis betaler langt de fleste borgere og virksomheder deres skat, uden at de forsøger på at snyde samfundets fælleskasse, men der er nogle, der systematisk leder efter – og desværre også finder – huller i skattelovgivningen, huller, som de udnytter til skattespekulation og skatteunddragelse. Det vil vi selvfølgelig gerne stoppe, og derfor fremsætter regeringen et forslag, som gør det sværere at omgå reglerne på en række områder.

I øjeblikket fremgår det f.eks. ikke tydeligt af reglerne, om en virksomhed i Danmark kan få fradrag for udgifter til bestikkelse, hvis virksomheden bestikker en privatansat i et andet land, hvor bestikkelse er lovligt. Socialdemokraterne mener, at det under ingen omstændigheder skal være muligt for virksomheder, der er skattepligtige her i landet, at få fradrag for udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelse er lovligt eller ulovligt i det land, hvor det er foregået. Derfor vil vi bl.a. præcisere reglerne, så det direkte fremgår af lovgivningen, at virksomheder ikke har mulighed for at fradrage de her udgifter til bestikkelse.

Vi vil også mindske statens risiko for tab ved momskarruselsvig, hvor svindlere systematisk forsøger at udnytte momssystemets regler. Derfor vil vi udvide brugen af ordningen af omvendt betalingspligt på forskellige former for elektronik såsom bærbare pc'er, mobiltelefoner, spillekonsoller og tablets. For disse varegrupper skal det ikke være sælgeren, som indbetaler moms til staten, men køberen.

Af hørings svarene er det tydeligt, at der er opbakning til lovforslagets intention, men flere påpeger, at reglen ikke bør omfatte butikker, der primært handler med private. Vi har lyttet og justeret lovforslaget, så detailvirksomheders salg undgår ændringerne i loven.

Lovforslaget indeholder andre delelementer, der er mindre justeringer og rettelser af fejl i tidligere love, men hovedelementerne i lovforslaget handler om fjernelse af fradrag for udgifter til bestikkelse og indførelse af omvendt betalingspligt på områder, hvor der er momskarruseller. Men lovforslaget har også til formål at opstille værn på andre områder, så det bliver sværere for svindlere at krybe uden om loven.

Socialdemokraterne vil undgå, at nogle kun benytter sig af fællesskabet uden at bidrage til det, mens langt størstedelen af skatteborgerne betaler den skat, de skal betale, uden at kny, og derfor støtter Socialdemokraterne dette forslag.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Langballe som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Jeg kan sige, at jeg står her på vegne af skatteordføreren, hr. Dennis Flydtkjær, der ikke kunne være her i dag.

Vores forhold til det her lovforslag er, at det jo er gode og fornuftige præciseringer af skattelovgivningen. Det forhold, at man ikke kan trække udgifter til bestikkelse fra, giver sig selv. Så vi tilslutter os lovforslaget, dog med visse forbehold, for med hensyn til momskarruseller er vi sådan lidt forbeholdne, og vi vil gerne se i udvalgsarbejdet, hvorvidt det fører til nogle bureaukratiske ophobninger, bureaukratiske anordninger, som gør mere skade end gavn. Det kommer jo an på, hvordan man indretter det her. Så det vil vi spørge om i udvalgsarbejdet, men vi er generelt positive over for det.

Noget andet, man også kan sige, er, at hvis det nu kun gælder nogle bestemte varegrupper, der handles i de her momskarruseller, hvad så med de andre varegrupper? Så vil man måske flytte fokus i forhold til dem, der ønsker at svindle. Men alt i alt synes vi, at intentionerne er gode, og vi vil stille de nødvendige spørgsmål i udvalgsarbejdet. Tak for ordet.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. I Radikale Venstre er vi glade for, at langt, langt de fleste skatteborgere betaler den skat, de skal. Analogt hermed er vi også glade for, at langt, langt de fleste virksomheder betaler den skat, de skal, og bidrager, som man skal, til samfundet under skyldigt hensyn til også at levere på bundlinjen.

Når vi nu er på den spilleplade, som virksomhederne er på, og vi konstaterer, at der er brug for at justere regler, så gør vi det. I forbindelse med OECD's evaluering af Danmarks gennemførelse af OECD's bestikelseskonvention er vi jo blevet gjort opmærksomme på nogle uklarheder, som især går på fradrag for udgifter til bestikkelse i den private sektor. I kølvandet på det har vi så lagt op til at præcisere og stramme der, hvor det er nødvendigt. Vi har så også, vil jeg tilføje, lyttet til den kritik, der har været, og sikret, at rækkevidden af lovforslaget ikke er længere end det, der er højest nødvendigt.

Med disse ord kan Radikale Venstre tilslutte sig L 47.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Lovforslaget, vi behandler nu, samler en række ændringer på skatteområdet, som også andre ordførere har været inde på. Jeg vil ikke gennemgå det samlede lovforslag i alle dets enkeltheder, men alene knytte nogle politiske kommentarer til det.

I dag står vi med et lovforslag, der mindsker risikoen for, at staten taber penge som følge af organiseret svig med moms, såkaldt momskarruselsvig med mobiltelefoner, tablets, spillekonsoller og computere. Denne form for svindel er et stort problem i mange EU-lande. Herhjemme har det indtil videre kostet den danske stat 121 mio. kr., og det skader konkurrencevilkårene for de virksomheder, der netop overholder loven. Det skal der gøres noget ved, og fra SF's side er vi derfor rigtig godt tilfredse med et lovforslag, der griber ind mod momskarruselsvig ved at indføre en såkaldt omvendt betalingspligt for moms ved handel med denne type varer.

Omvendt betalingspligt er det mest effektive værktøj til at bekæmpe grov, organiseret momssvig, og mange andre EU-lande har allerede indført sådanne regler. Derfor er det helt naturligt, at Danmark nu følger trop.

Skal virksomheder, der betaler bestikkelsespenge, kunne få fradrag for disse udgifter? Selvfølgelig ikke. Nogle gange løber vi med den lovgivning, vi vedtager her i Folketinget, nogle åbne døre ind. Selvfølgelig reagerer vi på, at OECD har gjort os opmærksomme på, at det er uklart, om der er fradrag for udgifter til bestikkelse i den private sektor. Forslaget her sikrer, at der ikke er fradrag, hvis der er tale om bestikkelse, der vil være ulovlig i Danmark. Det siger sig selv.

Derudover indeholder forslaget nogle præciseringer og tekniske justeringer og en tilpasning til en EU-forordning. Det vil jeg ikke gå nærmere ind i. Hvad angår de elementer, der retter op på utilsigtede effekter af tidligere lovændringer og en værnsregel mod unaturlig lageropbygning i forbindelse med den kommende forhøjelse af tobaksafgiften, vil jeg nøjes med at sige, at vi kan bakke op om det. Så samlet set kan SF støtte lovforslaget.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter selvfølgelig et forslag, der begrænser muligheden for at snyde med moms, begrænser muligheden for at snyde i forhold til at betale skat af tobaksvarer og er med til at stoppe fradrag for bestikkelse. Det er ren Enhedslistepolitik fra ende til anden. Vi er for.

Kl. 13:48

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:48

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Der er tale om et lovforslag, der rummer mange, mange elementer. Og så er der den fare ved det, at selv om nogle elementer kan være gode, kan andre være dårlige. Og så kan det resultere i, at man bliver nødt til at stemme imod det samlede lovforslag – selv om der er nogle gode ting i det – fordi der er noget dårligt, som man ikke ønsker at stemme for. Og vi ønsker ikke at stemme for det forsøg på at dæmme op for momskarruseller, som lægges frem med det her lovforslag. For at kradse 121 mio. kr. ind i statskassen vil man lave et nyt bureaukrati, en ny administration på virksomhederne, som vi ikke mener at virksomhederne skal pålægges for den forholdsvis lille sum.

Indførelsen af omvendt betalingspligt er det store problem ved det her lovforslag. Det vil medføre store administrative omkostninger for erhvervslivet, og der er ikke givet en ordentlig begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt med de 121 mio. kr., som man vil kradse ind. Høringssvarene fra erhvervslivet er entydigt negative, og vi har tænkt os at lytte til de høringssvar. Derfor vil vi stemme imod lovforslaget.

Kl. 13:49

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes altid, det er rigtig godt, at vi diskuterer politisk, om vi læser unødvendige regler ud over personer og virksomheder i det her land. Men nu har jeg tit hørt hr. Ole Birk Olesen tale om principper,

og kan man ikke også godt tale om, at der i det her lovforslag er et princip uanset beløbets størrelse? 121 mio. kr. kan man diskutere om er småt eller ej, men jeg synes ikke, det er essensen i det. Essensen i det er det helt bizarre, at det kan forekomme, at man kan trække udgifter til bestikkelse fra. Er der ikke et princip om, at sådan et hul må vi lukke?

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo så et af de elementer, vi godt kunne have været med til, hvis det havde været i et lovforslag for sig selv. Men det er det jo ikke. Det er i et lovforslag sammen med det, som jeg har nævnt, nemlig forsøget på at dæmme op for momskarruseller ved at pålægge virksomhederne meget store administrative omkostninger. Det er vi jo imod, og derfor får det den konsekvens – når man pakker lovforslagene på den måde – at vi bliver nødt til at stemme imod noget, der er godt, fordi vi ikke vil risikere at stemme for noget, der er dårligt.

Kl. 13:50

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil bare meget kort sige, at jeg gerne vil indrømme, at det ikke er altid, at de her lovforslag, der er pakket, giver særlig god mening. Nogle gange er der jo nogle meget forskellige ting, der er pakket sammen i et lovforslag for effektivitetens skyld, eller hvad man skal sige. Men de ting, som hr. Ole Birk Olesen nævner, handler jo netop om at få sat en stopper for det. Og derfor kan jeg ikke forstå, at argumentet for at være imod er den administration, der foregår i forbindelse med momskarruselsvig. Altså, jeg hører, at ordføreren taler om det, som om det er noget, der er fuldstændig anderledes fra det, vi diskuterer i forhold til fradrag.

Kl. 13:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:51

Ole Birk Olesen (LA):

Men det er jo, fordi det er udtryk for den kendte talemåde at skyde gråspurve med kanoner. Man får noget ud af det her indgreb mod momskarrusellerne. Spørgsmålet er, om det våben, man bruger til det, ikke er for stort og for generende for alle mulige lovlydige virksomheder til, at man vil bringe våbnet i anvendelse for at ramme dem, der er gråspurve. Det er sådan, vi ser på det: Man skyder gråspurve med kanoner.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak. Så er det hr. Frank Aaen med en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Frank Aaen (EL):

Det er dog en ret stor gråspurv, hvis det er 120 mio. kr. – det kan vi vel blive enige om. Derfor vil jeg bare spørge, om Liberal Alliance ikke synes, at man skulle stoppe momssnyd.

	Kl. 13:52		Kl. 13:54
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 13:52		Kl. 13:54
Ole Birk Olesen (LA): Det synes vi. Men også hr. Frank Aaen kan jo forestille sig myndighedsredskaber, som ville være for vidtgående i forhold til at stoppe momssnyd. Altså, hvis man ved, der foregår momssnyd ude i kioskerne, kunne man have permanent videoovervågning af kioskers kasseapparater fra SKATs side, og bruge enorme ressourcer på at se, om der er noget, der ikke bliver slået ind på kasseapparatet osv. På den måde ville man kunne stoppe momssnyd i kiosker. Men også der ville hr. Frank Aaen vel sige, at det er for stort et redskab at bruge i forhold til gevinsten.		Ole Birk Olesen (LA): Altså, det er endnu ikke lykkedes mig, når jeg har opfordret skatteministeren – også den tidligere skatteminister – til at dele lovforslag, at få dem til at dele lovforslagene. Men jeg kan da godt prøve en gang til. Sidst, der var nogle, der forsøgte at foreslå det her fra talerstolen, sad Folketingets formand, som var den samme, som sidder her i dag, og sagde, at det var en uskik at gå rundt og bede om deling af forslag. Så når man både ikke kan komme igennem med det og får skældud af Folketingets formand for at bede om det, er der vist ikke rigtig nogen grund til at gøre det.	
	Kl. 13:52		Kl. 13:55
Formanden: Hr. Frank Aaen.		Formanden: Hr. Mads Rørvig.	
	Kl. 13:52		Kl. 13:55
Frank Aaen (EL): Jeg startede bare med at spørge, om en gråspurv til 120 mio. kr. ikke er en ret stor gråspurv. Og her er det jo ikke den lille handlende på Nørrebrogade, der snyder. Her er det jo altså etablerede virksomheder, som udelukkende har etableret sig for at snyde i moms. Bør man ikke gribe ind over for det, eller synes Liberal Alliance bare, det er en god idé, at pengene fosser ud af statskassen?		Mads Rørvig (V): Jeg vil bare sige, at jeg mener ikke det er et urimeligt krav til skatteministeren at bede om at få delt lovforslaget, når man puljer så mange elementer i ét lovforslag.	
	Kl. 13:53		Kl. 13:55
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 13:53		Kl. 13:55
Ole Birk Olesen (LA): Problemet er jo, at det magtmiddel, man bruger, den administration, man pålægger virksomhederne for at stoppe det her i de virksomheder, hvor der er noget galt, rammer alle virksomheder. Også virksomheder, hvor der ikke er problemer med, at der snydes med momskarruseller. Det er jo ofte sådan, at når man indfører et magtmiddel for at stoppe et eller andet misbrug eller en ulovlighed, går det ud over alle, fordi man gerne vil fange nogle få. Der tales om 121 mio. kr., og hvordan skal man måle det? Det er dog en sjat penge for en privat husholdning eller en landsby måske, men i et statsbudget på over 1.000 mia. kr. er spørgsmålet, om det er det værd, når man ved, hvad man påfører alle virksomheder som følge af det her.		Ole Birk Olesen (LA): Det er vi enige om; men det ændrer ikke på, at vi aldrig tidligere har haft succes med at bede om at få delt lovforslag.	
	Kl. 13:54		Kl. 13:55
Formanden: Hr. Mads Rørvig, en kort bemærkning.		Formanden: Tak til ordføreren. Jeg vil sige, at der har været en stigende tendens til at dele lovforslag. Det var den, jeg advarede lidt imod. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.	
	Kl. 13:54		Kl. 13:55
Mads Rørvig (V): Det var bare en opfordring, for, som jeg sagde i mit eget ordførerindlæg, er det jo, kan vi sige, det her punkt, der skiller sig ud i lovforslaget. Og jeg vil da bare opfordre hr. Ole Birk Olesen til i forbindelse med udvalgsbehandlingen at bede skatteministeren om at få forslaget delt – det er jeg sikker på at skatteministeren gerne vil efterkomme. Så kan vi dykke ned i det og se, om vi kan finde en bedre løsning på problemstillingen end den, der er skitseret her i lovforslaget, og så kan hr. Ole Birk Olesen stemme for alle de andre fornuftige ting, der ligger i det lovforslag, vi behandler i dag.		(Ordfører) Brian Mikkelsen (KF): Det er jo en sammenkogt ret med i øvrigt en del positive elementer, som Det Konservative Folkeparti varmt bakker op om. Jeg vil ikke resumere elementerne, for dem har flere ordførere jo været inde på, men det er en uskik – og vi har også diskuteret det i Udvalget for Forretningsordenen så sent som i går for øvrigt – at man på den måde klumper en masse forslag sammen. Det er stadig væk problematisk så at dele de forslag mellem de gode og de mindre gode elementer. Det har slet ikke noget med den her regering at gøre, det gjorde den regering, jeg selv deltog i, også. Så det er sådan mere typisk embedsmandsarbejde, at man klumper tingene sammen, og det gør det jo nemmere, for så behøver man ikke flere forskellige forslag. Men der kan være principielle tilgange til de forskellige forslag. Vi har også betænkeligheder i forhold til det med momskarrusel-løsningen. Der er ikke nogen tvivl om, at det er et kæmpe problem for dansk erhvervsliv, at der er den momskarrusel. Jeg har selv været vidne til – både som justitsminister og som erhvervsminister – hvordan lovlydige virksomheder bliver snydt af de momskarruseller, der er, hvor nogle simpelt hen udnytter systemet. Det skal der skrides	

ind over for, og jeg synes også, at det er godt, at man gør det fra regeringens side.

Men den model, der er valgt, på trods af at man har ændret den i forhold til private, bliver i hvert fald af alle aktører på området karakteriseret som meget bureaukratisk og som meget tidskrævende. Og interessant nok konstaterer Erhvervsstyrelsen jo også i deres svar i forhold til det oprindelige forslag, at det her vil medføre rigtig meget bureaukrati og rigtig meget administration. Så der er i hvert fald også nogle i regeringen, som er enige i det, som vi siger fra konservativ side, nemlig at man skal have kigget gevaldigt, meget nidkært og meget minutiøst på den ordning, som regeringen her foreslår.

Vi støtter klart intentionen i at få stoppet det. Og uanset hvilket beløb, det er, er det et princip for os, at man skal stoppe det, for det snyder lovlydige borgere, og det stiller nogle virksomheder bedre i konkurrencen end andre, og det sender et helt forkert signal om, at vi accepterer det. Og det foregår jo.

Men den måde, man præsenterer det på her, giver meget bureaukrati, meget administration, så det er klart det element, som vi vil bruge kræfter på under udvalgsbehandlingen. Vi håber på, at regeringen vil tænke sig om og sammen med erhvervene finde en bedre og mindre bureaukratisk løsning.

Når vi har været igennem den øvelse sammen med regeringen, vil vi så vurdere, om vi vil stemme for forslaget i sidste ende. Men da vi kan støtte det meste af lovforslaget her, hælder vi altså mod et ja, men vi bliver nødt til at se den konkrete løsning på momskarruselsvigtet, før vi tager stilling til, om vi vil stemme ja eller nej til forslaget.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:58

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for debatten, som jeg sådan overordnet set synes var positiv og konstruktiv. Det kan jeg også godt forstå, for der er jo tale om en lang række forslag, som grundlæggende er dybt fornuftige. Det er rigtigt, at det er lovforslag, hvor en række forskellige elementer er bunket sammen, og man kan jo altid diskutere, om man bør gøre det, men vi har vurderet, at de her forslag er så ukontroversielle og så fornuftige, at der ikke vil være noget problem i det her.

Lad mig lige fokusere på den debat, som jo har taget det meste af tiden her, nemlig debatten om momskarrusellerne. Jeg må altså tilstå, at jeg har meget svært ved at forstå, at der kan være partier her i Folketinget, der kan være imod det forslag, vi har fremsat her. Jeg har meget svært ved at forstå det, at der er partier i Folketinget, der reelt derved kommer til at sanktionere momssvindler. Det har jeg svært ved at forstå.

Når hr. Ole Birk Olesen siger, at der er tale om et begrænset beløb på 121 mio. kr., er der to ting at sige til det. Først og fremmest synes regeringen ikke, at det er et begrænset beløb. Det synes vi bestemt ikke det er. Vi sidder i øjeblikket og forhandler en finanslov med en meget stram økonomisk politik, og jeg kan garantere for, at det er en beløbsstørrelse, som ville kunne hjælpe til at gøre mange ting ganske, ganske meget lettere. Derfor er det ikke et lille beløb. Dertil kommer, at det er, hvad man *foreløbig* har konstateret at tab i statskassen, hvad man indtil nu har konstateret. Der er jo ikke tale om, at vi siger, hvordan det fulde tab ville være, hvis det her momskarruselsystem udviklede sig yderligere. Så i betragtning af at der er tale om en svindel med momssystemet, som jo gør, at man principielt må gøre alt, hvad man kan, for at stoppe det, og i betragtning af at der efter regeringens vurdering er tale om et betragteligt beløb, så har jeg slet ikke forståelse for, at der er nogle, der ikke vil være med til at stoppe det.

Så bliver det påstået, at det giver for mange byrder for erhvervslivet. Det er jo rigtigt nok, at det i de høringssvar, der var, blev påpeget, at det her ville give en meget besværlig administration hos virksomhederne. Det lyttede vi også til i Skatteministeriet, og det er jo derfor, vi har indskrænket virkeområdet for det her, har undtaget detailhandelen og i det hele taget har sørget for, at det her kan håndteres. Det er jo også det, Erhvervsstyrelsen konstaterer i en kommentar til det, nemlig at som det er skruet sammen nu, kan virksomhederne godt håndtere den her måde at betale moms på.

Til de andre forslag har der været positiv opbakning. Det synes jeg er fint. For mig er det jo indlysende, at der ikke skal være fradrag for bestikkelse. Jeg synes, det er godt, at vi er blevet klar over, at der er et problem her, for det ser bestemt ikke godt ud, at den mulighed måske har været der, og derfor er det jo fint, at vi får stoppet det hul, som måtte være dér. Med hensyn til de andre forslag synes jeg også, at man må kreditere os for, at vi tager fat på, at der kan blive et problem med lageropbygning vedrørende tobaksvarer, når nu afgifterne stiger her den 1. januar, og at vi ligesom håndterer det med rettidig omhu, og at vi gør det gennem det her lovforslag.

Så alt i alt synes jeg, der er tale om nogle fornuftige, positive ting, som gør mere for at sikre provenuet for den danske statskasse, som gør mere for at imødegå momssvindler, og som sikrer, at vi anstændigvis ikke kan have skattefradrag for bestikkelse under nogen omstændigheder. Tak for ordet.

Kl. 14:03

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven. (Forrentning af negativ institutskat, etablering af en godkendelsesordning for ikkefradragsberettigede pensionsindbetalinger og tilbagebetaling m.v. af ikkefradragsberettigede indbetalinger til ratepension i indbetalingsåret m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 06.11.2013).

Kl. 14:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som Venstres ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Med L 60, som vi behandler nu, foreslår regeringen flere ændringer på pensionsområdet. Først og fremmest gives pensionsinstitutterne mulighed for i indtil 5 år at få forrentet den uudnyttede negative skat, der skyldes omtegning af gennemsnitsrenteprodukter til mar-

kedsrenteprodukter. Ændringen gælder ligeledes for andre produkter, der stort set svarer til markedsrenteprodukter.

Formålet er at understøtte pensionsopsparernes mulighed for at foretage en sådan omtegning. Gennemsnitsrenteprodukterne er som følge af den lave rente dyrere for branchen. Med de faldende og lave renter vil pensionselskaberne og arbejdsmarkedspensionerne i større omfang end hidtil være nødt til at afdække pensioner med lav rentegaranti. Derved risikeres, at de pågældende kunders afkast fastholdes på det nuværende lave renteniveau i en længere periode. I sidste ende kan det potentielt indebære et betydeligt tab af pension for kunderne, særlig hvis de lange renter i løbet af nogle år vender tilbage til mere normale niveauer.

Ligeledes får institutterne en solvenslempelse ved omtegning til markedsrenteprodukter. Derved får de mulighed for at føre en bedre investeringsstrategi. Samlet set burde det sikre kunderne en bedre forrentning af deres pensionsopsparinger.

Det foreslås endvidere at indføre en ordning for pensionsindbetalinger, der ikke har været fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, herunder indbetalinger til udenlandske pengeinstitutter. Ved indbetalinger til disse pensionstyper får pensionsopsparere fremover mulighed for at få en afgørelse fra SKAT om, at indbetalingerne ikke har været fradragsberettigede m.v. Den foreslåede ordning vil på udbetalingstidspunktet give pensionsopsparerne en administrativ lettelse. Også SKAT vil på sigt få en administrativ fordel af denne ændring.

Derudover foreslås der nye regler for indbetaling til ratepension og ophørende alderspension, der ikke har været fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. De foreslåede regler giver mulighed for, at indbetalingerne enten kan udbetales til pensionsopsparerne eller alternativt overføres til en fradragsberettiget pensionsopsparing allerede i det år, hvor indbetalingen er sket. Formålet med forslaget her er som med det foregående at opnå administrative lettelser for pensionsopsparerne, for pengeinstitutterne og for SKAT.

Venstre støtter lovgivning, der giver forbrugere og erhvervslivet bedre vilkår, giver bedre forrentning af borgernes pensionsopsparing og styrker opsparingslysten. Dermed sikres fremtidens pensionister en højere indkomst fra deres pension, hvilke styrker forbruget og væksten i samfundet. Venstre bemærker, at branchen overordnet set er tilfreds med de foreslåede ændringer. Dog havde vi gerne se, at regeringen i højere grad havde efterkommet branchens ønsker om et regelsæt, der måske var lidt nemmere at administrere.

Kl. 14:06

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:06

Frank Aaen (EL):

Jo, men det koster jo, så vidt jeg kan se, over de kommende år 220 mio. kr. for statskassen at gennemføre den her lovgivning. Var det ikke bedre at bruge de penge på forbedringer for de fattigste folkepensionister i stedet for at dele dem ud til dem, der trods alt er så relativt velstillede, at de har en stor pensionsformue?

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:07

Mads Rørvig (V):

Altså, nu skeler lovforslaget her ikke til, hvor stor en formue man skal have for at få fradraget. Og der er jo også, kan man sige, folkepensionister, der har anden opsparing ved siden af folkepensionen. Det her synes jeg er en fornuftig ordning at lave, primært fordi vi slipper

for noget administrativt bøv, både dem, der skal administrere det, nemlig SKAT og pengeinstitutterne, men altså også borgerne selv. Så jeg synes, det er et meget fornuftigt forslag.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:07

Frank Aaen (EL):

Nu kan man nok gå ud fra, at dem, der ikke har en privat opsparing, får nul kroner ud af det her. Dem, der har en stor opsparing, får mange kroner ud af det her. Så det er altså 220 mio. kr., vi bruger, som kunne bruges til noget andet, og det kan jeg ikke forstå at Venstre bare synes er en god idé – medmindre man gerne vil forsvare dem, der har de største pensionsopsparinger. Det er også o.k. Jeg kan bare sige, at Enhedslisten er imod.

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Mads Rørvig (V):

Altså, jeg kan ikke svinge mig helt op til den store ideologiske klassekamp over det her lovforslag, det må jeg indrømme. For det gælder jo både for dem, der har en pensionsopsparing på få midler ved siden af folkepensionen, og for dem, der har store pensionsopsparinger. Og uanset om man har en stor pensionsopsparing eller en lidt mindre, opnår man en administrativ lettelse. SKAT opnår en administrativ lettelse, og det bliver nemmere for dem, der forvalter pensionen. Så jeg kan ikke hidse mig helt så meget op, som hr. Frank Aaen lægger op til.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

At spare op til seniortilværelsen og alderdommen gør de fleste borgere trygge. Det sikrer dem og deres familie økonomisk, når de trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Det lovforslag, vi behandler i dag, indeholder tre hovedtiltag, der understøtter, at de, som sparer op til pensionsalderen, kan få tilbudt flere opsparingsmodeller. Samtidig gør forslaget det administrativt lettere både for dem, som sparer op, for pensionsinstitutterne og for skattemyndighederne.

Det første tiltag handler om, at flere og flere pensionsinstitutter gerne vil tilbyde deres kunder at udskifte de såkaldte gennemsnitsrenteprodukter med markedsrenteprodukter.

Med lovforslaget vil vi gerne bane vejen for, at flere, som sparer op til deres pension, kan få mulighed for at skifte over til et markedsprodukt, hvis de ønsker det. Derfor foreslår vi, at pensionsinstituttet kan få forrentet uudnyttet negativ skat, hvis de udskifter et gennemsnitsrenteprodukt med et markedsrenteprodukt.

Det andet tiltag er rettet mod folk, som skal have pensionen udbetalt fra en pensionsopsparing, de har i udlandet. Her kan det være svært at afgøre, om de har haft fradragsret for deres indbetalinger – indbetalinger, der kan være foretaget for mange år siden. Når den udenlandske pension skal udbetales, skal den person, som har opsparingen, dokumentere over for SKAT, at der ikke har været fradragsret, og det kan der selvsagt være meget bøv forbundet med. Derfor foreslås det, at pensionsopspareren kan få en afgørelse fra SKAT

om, at indbetalinger til pensionsordningen, herunder en udenlandsk pensionsordning, har været uden fradragsret m.v. Dermed slipper pensionsopsparereren for meget bøvl, når pensionen skal udbetales.

Det tredje tiltag skal sikre en hurtigere udbetaling eller tilbagebetaling i forhold til ratepensionen eller alderspensionen, sådan at disse fremgår rigtigt i pensionsopsparerens årsopgørelse for indbetalingsåret. På den måde kan man undgå at skulle rette årsopgørelsen. Derfor foreslås det, at pensionsopsparereren allerede i indbetalingsåret kan få indbetalinger til ratepenion og ophørende alderspension, der har været uden fradragsret, udbetalt eller overført til en fradragsberettiget pensionsordning.

Foruden de tre hovedtiltag byder lovforslaget på nogle mindre justeringer i pensionsbeskatningsloven og i pensionsafkastbeskatningsloven.

Lovforslaget er blevet til i samspil med branchen. Det byder på små, men fornuftige tiltag, og det giver nemlig dem, der sparer op til pensionsalderen, lidt flere muligheder. Tiltagene er alle nogle tiltag, som pensionsbranchen har ønsket indført, og samtidig letter det arbejdet for skattemyndighederne.

Socialdemokraterne kan støtte lovforslaget.

Kl. 14:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Langballe som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Jeg står her igen på vegne af vores skatteordfører, hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Nu har både Venstre og Socialdemokraterne jo opridset de mange fordele ved det her lovforslag, så for at gøre en lang historie kort vil jeg egentlig bare sige, at vi synes, at det her lovforslag er meget fornuftigt, og at vi derfor støtter lovforslaget.

Kl. 14:12

Formanden:

Tak. Så er det hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Jeg vil gerne indgå en tvekamp med Dansk Folkeparti om at gøre det endnu kortere: Jeg synes, der er tale om et fornuftigt forslag, som Radikale Venstre støtter.

Kl. 14:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så kan jeg måske sige det endnu kortere, specielt nu, når Enhedslisten ikke længere er repræsenteret her i salen, for ellers kunne man jo tage en lille diskussion om, hvorvidt det her lovforslag ikke netop kommer alle til gode. Men det er blevet beskrevet i detaljer, så jeg vil ikke gå længere ned i det. SF kan selvfølgelig støtte lovforslaget og alle tre områder derunder.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen er gået, men har ligesom tilkendegivet sine synspunkter i en kort bemærkning. Det er hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Dette lovforslag kan vi støtte uden nogen som helst problemer. Det rummer en mulighed for at trække udgifter til omlægning af pensionsprodukter fra, så det bliver nemmere at gå over til markedsrente-produkter, og det rummer to administrative lettelser af lovgivningen på pensionsområdet, som vi også bakker op om. Derfor vil vi stemme for det her lovforslag.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også støtte forslaget. Det rummer administrative lettelser, og det giver lidt bedre og mere smidig konkurrence og gennemsigtighed for kunderne, så det er alt i alt et fornuftigt forslag, som vi vil stemme ja til.

Kl. 14:14

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:14

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt sige tak for debatten her under førstebehandlingen, også for den positive behandling, forslaget har fået. Det er jo ikke de helt store ændringer, vi laver her. Det er nogle ret små, synes vi, snusfornuftige ændringer af pensionsbeskatningslovgivningen. Lovforslaget er blevet til i dialog med branchen, som ligesom ønskede de her lettelser og også ønskede muligheden for, at man i højere grad kan tilbyde fleksible produkter til kunderne.

Så alt i alt synes jeg også som skatteminister, at der er tale om fornuftige tiltag. Der er meget teknik i det her, og derfor går jeg også ud fra, at de mere tekniske spørgsmål kan vi få behandlet under udvalgsbehandlingen i Skatteudvalget.

Nu er hr. Frank Aaen her ikke. Jeg kunne forstå, at Enhedslisten vil stemme imod lovforslaget, ud fra at det ville give et provenutab på – hørte jeg – omkring 200 mio. kr. Det er ikke et tal, jeg kan genkende, og det er ikke det, som fremgår af lovforslaget. Den varige virkning vedrørende et provenutab er 5 mio. kr., og så er der lidt mellemfinansiering, men den varige virkning er et provenutab på 5 mio. kr., og derfor synes jeg også, at der er tale om et begrænset provenutab i det her. Det er alt i alt et fornuftigt lovforslag, og jeg takker for partiernes kommentarer her under førstebehandlingen.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love. (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 07.11.2013).

Kl. 14:16

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Hans Christian Schmidt som Venstres ordfører.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Hans Christian Schmidt (V):

Med lovforslaget her om obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klager m.v. til Natur- og Miljøklagenævnet fremsætter ministeren jo nu et lovforslag, som også er en del af udmøntningen af den fælles offentlige digitaliseringsstrategi. Det betyder også, at papirblanketter og brevpost skal udfases frem mod 2015. Det betyder så også, at det med lovforslaget fremover bliver obligatorisk for en klager at bruge digital selvbetjening ved indgivelse af en klage over en afgørelse truffet af en myndighed til Natur- og Miljøklagenævnet og ved den efterfølgende kommunikation med nævnet om klagesagen. Det er i den forbindelse også sådan, at kommunalbestyrelsen bliver forpligtet til at videresende en klage over en afgørelse om endelig vedtagelse af lokalplaner, f.eks. til Natur- og Miljøklagenævnet, i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at vedtage en ny lokalplan som følge af klagen. Så man må sige, at det her jo på alle måder er noget, som klart nok kommer, og som derfor også er noget, som jeg helt principielt vil starte med at sige at vi fra Venstres side er tilhængere af.

Men det er klart, at man, når man går ind og læser lovforslaget, så godt vil kunne blive skeptisk på nogle punkter. Det er klart, at der er nogle områder rundtomkring i Danmark, som er forholdsvis tyndt-befolkede, men ikke desto mindre er det sådan, at man i de områder har meget svært ved at blive opkoblet på internettet. Og jeg synes jo stadig væk, at vi må sige til hinanden, at vi her skal sikre, at vi har en ordning, som også virker, når man ikke kan blive koblet op på internettet.

Faktisk vil jeg sige, sådan som jeg også har gjort det i forbindelse med andre af sådanne forslag – så derfor er det jo heller ikke specielt rettet til miljøministeren – at det kan undre, at vi i Folketinget stadig væk vedtager lovforslag, som siger, at befolkningen skal agere på en bestemt måde, vel vidende at den ikke kan det, fordi man i nogle egne af landet ikke har mulighed for at komme på internettet. Det er jo mærkeligt.

Som sagt var der meget, jeg godt kunne finde på at diskutere med miljøministeren, men lige det her skal miljøministeren ikke høre for. For jeg er klar over, at det jo ikke er miljøministeren, som den del af oplysningerne og den del af lovforslaget hører under. Men jeg kunne måske bede miljøministeren gøre sin kollega opmærksom på, at vi nu igen er i en situation, hvor vi altså har problemer med at få internettet rullet ud til alle. Måske kunne vi ved den lejlighed også komme til at diskutere, om vi skulle prøve at åbne det forlig, vi har lavet på teleområdet tilbage i 1999. For det kan godt være, at tiden er løbet lidt fra det; her er der jo et eksempel på, at det er nogle helt andre ting, der er vigtige i dag, end vi kunne forudse i 1999, da vi lavede det forlig på det digitale område. Jeg er jo så også af den opfattelse, at det ikke skal ende med, at vi kommer til at starte en kamp; der

skulle jo i stedet for være en mulighed for, at vi diskuterede, om der var nogle serviceforbedringer, nogle eftersyn, vi burde give det for at tilpasse det til den nye tid. Så set fra vores side skulle det jo være sådan, at det skete i en ånd, hvor man respekterede, at når man har et forlig, skal man også være enige, hvis det er, man laver om på nogle ting. Men lad os nu se. Jeg er i hvert fald opmærksom på det her og vil også allerede nu varsle, at det er nogle af de ting, vi vil tage op under udvalgsbehandlingen.

Så vil jeg bare sluttelig lige stille mig en lille smule skeptisk over for noget, nemlig det punkt, der vedrører de særlige forhold, og som jeg vil håbe, at ministeren vil uddybe i dag eller også i forbindelse med et skriftligt spørgsmål. For det er jo som udgangspunkt meget flot, rigtigt og godt, at lovforslaget sikrer de grupper af borgere, som ikke kan benytte den digitale selvbetjening ved indgivelse af klager – det er godt – men det, som spørgsmålet jo kommer til at gå på bag-eft, er: Hvem træffer beslutningen om, hvornår man som borger er omfattet af denne undtagelse? Det er jo det afgørende. Jeg synes, at lovforslaget på det område mangler en præcisering, som jeg vil spørge ind til og få defineret under udvalgsarbejdet eller også nu, hvis ministeren vil svare på det.

Men jeg vil selvfølgelig – med udgangspunkt i selve lovforslaget, men også i de kritikpunkter, jeg lige har opridset – slutte af med at konkludere, at Venstre overvejende er positive, og at vi også agter at støtte forslaget. Men vi vil under udvalgsarbejdet kræve afklaringer på de problemstillinger.

Så skal jeg desuden sige fra De Konservative, som har bedt mig meddele det, at de er af samme opfattelse, altså med hensyn til indstillingen, men at de også har nogle kritikpunkter, noget, som de gerne vil have lov til at stille spørgsmål om i forbindelse med behandlingen af lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:21

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:21

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Jeg vil jo godt spørge ordføreren, hvorfor man bare siger ja til noget, man ved ikke fungerer. Altså, hr. Hans Christian Schmidt var selv inde på, at der er steder, man ikke har internettet til rådighed. Men man kunne jo også spørge: Burde det ikke være sådan, at man faktisk prøvede noget først – ligesom man, når man køber en ny bil, måske lige tager en prøvetur for at se, om den virker, altså om den nu opfylder de ønsker, man egentlig har? Kunne Venstre ikke se, at det kunne være en fordel, at man først havde systemet, inden man egentlig tvang folk ind i det her digitaliseringssystem, som jo også først er pr. 2015? Hvorfor skal det hele gå så stærkt?

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes da bestemt, at hr. Jørn Dohrmann har en pointe; det synes jeg da. Det er også derfor, vi siger, at vi er overvejende positive, men at vi vil stille nogle spørgsmål i udvalget, og afhængigt af hvad de ender op med, skal det selvfølgelig også endeligt afgøres, hvor vi så lander henne. Men jeg synes da, at hr. Jørn Dohrmann også skal bringe det op i udvalget. Jeg synes, det er nogle relevante, fornuftige synspunkter, han kommer med. For det kan jo godt være, at hvis man ikke kan finde ud af at få det her afgrænset, ville det være bedre, at man lavede en anden model. Men jeg synes bare, at vi skal være åbne og så diskutere det i udvalget, og det vil vi også gøre.

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:22

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men hvorfor så stemme ja til noget, inden man egentlig har set, det virker? Det kunne jeg godt tænke mig en begrundelse for. Altså, vi har også set det her med de digitale postkasser, som der var rigtig mange der skulle have oprettet til den 1. november, og så var staten inde at tvangsåbne, jeg tror, det var 400.000 postkasser – man må ikke lige hænges mig op på tallet – fordi folk ikke gjorde det. Giver det ikke Venstre en indikation om, at det måske godt kunne være, at man skulle tage at vente lidt, inden man begynder at sætte flere skibe i søen, altså indtil man har et system, der fungerer? Og vil Venstre være indstillet på, at man måske godt kunne udskyde det her lidt?

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men som jeg lige nævnte, er jeg stadig væk af den opfattelse, at det er nogle meget seriøse indvendinger, som hr. Jørn Dohrmann har. Jeg startede også min ordførertale med at sige, at nu skulle man jo huske, at det her tager sit udgangspunkt i den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi, der løber fra 2011 til 2015 og er, så vidt jeg nu lige husker det, fra august 2011; der mener jeg at den startede. Og det vil sige, at vi i hvert fald i mit parti er en del af dem, der har stået bag at prøve at lave det her.

Så der er ligesom to søjler i debatten her. Den ene er, at det her er en god ting, under forudsætning af at det kan virke. Og den anden er, at der altså er nogle ting, vi er nødt til at være opmærksomme på og sikre virker, inden vi endeligt kan sige ja til det. Så jeg tror, at vi kommer til at mødes i den debat, der bliver i udvalget.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jens Joel som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Det her er jo, som Venstres ordfører også sagde, en del af en større pakke om at sikre, at al kommunikation mellem borgere og virksomheder og det offentlige fremover skal foregå digitalt. Og som led i det her er der jo også udviklet den her selvbetjening, som med det forslag, vi diskuterer i dag, skal gøres obligatorisk, når man klager til Natur- og Miljøklagenævnet. Grunden til, at det skal være obligatorisk, er jo ikke at stille hindringer i vejen for nogen, men at undgå, at vi spilder en masse penge og krudt og ressourcer på at have parallelle sagsgange, så nævnet skal håndtere flere forskellige strømme.

Vi mener faktisk også, at vi er i en situation, hvor man godt kan lave en digitaliseringsstrategi og gøre det obligatorisk at anvende det, fordi langt de fleste har adgang til internettet og langt de fleste også er brugere. Det er selvfølgelig også med det her lovforslag sikret, at hvis der er en særlig grund til, at man ikke kan betjene sig digitalt – hvis man har et handicap eller på andre måder er forhindret i at indgive klagen digitalt – så skal der selvfølgelig være mulighed for at dispensere fra det. Og sammen med muligheden for at dispensere skal der også være en supportfunktion, så vi sikrer, at alle får den nødvendige støtte og vejledning.

Jeg tror, at den digitale selvbetjening kan være et vigtigt skridt i forhold til digitaliseringsstrategien, som igen kan betyde hurtigere og nemmere arbejdsgange for både borgere og klagenævnet. Og det anlås faktisk også, at vi kan reducere sagsbehandlingsstiden ganske betydeligt. Det er der jo gevinster i, fordi folk ikke skal vente så længe, men også i kroner og øre. Derfor støtter Socialdemokratiet som udgangspunkt forslaget, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:26

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:26

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne spørge lidt ind til det her med, at man sætter et system i gang, inden man egentlig ved, om det virker. Og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Jens Joel, om det ikke var en idé, at man lavede en prøveperiode for at se, om systemet nu også virkede, som man troede det skulle virke. Vi har vist haft nogle andre edb-systemer, som ikke lige virkede helt, som de skulle.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre lidt om, hvordan man egentlig har tænkt sig at hjælpe de svagsynede eller give nogle muligheder, som ville gøre, at folk måske kunne få noget hjælp her, i stedet for kun at påtvinge dem en digital løsning. Og det, jeg også tænker på, er det, som hr. Hans Christian Schmidt nævnte, nemlig dem, der ikke er på internettet i dag, altså hvor det ikke er rullet ud. Hvordan sikrer man, at de ikke bliver koblet fra den mulighed for at klage? Hvordan sikrer man, at det her system ikke bare bliver trukket ned over hovedet på folk?

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Jens Joel (S):

Helt overordnet vil jeg sige til det med at sikre, at det her ikke bliver trukket ned over hovedet på nogle folk, som ikke kan honorere det, selv om det ganske vist bliver trukket ned over hovedet på folk, altså, at det ikke afskærer nogen – det er i virkeligheden det, jeg hører hr. Jørn Dohrmann spørge til, altså hvordan vi undgår, at der er nogle, der bliver efterladt på perronen og ikke har mulighed for at klage – at der jo er flere forskellige håndtag, som forslaget tager fat i. Der er mulighed for at dispensere, hvis der er nogle ting, som simpelt hen gør, at man ikke kan klage digitalt. Det kan være et synshandicap eller andre ting, der gør, at man ikke kan komme med på den her løsning. Så kan man dispensere fra det. Men der er jo også en supportfunktion, hvor man kan få hjælp til at få indgivet sin klage, selv om man umiddelbart ville have nogle vanskeligheder ved det.

Så er jeg selvfølgelig også åben over for at diskutere, at man sætter det her system i gang, inden det bliver obligatorisk, og så snart den tekniske løsning er på plads, sådan at der er en periode af kortere varighed, hvor vi ligesom kan se, at det virker i praksis.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:28

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men det er jo lidt at sælge elastik i metermål, når man skriver i forslaget her: hvis der er særlige forhold hos klageren, der gør sig gældende. Så vil jeg godt have en forklaring på, hvad særlige forhold er. Hvem skal vurdere det? Hvordan får borgeren derude en

retssikkerhedsmæssig vetoret, eller hvad man kan kalde det? Hvor kan man få prøvet sin sag, hvis man bliver tvunget til at skulle bruge det her system? Og hvorfor kan man ikke vente til 2015? Hvorfor skal det være 2014, hvor det skal tvinges ned over hovedet på folk, når systemet ikke er klart?

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Jens Joel (S):

Altså, vi kommer ikke til at tvinge nogen til at bruge et system, som ikke er klart. Så jeg kan berolige hr. Jørn Dohrmann med, at den tekniske løsning selvfølgelig skal være på plads – det er klart. Men jeg synes også, det fremgår rimelig klart af bemærkningerne til det her forslag, hvad den politiske intention er, nemlig at der ikke er nogen, der af tekniske årsager eller mangel på formåen – et handicap eller andre ting – skal være afskåret fra at klage. Og derfor er der jo givet den mulighed for, at nævnet kan dispensere fra den digitale klageadgang.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre.

Kl. 14:29

Hans Christian Schmidt (V):

Men det er jo nogle interessante spørgsmål, hr. Jørn Dohrmann rejser. Derfor vil jeg godt lige foreløbig blive i det spor og spørge ordføreren: Hvem forestiller ordføreren sig skal opstille de her kriterier, der skal indgå i de særlige forhold? Og hvad er det for nogle kriterier? Man kunne jo også spørge: Hvordan afgøres det så, hvornår en borger hører ind under de her særlige forhold?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Jens Joel (S):

Der er jo sådan set lagt op til, at ingen skal afskæres fra at klage. Der er også lagt op til, at det bliver nævnet, der vil være den drivende i den praksis. Men det er også blevet sagt ganske klart, hvad man fra politisk hold ønsker med det her, nemlig at alle skal have mulighed for at klage. Derfor har jeg selvfølgelig heller ikke nogen grund til at tro, at de fra nævnets side ikke vil gøre det, der er nødvendigt – om man så må sige – i forhold til at dispensere, hvis folk ikke har mulighed for at klage digitalt.

Jeg synes i virkeligheden også, at man prøver at fremmane et spøgelse, som måske ikke helt er her. Jeg er meget enig med ordføreren i, at det kan vi jo lige så godt få manet i jorden, og derfor er jeg også glad for spørgsmålene. Men der er ingen tvivl om, at den politiske intention er, at der ikke er nogen, der skal være afskåret fra at klage, fordi det er digitalt, og at vi selvfølgelig derfor vil sikre nævnet mulighed for at dispensere, hvis der er nogle folk, der ikke har mulighed for at gøre det digitalt.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hans Christian Schmidt.

Kl. 14:31

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kan rolig sige, at når jeg går noget op i det her, er det jo, fordi jeg som formand for Udvalget for Landdistrikter og Øer har fornø-

jelsen af at komme rundt i landet. Og vi besøger jo mindst tre gange om året yderområderne, og jeg skal da hilse og sige, at vi dér får at vide, hvordan de oplever de krav om et internet, der stilles til dem. Og jeg har i øvrigt også fuld forståelse for det, hvis ordføreren ikke lige synes, at han her vil sige noget om, hvordan det skal være.

Men så vil jeg bare spørge ordføreren, om ordføreren ikke er enig i, at vi i udvalget skal have fundet ud af, præcis hvem der fastsætter, hvilke kriterier der er, og også fastsætter, hvad borgerne skal gøre, hvis de ikke bliver omfattet af de særlige forhold. Jeg tror, at man skal huske på – det tror jeg også at ordføreren vil gøre – at der er nogle, der bl.a. har en anden alder, og som måske knap har samme forhold til det her med computere og internettet.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Jens Joel (S):

For det første tror jeg, at man skal være lidt forsigtig med at antage, at det er alderen, der gør, at nogle er afskåret fra nogle af de her ting. Jeg kender faktisk rigtig mange ældre medborgere, som er skarpere, end jeg selv er på det område. Så det tror jeg ikke man kan sige er 1:1.

For det andet er det selvfølgelig rigtigt – det har ordføreren ret i – at når vi fra politisk hold har sagt helt klart, at alle skal have en mulighed for at klage, vil det også være toneangivende for Socialdemokraternes holdning i udvalgsarbejdet. Derfor handler det her selvfølgelig om at sikre, at man får alle de folk, som kan det, over til at klage digitalt, men at der også bliver mulighed for at dispensere i de tilfælde, hvor folk ellers vil være afskåret fra at klage.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte kommentarer. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti går jo også meget op i, at alle folk har mulighed for at klage over nogle særlige forhold, hvis de har lyst til det, og derfor er det også vigtigt, at vi ikke afskærer nogen fra at kunne klage. Det er vi lidt rædde for med den her obligatoriske ordning, der kommer, med at anvende en digital selvbetjeningsløsning. Det er jo sådan, tror jeg, at mange ældre folk og for den sags skyld også mange yngre folk, som ikke ønsker at bruge en computer, føler, at de bliver fuldstændig koblet af det her samfund. De får nu også frtaget muligheden for at klage. Hvis der er nogle ting vedrørende natur- og miljøspørgsmål, der optager dem derude, må vi sige, at så bliver det måske næsten umuligt for dem at klage. Derfor synes jeg også, at regeringen egentlig har en forpligtelse til at sørge for, at der er internet ude rundt omkring. Det kan vi konstatere at der ikke er alle steder. Det er utrolig svagt, at regeringen ikke sørger for at få de ting i orden, inden den kommer med de her ting.

Så må vi også sige, at den her digitalisering først burde komme i 2015, så man ikke sætter ting i gang, som ikke er fuldt afprøvet. Derfor må vi spørge, som de også gør i nogle af høringssvarene: Hvorfor laver vi ikke en prøveperiode, inden vi siger, at sådan skal det bare være? Hvorfor skal det bare trækkes ned over hovedet på folk? Vi så med den digitale postkasse, at mange folk ikke engang tilmeldte sig den. Det var, så vidt jeg husker, omkring 400.000, der blev tvangsindlagt til at skulle have en digital postkasse, og i den forbin-

delse kan man jo godt spørge sig selv, hvor mange af dem der så får læst den post til den tid. Så der går sikkert meget tabt den vej rundt.

Hvorfor ikke også ligesom se på de folk, der måske har et lille handicap? De er måske svagtseende, eller hvad det kan være. Hvordan skal de betjene de her ordninger, og bliver de nu undtaget i henhold til de der særlige forhold, sådan som der står i forslaget her? Hvem skal vurdere det? Hvorfor laver man ikke en telefonhotline eller gør det sådan, at folk kan møde personligt op et eller andet sted, hvor de ved at de bliver taget alvorligt, og hvor de kan komme af med deres klage? Eller er det her forslag, som man har fremsat, bare et spareforslag? Og så ønsker man selvfølgelig ikke at servicere borgerne.

Jeg synes, og det synes Dansk Folkeparti jo også, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at vi har en god og en sober klageadgang, og for at borgerne kan komme af med deres klage på en ordentlig måde. Det kan være i borgercenteret, eller hvor det kan være henne. Det, der ligesom lægges op til her, er, at det bliver sværere at klage for den enkelte borger. Vi håber ikke, at det er tilfældet, og at det er det, man egentlig går efter.

Vi kan også konstatere, som der står i forslaget her, at det er et system, som ikke er oppe at køre endnu. Det virker ikke hundrede procent, og derfor har man også skrevet ind i forslaget, at det først skal sættes i kraft den 1. maj 2014. Så regner man med, at det hele er løst. Der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti er bekymret for, at det her går for hurtigt frem.

Man burde lave to spor. Det ene spor skulle være, at dem, der er klar, kan benytte den her mulighed og bruge den digitale løsning. Det er fint, at man gør det. Men så er der selvfølgelig også alle dem, som ikke er klar til at bruge den digitale løsning, og de skal selvfølgelig – og det er det andet spor – have mulighed for at bruge, man kan sige, brevduen stadig væk. Det synes jeg også er vigtigt. Der står, at Natur- og Miljøklagenævnet fortsat *kan* behandle klagerne. Der kunne man jo godt sige, at de fortsat *skal* behandle klagerne, selv om de bliver sendt ind som breve, hvis der er nogle, der ønsker at bruge den form.

Så jeg synes, at det her tydeligt viser, at man er ude på et skråplan, hvor man tvinger den digitale løsning ned over folk, selv om de ikke er klar til at tage imod den. Det er jo ikke sådan, at det kun er de ældre, der ikke har adgang til computer i dag. Der findes jo også masser af unge mennesker, som ikke ønsker at bruge det her system hele tiden, og som gerne vil bruge det almindelige postsystem. Derfor synes vi jo i Dansk Folkeparti, at det ligesom skal have sin tid, inden alle er ovre på det digitale system.

Så jeg vil i hvert fald bare høre i udvalget, om man ikke kunne prøve at sikre, at de her ting bliver taget alvorligt, altså at folk f.eks. har adgang til internettet, og at de svage i samfundet selvfølgelig kan få deres behandling, og så vil jeg også høre, om ministeren ville være interesseret i, at man lavede en prøveperiode, inden man lagde sig fast på det her.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg skal på vegne af vores sædvanlige ordfører, fru Lone Loklindt, som ikke kan være her i dag, beklage, at det er mig og ikke hende selv, der holder talen for Det Radikale Venstre.

Det er jo sådan, at vi i Danmark har Natur- og Miljøklagenævnet, som sikrer, at vi som borgere kan klage over afgørelser, som vi mener er funderet på et forkert grundlag. Det er sådan set meget værdis-

fuldt, og nu bliver det så obligatorisk at indgive de her klager via digital selvbetjening, og det ligger sådan set helt i tråd med regeringens digitaliseringsstrategi i øvrigt.

Den her digitale klageadgang giver nye muligheder for sagsbehandlingen, og nævnet forventer således også, at det vil reducere sagsbehandlingstiden med op til 2 uger, og der vil også være en mindre økonomisk besparelse. Selv om loven taler om såkaldt obligatorisk digital betjening, er der som på alle andre områder i øvrigt undtagelser, hvis der er særlige grunde til det. Således er loven for Radikale Venstre samlet set et stort fremskridt, og det er også det fremherskende synspunkt i de modtagne høringsvar.

Således kan Radikale Venstre støtte forslaget og ser frem til udvalgsbehandlingen. Tak for ordet.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har en kort bemærkning. Det er hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre.

Kl. 14:39

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg har selvfølgelig stor respekt for, at ordføreren ikke er den sædvanlige miljøordfører, og derfor er det heller ikke noget teknisk spørgsmål, som jeg vil bevæge mig ind i at stille ordføreren. Det eneste, jeg vil spørge ordføreren om, er sådan helt overordnet: Er ordføreren ikke enig i, at vi skal sikre os også med det her lovfor-slag som med så meget andet, der vedrører digitalisering, at der skal være internetadgang, og man skal sikre sig, at brugerne ikke oplever, at det her bliver en hæmsko for dem, når de f.eks. som i det her tilfælde vil klage?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Liv Holm Andersen (RV):

Men det er jo også netop derfor, at man indsætter de her bestemmelser om, at særlige hensyn selvfølgelig skal kunne opfyldes.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hans Christian Schmidt? Nej, ikke yderligere. Der er yderligere et medlem, der har en kort bemærkning, og det er hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:40

Jørn Dohrmann (DF):

Det er netop i forhold til det med det særlige hensyn, jeg vil spørge: Hvordan betegner De Radikale grunden til særlige hensyn? Hvad er det, der kunne være en gyldig grund til, at man er fritaget fra at bruge internettet her? Jeg kunne høre, at De Radikale jo gerne vil have det over internettet så hurtigt som muligt og over det hele, men jeg kan også se, at aftalen siger, at det egentlig først skulle være i 2015. Her indfører man det, uden at systemet egentlig er udviklet, og så siger man, at det bare i stedet for skal være til maj 2014. Håber man bare på det bedste eller hvad?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Liv Holm Andersen (RV):

Nej. Man håber selvfølgelig ikke bare på det bedste. Det ville være lidt vovet. Men der må jo ligge en vurdering om, at man selvfølgelig

er klar til det. Ellers fremskynder man ikke en proces som den her. Men det er jo i dag sådan, at de fleste af de her ting, som kræver en digital ansøgning, kan man også få hjælp til, hvis man i forvejen har svært ved at ansøge på grund af manglende udstyr eller manglende evner til at bruge it, og derfor kan man selvfølgelig også få hjælp til det her. Jeg hørte før, at alder blev italesat som et dilemma, så selvfølgelig er der også her mulighed for at tilgodese særlige hensyn. Pointen er bare, at nu skal der ansøges på anden vis, og det kommer altså utrolig mange borgere til gode.

Selvfølgelig er der borgere, som vil falde af i svinget, hvis ikke man tager de her særlige hensyn, så de skal selvfølgelig være der. Men jeg synes, at vi skal holde fast i, at det samlede set er et gode, at man laver en lovgivning, hvori man inkorporerer digitalisering, sådan at det bliver nemmere for langt størstedelen af borgerne at ansøge. Nu handler det om Natur- og Miljøklagenævnet i dag, men der er jo masser af andre ting, hvor digitale løsninger har været et stort gode for mange borgere.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:41

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, jo. Det er jo fint nok, men hvorfor det her hastværk? Hvorfor ikke sige, at dem, der vil bruge den digitale løsning, kan bruge den, og dem, der måske ikke er så trygge ved den, kan lade være med at bruge den? Det, jeg egentlig bare er rød for, er, at man implementerer et system, som ikke rigtig fungerer under et vist tidspres, og der er det bare, jeg spørger: Hvorfor vil De Radikale ikke være med til en prøveperiode, hvor man siger, at nu kører vi med systemet for dem, der kan, og at de andre stadig væk kan sende breve ind?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Liv Holm Andersen (RV):

Det har man gjort ved andre lejligheder. Det er ikke den løsning, man har valgt her, og siden man har fremskyndet processen, har jeg egentlig tillid til, at man har styr på, at det godt kan lade sig gøre.

Jeg synes, det er vigtigt, at det bliver skrevet ind i lovgivningen, at man selvfølgelig er villig til at imødekomme borgere, som ikke kan eller ikke har de forudsætninger eller de muligheder, der skal til for at ansøge digitalt. Men jeg synes faktisk, at det er vigtigt, at vi i vores samfund tager de effektiviseringsgevinster, der er, og det er en gevinst, at borgere i højere grad bruger digitale løsninger.

Det fungerer jo til de flestes tilfredshed på langt de fleste områder, og det tror jeg også det vil komme til at gøre her. Lad mig bare sige, at ventede man 1 år eller et halvt år, ville det sikkert også være hastværk eller forkert i hr. Jørn Dohrmanns optik, fordi han ikke bryder sig så meget om løsningen. Jeg tror på, at det er den rigtige løsning for langt de fleste borgere, og jeg tror på, at vi som samfund kan håndtere at hjælpe de borgere, for hvem det ikke er en ideel løsning.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, fru Lisbeth Bech Poulsen.

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er her for SF's ordfører, som også er retsordfører. Der sker jo også lidt på det område i de her dage. Men som tidligere miljøordfører føler jeg mig fuldstændig tryk ved at tage spørgsmål fra salen, så medlemmerne skal selvfølgelig bare spørge.

Vi lever i en digitaliseret tid, hvor flere og flere af os enten har en computer derhjemme eller adgang til en computer. I SF vil vi gerne imødekomme udviklingen, og vi mener, det er en rigtig god idé at ændre proceduren for klager til Natur- og Miljøklagenævnet, så papirgange langsomt forsvinder og klager i stedet for indtastes digitalt.

Der er mange fordele ved at digitalisere klageproceduren. En af disse er, at det bliver nemmere at indgive en klage, fordi klagenævnet har udviklet et brugervenligt selvbetjeningssystem. Det vil lette kommunikationen mellem borgeren, der indgiver en klage, og klagenævnet, hvilket betyder, at vi får et langt mere effektivt klagenævn. Og det vil reducere sagsbehandlingstiden med i gennemsnit 2 uger. En yderligere fordel ved den digitale klageprocedure er, at kommunerne får reduceret omkostningerne ved klager på 1,2-1,4 mio. kr. årligt, når papirgangen forsvinder.

Selv om rigtig mange af os har en computer og er vant til at anvende den, kender de fleste af os nok også nogle af de udfordringer, man kan støde på, når man arbejder med en computer. Derfor vil Natur- og Miljøklagenævnet oprette en supportfunktion, hvor både klageren og myndigheden vil kunne få vejledning ved forståelsesmæssige problemer med at håndtere den digitale selvbetjening. I SF er vi også meget opmærksomme på, at der er mennesker, der af forskellige årsager ikke har mulighed for at indgive en elektronisk klage, og derfor fremgår det også af lovforslaget, at nævnet kan dispensere fra kravet om at anvende digital selvbetjening. Den digitale selvbetjening vil derfor ikke være en hindring for at indgive klage, selv om man ikke betjener en computer.

SF støtter lovforslaget.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det, der er foreløbig to medlemmer, der har meldt sig. Den første er hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:45

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne spørge SF, hvorfor det skal gå så hurtigt. Altså, hvorfor skal man implementere et system, som ikke er færdigudviklet, og som først, som man selv skriver, kommer senere? Hvorfor skal det gå så hurtigt? Og der vil jeg også bare spørge: Hvem skal afgøre det her med, hvem der har de særlige behov? Og får borgerne mulighed for at klage, altså hvis det er, de ikke føler, de bliver, hvad skal man sige, taget alvorligt? Det er da også ret væsentligt.

Så vil jeg også gerne spørge, om SF ikke anerkender, at det med den digitale postkasse nok ikke lige var den største succes, staten har oplevet, når der er ca. 400.000, der ikke har oprettet den her digitale postkasse. Så hvorfor kunne man ikke køre i to spor, så dem, der ligesom kan gå i gang med det her, bare kan gå i gang, og så dem, der har et særligt behov, kan starte lidt senere? Hvorfor skal det tvinges igennem her? Er det for at koble nogle af de her klagere fra og dermed spare de penge, fordi man ikke vil have de her klagere, eller hvad?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det var mange spørgsmål i et. Hr. Jørn Dohrmann må lige hjælpe mig, hvis jeg ikke kommer igennem dem alle sammen.

For det første vil jeg sige om hastværket, at så vidt jeg har forstået, skal det her ikke sættes i gang, før det er testet ordentligt, og det er en kompetence, som ligger hos ministeren. Det er helt klart.

For det andet vil jeg sige, i forhold til hvem der har særlige behov, at det ikke er fastlagt endnu. Der skal være nogle kriterier selvfølgelig, men de skal jo være meget brede, for på det her område er det Århuskonventionen, som sikrer det enkelte individs retssikkerhed, når det handler om klageadgang.

Jeg ved ikke, om der var flere end de to spørgsmål. Så må hr. Jørn Dohrmann lige hjælpe mig på vej.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:47

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen der står jo, at det skal træde i kraft den 1. maj 2014. Der er jo ikke lang tid til, og man skriver jo også, at systemet ikke er klart nu. Så det står meget klart, at man alligevel går efter den her dato.

Det, jeg egentlig gerne vil have at ordføreren forholder sig lidt til, er de svage grupper. Hvem er det, der kan få den her undtagelse? Hvor er det, man kan få lov til at klage over afgørelsen? Det var ordføreren ikke lige inde på.

Så lad mig spørge: Hvad med en prøveperiode? Altså, kunne man ikke køre i de to spor, som jeg også talte om, inden man ligesom slipper det her monstrum løs på alle?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Angående det første med den 1. maj 2014-deadlinen: Hvis der er nogen problemer med systemet, som er i gang med at blive testet lige nu, så har ministeren kompetence til at udsætte det, for selvfølgelig skal det fungere fuldstændig optimalt. Jeg synes også, at DF's ordfører skal gøre brug af sin indflydelse over for miljøministeren til at sige, at selvfølgelig skal ministeren bruge sin kompetence til at udsætte det.

Med hensyn til det andet om de her undtagelser og særlige behov: Det var jeg faktisk inde på. Jeg sagde, at de ikke er blevet fastlagt endnu, men at kriterierne selvfølgelig skal være meget brede, fordi der ikke er nogen, der skal have deres retssikkerhed krænket i forhold til ikke at kunne indgive en klage. Det står fuldstændig klokkeklart i Århuskonventionen.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Hans Christian Schmidt, Venstre.

Kl. 14:48

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men man må jo nok sige, når man har fået lov til at opleve Folketinget i mange år, at det selvfølgelig er godt at få en hensigtsserklæring om, at det skam skal være i orden, men når vi vedtager en lov, vil jeg bare spørge ordføreren: Vi er vel enige om, at det så skal stå lysende klart, bl.a. hvilke kriterier vi taler om, for at man er inde under begrebet særlige forhold. Det er jo ikke noget, man kan lave bag efter. Jeg går også ud fra, men vil gerne høre det fra ordføreren, at vi

er enige om, at vi helt klart skal have sagt, hvem det er, der gør det, og endelig også, hvordan det skal afgøres, hvornår en borger hører under særlige forhold.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg mener nu, at vi vedtager lovgivning, ikke på daglig basis, men ofte i hvert fald, hvor der er nogle pinde, der skal gøres mere klare efterfølgende, med hensyn til hvem det præcis er, vi taler om. Og så synes jeg også, at det her Folketing og specielt den nuværende miljøminister jo har et helt særligt forhold til Århuskonventionen og på ingen måde vil krænke den. Århuskonventionen siger jo netop også, at der ikke er nogen, der må afskæres fra en klageadgang. På den måde vil jeg også fortolke det meget bredt, nemlig at hvis det handler om, at man er oppe i årene og man aldrig har brugt en computer, at man føler sig meget utryk ved det, og at man simpelt hen ikke vil le kunne betjene en computer til at indgive en klage, så vil det falde inden for rammerne. Det er helt afgjort.

Så må man sige, at i forhold til it-projekter rundtomkring ser vi jo en gang imellem, at de bliver skubbet, fordi de ikke er klar. Selvfølgelig skal man arbejde hen imod den deadline, der står i loven, men ministeren har kompetence til at skyde det, hvis det ikke er klart.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 14:50

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes, det er godt, at vi har Århuskonventionen, men jeg ville sådan set hellere have, at vi her i Folketinget som dem, der er direkte valgt af befolkningen, sørgede for det her, og derfor er jeg glad for ordførerens klare holdning om, at ting skal være i orden, inden vi kan begynde at sætte loven i kraft. Det får mig så bare til lige at sige, at jeg fra en borger er blevet gjort opmærksom på, at vedkommende ikke vil føle, at vedkommende ikke er egnet til at sende klagen digitalt. Det mener vedkommende faktisk godt at vedkommende kan. Vedkommende har både adgang til computer og kan det, men bor et sted, hvor internetforbindelsen er så elendig, at det ikke kan ske. Hvad kan vi efter ordførerens opfattelse gøre der?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Man kan selvfølgelig sagtens have kompetencerne til at bruge net og computer osv., men at bo et sted, hvor internettet er så elendigt – det er der desværre stadig væk steder i det her land hvor det er – reducerer ens muligheder kraftigt, og det synes jeg selvfølgelig også man skal tage højde for. Det er jo en helt særskilt diskussion om: Skal man ikke kunne bo alle steder i det her land og have internetadgang? Det er en kompliceret diskussion, og det er jo noget, som vi også tit diskuterer i den digitaliseringsalder, vi er i. Det skal selvfølgelig være tilgængeligt for alle, både med hensyn til geografi og egne evner og formåen.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Da vores sædvanlige ordfører på området, hr. Villum Christensen, er meget aktiv i den kommunale valgkamp for øjeblikket, skal jeg læse en tale op for ham.

I Liberal Alliance finder vi det særdeles centralt, at den offentlige sektor drives så effektivt som muligt. En af vejene til at nå dette mål går naturligvis gennem en højere grad af teknologianvendelse. Det foreliggende lovforslag om obligatorisk digital selvbetjening i forbindelse med indgivelse af klager på miljøområdet ser vi som en naturlig videreudvikling af den igangsatte proces mod det endelige mål om at få al kommunikation mellem borgere og virksomheder og det offentlige digitaliseret. Lovforslaget synes at flugte fint med den igangværende digitaliseringsproces i hele den offentlige sektor. Vores støtte til lovforslaget forudsætter naturligvis, at it-plattformen er gennemprøvet og testet i tilstrækkeligt omfang inden lovens ikrafttræden den 1. maj 2014, ligesom det helt indlysende må sikres, at eventuelle systemfejl med loginproblemer og andet ikke kan komme klageren til skade.

Som vi læser ministeriets bemærkninger til høringssvarene, kan vi som politikere være betrygget i forhold til de tekniske udfordringer, hvilket vi mener, belært af erfaring, aldrig kan overvurderes. Men Liberal Alliance støtter forslaget.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det miljøministeren.

Kl. 14:53

Miljøministeren (Ida Auken):

Tak. Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne for indlæggene. Det er regeringens målsætning, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015. Og som en del af det skal også adgangen til at klage til Natur- og Miljøklagenævnet gøres nemmere, og det gøres bl.a. ved at følge den fælles offentlige digitaliseringsstrategi og lave en digital selvbetjeningsløsning, som bl.a. vil betyde hurtigere og mere brugervenlig kommunikation med nævnet i klagesager i forhold til i dag.

Lovforslaget gør det som udgangspunkt obligatorisk at anvende den digitale selvbetjening ved indgivelse af klage til nævnet. Uanset brugervenligheden skal det selvfølgelig stadig sikres, at digitaliseringen ikke bliver en barriere for, at enkelte borgere kan komme til at klage til nævnet. Klagenævnet kan derfor dispensere fra brugen af den digitale selvbetjening, hvis der eksempelvis er særlige forhold hos klager, som betyder, at klageren ikke kan anvende den digitale selvbetjening. Det kan f.eks. være, hvis der er tale om borgere med særlige handicap eller manglende digitale kompetencer.

Der har jo været lidt diskussion om, hvad det så betyder, og der er det altså i praksis sådan, at hvis man påberåber sig, at man ikke er i stand til at klage digitalt, så får man også lov af nævnet til at klage, som man plejer.

Ud over at den digitale selvbetjening er en serviceforbedring for borgerne, vil den også betyde store fordele for klagenævnet. Nævnet vil nemlig kunne optimere interne arbejdsgange og processer, hvilket betyder, at vi får et mere effektivt klagenævn, og det tror jeg vi alle sammen har en interesse i.

Lovforslaget indeholder også en mindre ændring af planloven, som skal sikre, at klagenævnet kan tillægge en klage over en lokalplan opsættende virkning. Samlet set vil lovforslaget sikre både nemmere og enklere klageadgang og mere optimale arbejdsgange og processer i klagenævnet.

Så er der bare lige et par yderligere spørgsmål, bl.a. om, hvornår det her bliver sat i kraft. Det gør det, når miljøministeren gør det, og det gør hun – eller den, der sidder til den tid – først, når det er færdigudviklet og testet. Dette også være sagt til Liberal Alliance. Og skulle der være nedbrud af systemet lige omkring en klagefrists udløb, sørger man selvfølgelig også for, at det kommer klageren til gode. Det vil sige, at hvis systemet går ned, skal man have klaget inden for en rimelig frist eller en rimelig tid omkring en klagefrist, efter at det er oppe at køre igen.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har meldt sig med en kort bemærkning. Det er hr. Hans Christian Schmidt, Venstre.

Kl. 14:56

Hans Christian Schmidt (V):

Der var et par spørgsmål, som jeg stillede til ministeren, og som jeg har fuld forståelse for at vi også kan vælge at tage i udvalget. Det, som jeg så bare er interesseret i, er selvfølgelig at spørge ministeren, om ministeren er indstillet på, at vi får afklaret det her omkring kriterierne og også om, hvordan retsstillingen er for et menneske, som er et sted, hvor man i grunden godt kan bruge digital selvbetjening – altså ikke falder ind under de særlige forhold – men hvor internetforbindelsen alligevel er så dårlig. Dette er sådan set kun sagt, for at ministeren her tilkendegiver, at ministeren vil medvirke til, at vi får afklaret det.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:57

Miljøministeren (Ida Auken):

Det vil jeg selvfølgelig gerne. Sådan som jeg har forstået det, og det er jo altid godt at trykprøve den slags, så er det, hvis man påberåber sig, at man ikke kan komme til at klage digitalt – det kunne jo også være på grund af it-problemer – at man så kan komme til at klage helt normalt.

Men lad os bare få stillet nogle spørgsmål og vendt det i udvalget. Det kan i hvert fald ikke skade nogen.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Hans Christian Schmidt? Nej, ikke yderligere derfra. Men der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:57

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det var, som om man blev opfordret til, at der også skulle stilles spørgsmål til ministeren. Så det gør jeg gerne. Jeg lyttede mig også frem til, at man gerne ville svare på nogle spørgsmål i udvalget.

Det, jeg egentlig gerne vil spørge om, vedrører lidt den her prøveperiode. Er det noget, ministeren har overvejet, altså om man ikke kunne køre det her i to spor, hvor der er et spor for dem, der egentlig gerne vil bruge det digitale, og så et andet for de andre, der måske ikke har internetadgang, og dem, der måske ikke er så begavede i forhold til internettet, hvor det gamle system kan køre i en periode? Eller skal det være digitalt fra dag et? Det var sådan set det, jeg ge-

rne lige ville have svar på, for jeg synes, det er vigtigt, at man ligesom anerkender, at der er nogle borgere, som måske ikke lige har snilden til at bruge it fra dag et.

Der er også det der med de svagtsynede og de svage personer. Hvordan har ministeren lige tænkt at deres indgang til systemet skulle være?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:58

Miljøministeren (Ida Auken):

Det svarer jeg meget gerne på. Hvis man har problemer med at komme til at klage digitalt og kan påberåbe sig et problem af en slags, tror jeg, at det i langt de fleste tilfælde – om ikke alle – af nævnet vil blive godtaget som gode begrundelser, og så vil klagen også blive behandlet, selv om den ikke er indgivet digitalt. Som sagt var det også det, som hr. Hans Christian Schmidt spurgte om, så det kan vi jo lige tage i udvalgsarbejdet.

Til det andet om en prøveperiode i to spor må jeg sige, at vi har et klagenævn, som får rigtig mange klager, og hvor rigtig mange mennesker er kede af at deres processer sidder fast, altså fordi de befinder sig i klagesystemet i en kortere eller længere periode. Så jeg tror, det er godt at få det optimale ud af det her ved at lave skiftet på en gang, altså så man ligesom kan optimere alle processerne og ikke skal bruge yderligere skattekrone på at få det her nævn til at køre endnu bedre. Så af hensyn til den kritiske mængde og effektiviteten tror jeg, det er godt at gøre det på en gang – især fordi vi har en åbning til de borgere, der har det svært.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:59

Jørn Dohrmann (DF):

Der kom måske lige svaret, det der med skattekrone, altså at det her er et spareforslag i stedet for et effektiviseringsforslag. Det var egentlig derfor, jeg bare lige spurgte, om man ikke kunne forestille sig, at man kunne køre med begge systemer. For dem, der så vælger at bruge brevduen, ved måske også godt, at det tager lidt længere tid, inden brevduen er kommet frem, i forhold til it-løsningen. Så vil det ikke bare være et spørgsmål om at sige til de borgere: Hvis I bruger it-løsningen, regner vi også med, at jeres sag er hurtigere igennem systemet? Kunne det ikke lade sig gøre i en såkaldt prøveperiode?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 15:00

Miljøministeren (Ida Auken):

Hvis det var et spareforslag, ville det jo handle om at hive penge ud af nævnet, og det gør det ikke. Det handler om at gøre nævnet endnu bedre, endnu hurtigere, at gøre adgangen for borgere lettere, fordi det for rigtig mange mennesker er den allerletteste måde at komme af med en klage på: at kunne gøre det digitalt. Så det er faktisk for at lette livet for så mange som overhovedet muligt og for at kunne få sagerne hurtigere igennem, så de mennesker, der f.eks. har ansøgt om at udvide, det kunne være deres svinefarm eller deres virksomhed, ikke skal sidde i klemme i mange år.

Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, det er godt, at der er lange sagsbehandlingsstider i Natur- og Miljøklagenævnet. Det synes vi andre bare ikke. Vi synes, det er godt at kunne få nedbragt ti-

den på det her område, og det gør vi bedst ved at gøre det digitalt. Når vi så oven i købet kan tage hånd om dem, der ikke kan komme til at klage på den vis, tror jeg, det er den samfundsøkonomisk bedste og mest fornuftige måde at gøre det her på.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Ny definition af ghettoområder og videregivelse af oplysninger om lejere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 15:01

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er fru Louise Schack Elholm fra Venstre.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag er et bevis på regeringens fejlslagne politik på ghettoområdet. Jeg forstår godt ønsket om at komme af med ghettoerne, men det er desværre ikke nok at afskaffe ordet. Problemerne forsvinder jo ikke af den grund. Der vil stadig være boligområder, som er utrygge, hvor folk er bange for at gå ud om aftenen; boligområder, hvor danskere får begået indbrud, fordi de er danskere; boligområder, som brandvæsenet ikke tør køre ud til, uden at politiet er med; boligområder, hvor danskere ikke får juletræ, og jeg kunne desværre blive ved. Disse boligområder forsvinder ikke, bare fordi regeringen afskaffer ordet ghetto.

Ministeren gjort det hurtigt klart efter sin tiltræden, at ministeren ønskede at gøre op med det, han kaldte etnicitetskriteriet. Det er det kriterium, hvor man ser på, hvor mange beboere uden vestlig baggrund der er i boligområdet. Det har ikke været muligt for ministeren at gøre helt op med det kriterie, men i stedet har ministeren med dette lovforslag udvandet betydningen af kriteriet. I dette lovforslag tilføjes der nemlig to nye kriterier, så der fremover er fem kriterier. De to nye kriterier er et uddannelseskriterie og et indkomstkriterie, og disse to kriterier har nær sammenhæng med det allerede eksisterende kriterium om tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor er sandsynligheden for, at det er disse tre kriterier, man lever op til, stor.

Til gengæld kan et boligområde opfylde både kriteriet med hensyn til kriminalitet og kriteriet vedrørende ikkevestlig baggrund og alligevel ikke komme på den tidligere ghettoliste. Det er åbenbart i orden, at der både er parallelsamfund og masser af kriminelle, hvis bare de har uddannelse, indkomst og tilknytning til arbejdsmarkedet.

Problemet med denne udvanding af kriterierne er, at vi ikke får taget fat der, hvor problemerne er. Et helt konkret eksempel fra min egen egn i Region Sjælland er Askerød. Askerød ryger med de nye kriterier ud af listen, men betyder det, at Askerød nu er et trygt område? Nej, det gør det altså desværre ikke. Det tyder blot, at der fremadrettet ikke vil blive taget nye initiativer for at hjælpe Askerød.

Samtidig med udvandingen af kriterierne har man også valgt at gøre kriminalitetskriteriet mere følsomt over for udsving. Det betyder selvfølgelig, at hvis de kriminelle ryger i fængsel, bor de ikke i boligområdet, og så ryger området lettere ud af listen. Til gengæld ryger det også hurtigt tilbage på listen, når de kriminelle bliver løsladt og flytter tilbage til området. Det betyder med andre ord, at en del boligområder ofte vil ryge af og på listen.

Der er en lille del af lovforslaget, som ikke har med udvandingen af ghettokriterierne at gøre, og det handler om informationsdeling i forhold til beboere, der er dømt efter nogle forskellige paragraffer. Denne informationsdeling er vi positive over for. Det har vi selv kæmpet for igennem længere tid, og den del af lovforslaget ville vi gerne støtte, men jeg tvivler desværre på, at regeringen er villig til at dele lovforslaget op, og derfor må vi selvfølgelig afvise lovforslaget som et hele.

Endelig skal det siges, at selve ordet ghetto og den karakteristik af boligområder, som ghettokriterierne resulterede i, indgår i boligforliget fra 2010. Det Radikale Venstre tog udelukkende forbehold for kriteriet, der omhandler beboernes herkomst, som de kaldte etnicitetskriteriet. Det Radikale Venstre anerkendte dengang, at man lavede en liste, der blev kaldt for en ghettoliste, hvori de kriterier indgik, at der skulle være meget kriminalitet og en lille tilknytning til arbejdsmarkedet, samt anerkendte, at disse områder havde brug for en særlig indsats. Vi ser derfor dette lovforslag som udtryk for forligsbrud. Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har meldt sig med en kort bemærkning. Det er hr. Lars Dohn, Enhedslisten.

Kl. 15:05

Lars Dohn (EL):

Ordføreren nævner bebyggelsen Askerød og beklager, at den ikke er omfattet af den såkaldte ghettoliste. Hvad er Venstres bud på løsningen af de problemer, der er med beboerdemokratiet i f.eks. Askerød? Jeg er bare nysgerrig.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Louise Schack Elholm.

Kl. 15:05

Louise Schack Elholm (V):

Man kan jo sige, at den ghettoplan, vi i sin tid lagde frem, tog hensyn til det, når der var problemer med parallelsamfund og kriminalitet. Derfor kom Askerød på listen, og når man er på den her liste, er der et meget større ansvar hos kommunen for at hjælpe med at løse de problemer, og der er også mange flere redskaber. Man skal lave en helhedsplan for området for at løfte dem ud af problemerne, og den helhedsplan er jo selvfølgelig vedtaget, men når den løber ud, er der bare ikke flere initiativer. Og det er jo det, jeg er bekymret for. Man er nødt til fortsat at have fokus på de problemer, der er i Askerød, man må ikke bare lade stå til. Det er jo stadig væk sådan, at når medier kommer ud til Askerød, er de nødt til at have sikkerhedsselskaber med. Altså, det er jo ikke en tryk bebyggelse.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 15:06

Lars Dohn (EL):

Vil det sige, at Venstre er parat til at yde en boligsocial indsats over for almene boligorganisationer med bebyggelser, hvor der kan konstateres problemer, for at rette op på de her ting, som bunder i sociale, økonomiske og uddannelsesmæssige problemer?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Louise Schack Elholm (V):

Med den ghettoplan, som vi lavede i sin tid, hvor Askerød jo var på, gav vi muligheden for de her redskaber, en masse redskaber, der jo lige præcis skulle hjælpe boligområderne. Og jeg vil sige, at de fleste af redskaberne er bibeholdt, man har ikke rørt så meget ved redskaberne i det her. Det eneste problem er jo bare, at Askerød ryger af. Det er altså ikke nok, at der er parallelsamfund og kriminalitet. Så vi synes, man målretter det mod de forkerte. Problemerne løses ikke, bare fordi man ikke anerkender dem.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning.

Det er fru Liv Holm Andersen, Radikale Venstre.

Kl. 15:07

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, hvad hun tror giver bedst grobund for parallelsamfund: bestemte etniciteter eller dårlige uddannelsesresultater?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Louise Schack Elholm (V):

Desværre må jeg jo nok sige, at der er en tendens til, at i de huse, hvor man smider andre ud og kun fastholder visse etniciteter, har man typisk også et parallelsamfund. Et eksempel er Vollsmose, hvor vi har set, at der er et hus, hvor der nærmest kun er arabere, og et hus, hvor der nærmest kun er somaliere, og når danskerne flytter ind, får de indbrud og sådan noget. Der er jo en meget høj grad af parallelsamfund. Men f.eks. et sted som Lindholm nede på Falster: Der er der måske nok mange, der ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet, men det betyder ikke, at der er parallelsamfund. Altså, det er jo ikke de samme problemer, vi står med. Det er nogle sociale udfordringer, ja, og vi skal sørge for, at folk får en uddannelse. Men nu snakker vi om målrettede boliginitiativer til der, hvor der er utryghed. Jeg synes bare ikke, det er det samme – jeg synes ikke, at manglende uddannelse giver utryghed i samme grad, som kriminalitet og parallelsamfund gør.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Liv Holm Andersen.

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, men det var ikke så meget det, jeg spurgte om. For det, der sker med det her lovforslag, er jo, at regeringspartierne sammen med Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance har valgt at udvide listen med nogle flere relevante kriterier. Det betyder jo ikke, at regeringen lukker øjnene for parallelsamfund eller udfordringer med kriminalitet; det betyder bare, at vi mener, at der er en større helhed i det her. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om bedre uddannelsesresultater og højere indkomster ikke også kan være en vej til at bekæmpe parallelle retsopfattelser.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:08

Louise Schack Elholm (V):

Først og fremmest må jeg sige, at jeg ikke synes, det i højere grad giver et helhedsbillede af det. For man udvander de kriterier, der handler om kriminalitet og baggrund – altså, om folk har ikkevestlig baggrund. Man tilføjer to nye kriterier, der har en meget nær sammenhæng med tilknytning til arbejdsmarkedet, og det gør, at de to andre får mindre vægt, og jeg synes sådan set, de to andre er de væsentligste. Vi har jo allerede en liste med dem, der ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet. Der er en anden liste med socialt udsatte boligområder med dem, der ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet. Så der har vi allerede et fokusområde. Det her var for at have et alternativt fokusområde for de steder, hvor der er problemer med kriminalitet og parallelsamfund, og det er det, man totalt devaluerer her.

Kl. 15:08

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Jan Johansen.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Dette lovforslag følger op på den boligaftale, som regeringen indgik i sommer med Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Lovforslaget indeholder tre vigtige elementer. Det første element er en ny model for udvælgelse af særligt udsatte boligområder, hvor vi tilføjer to yderligere kriterier. De to nye kriterier dækker uddannelse og indkomst. Det andet element er, at politiet kan videregive oplysninger til de almenyttige boligorganisationer i de tilfælde, hvor en beboer i boligområdet er blevet straffet for en forseelse, der er begået i boligområdet, og når videregivelsen er nødvendig for at skabe tryghed i boligområdet. Det tredje element går på, at boligorganisationer, som har boliger i samme boligområde, kan videregive visse oplysninger om lejere, som har fået opsagt deres lejemål, når det er nødvendigt for tryghedsskabende indsats i boligområdet.

I de særligt udsatte boligområder har vi i dag udfordringer med lav beskæftigelse, lav indkomst og lavt uddannelsesniveau. Dertil kommer udfordringen med tryghed samt behov for bedre integration. Fra Socialdemokratiets side ønsker vi boligområder med en bred og mangfoldig boligsammensætning, der er med til at skabe et godt boligmiljø. Vi skal undgå, at boligområderne bliver isolerede kvarterer i forhold til det omgivende bymiljø. Socialdemokraterne og regeringen har derfor den ambition, at antallet af særligt udsatte boligområder skal reduceres. Målet er, at antallet af særligt udsatte boligområder er halveret i 2021. For at nå det mål kræver det i sagens natur en

årlig udpegning, så man kan målrette og prioritere indsatsen der, hvor behovet er. Den hidtidige model for udvælgelse af særligt udsatte boligområder har ikke været nok til at fange alle de udfordringer, der er i boligområderne. Derfor ændrer vi nu kriterierne.

Ud over de tre eksisterende kriterier for integration, beskæftigelse og tryghed supplerer vi derfor listen med to yderligere kriterier for uddannelse og indkomst. Med forslaget bliver særligt udsatte boligområder udpeget ud fra tre ud af følgende fem kriterier: 1) andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande, 2) andelen af de 18-64-årige uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, 3) andelen af dømt for overtrædelse af straffelovens våbenlov eller lov om euforiserende stoffer, 4) andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har grundskole, 5) hvis den gennemsnitlige bruttoindkomst udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst i regionen. Kriterierne for beskæftigelse og tryghed ændres, så gennemsnittet beregnes for de seneste 2 år i stedet for 4 år, som det er i dag. Det vil sikre mere aktuelle og påvirkelige kriterier. Det betyder, at hvis man står over for nye udfordringer, vil de hurtigt slå igennem, så der også hurtigt kan sættes ind over for dem.

Socialdemokraterne og regeringen har allerede gjort meget for at løfte vores særligt udsatte boligområder. Vi har fremrykket og forhøjet Landsbyggefondens renoveringsramme med knap 14 mia. kr. fra 2011 til 2013, hvilket både har været med til at løfte boligområderne og været jobskabende. Vi har afsat 220 mio. kr. i Landsbyggefonden til boligsociale indsatser og afsat godt 250 mio. kr. frem til 2015 til en ny bandeindsats i særligt udsatte boligområder.

Boligaftalen fra i sommer indeholder en række yderligere initiativer med bl.a. et partnerskab med de større kommuner omkring en koordineret indsats, som skal reducere antallet af udsatte boligområder. Dertil har vi fjernet fattigdomsydelserne og investeret i vores uddannelser. Det vil også være med til at bidrage til et generelt løft i vores særligt udsatte boligområder. Vi har derfor fokus på vores særligt udsatte boligområder med de allerede igangsatte initiativer.

De øvrige elementer i lovforslaget går på tryghedspakken, som også er en del af boligaftalen. For Socialdemokraterne er det vigtigt, at man kan færdes trygt i boligområderne. Det er en vigtig forudsætning for et godt og attraktivt boligområde. Vi vil derfor give boligselskaberne bedre mulighed for at skride ind over for lejere, der chikanerer og skaber utryghed for de andre beboere. Den ene del går på, at politiet kan videregive strafferetslige oplysninger til de almene boligselskaber. Den anden del går på, at boligselskaber med boliger i samme boligområde som Vollsrose f.eks. kan udveksle oplysninger om lejere i forhold til en tryghedsskabende indsats i boligområdet.

Med disse bemærkninger kan jeg derfor meddele, at Socialdemokraterne støtter lovforslaget.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Louise Schack Elholm, Venstre.

Kl. 15:15

Louise Schack Elholm (V):

Jeg vil høre, om ordføreren kan bekræfte, at ordføreren i en artikel den 4. oktober 2012 i Kristeligt Dagblad er citeret for at sige:

»Vi skal være enige i boligforligskredsen om navnet, men det har vi ikke været,« siger Jan Johansen om, hvorvidt det skal hedde en ghetto.«

Kan hr. Jan Johansen bekræfte, at hr. Jan Johansen har sagt det i Kristeligt Dagblad den 4. oktober 2012?

Kl. 15:15

Jan Johansen (S):

Jeg har sandsynligvis nævnt, at vi skulle være enige om navnet. Det har vi så ikke kunnet blive, og det er jo ærgerligt, for jeg vil ikke

kalde det ghettolisten. Jeg synes, at det skal hedde udsatte boligområder, og det holder jeg fast ved.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:16

Forhandling

Louise Schack Elholm (V):

Nu udtalte ordføreren sig jo om, hvorvidt man kunne ændre det, når det var forligsbundet. Så mener ordføreren, at man bare kan bryde et forlig, hvis man har lyst til det, eller føler ordføreren sig normalt bundet af forlig? Er det bare i det her tilfælde, vi ikke behøver at tage seriøst, at vi har et forlig på området?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Jan Johansen (S):

Det, jeg udtalte, mente jeg. Jeg bruger ordene udsatte boligområder, og det synes jeg er meget bedre ord end ordet ghetto.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke yderligere medlemmer, der har bedt om ordet. Og jeg skal beklage formandens stemme. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak, formand. (*Formanden får et hosteanfald*). Jeg håber, formanden overlever det her.

Dette lovforslag omhandler en aftale, der er indgået mellem regeringen, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om en ny definition af ghettoområder og videregivelse af oplysninger om lejere. Med lovforslaget udvides de eksisterende kriterier for udvælgelsen af udsatte boligområder med to nye kriterier, nemlig kriterier vedrørende uddannelse og indkomst. Herudover indføres udtrykkelig hjemmel til, at politiet til almindelige boligorganisationer kan videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser, når videregivelse er nødvendigt som led i en eksisterende tryksskabende indsats i det pågældende område.

Hensigten hermed er, at oplysninger skal kunne tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål. Endelig indføres der mulighed for, at boligorganisationerne, som har boliger i samme boligområder, hvor der er en tryksskabende indsats, kan videregive visse oplysninger om lejere, som har fået opsagt eller ophævet deres lejemål, til hinanden. Sådanne oplysninger vil via en ændring af udlejningsbekendtgørelsen kunne bruges til at nægte udlejning til en boligsøgende, som inden for de seneste 2 år har fået opsagt eller ophævet sit lejemål, hos en anden boligorganisation i samme område.

Med hensyn til hørings svarene er der en vis skepsis i forhold til det med at dele oplysninger. Datatilsynet beklager også, at de kun har haft 7 dage til at komme med bemærkninger, og jeg kan kun give dem ret i, at en høringsfrist på 7 dage bestemt ikke lever op til god regeringsførelse. På den anden side kan man sige, at det med at dele oplysninger også kan være en fordel, i forhold til at nogle – som vi har set – flytter fra et boligområde til et andet boligområde.

Dansk Folkeparti mødte i sin tid op til forhandlinger med bl.a. et ønske om øget brug af ungepålæg og forældrebetaling for at øge incitamentet til at få forældrene på banen i forhold til opdragelse samt for at tydeliggøre, at det altså har nogle konsekvenser, hvis de ikke holder øje med, hvad deres børn render rundt og laver.

Ministeren har den 5. juni til Altinget udtalt, at han ved enhver given lejlighed vil opfordre kommunerne til at overveje, om forældre- og ungepålæg vil være relevante redskaber. Og det kunne jo være interessant, hvis ministeren kunne fortælle, hvor mange givne lejligheder ministeren har haft til at påpege dette. Dansk Folkeparti sagde også, vi var meget bekymrede i forhold til at udvide kriterierne fra tre til fem. Og på det grundlag blev vi ikke inviteret mere til forhandlinger.

Der er udfordringer i de her områder, og vi har set adskillige angreb på politi og brandvæsen, ligesom der også var en flok unge, der efter en Eidfest stormede skadestuen på Odense Universitetshospital. Der har også været flere overfald på civile, og vi kender alle den meget tragiske sag fra Vollsmose om hundelufteren.

Men det er, som om der er en tendens til, at der i flere af disse områder er en flok unge, der har skabt et lovløst samfund. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti finder det fuldstændig uacceptabelt og mener, at der skal sættes hårdt ind, når det går ud over uskyldige mennesker. Alle skulle gerne kunne færdes trygt og uden fare for overfald.

Noget, vi også ser på med bekymring, er, når boligforeninger som Egedalsvænge beslutter, at der ikke skal være juletræ og oven i købet får rådgivning fra Hizb ut-Tahrir. Og det er jo fuldstændig uacceptabelt. Dansk Folkeparti har ønsket en undersøgelse, så vi kan få et klart billede, i forhold til hvor mange tilfælde af chikane der er i de her områder.

I 2010 var vi med i aftalen om en styrket indsats i ghettoområderne, og der var vi enige om, at antallet af ghettoområder skulle reduceres. Der blev også iværksat gode initiativer, bl.a. forbud mod kommunal anvisning af personer, der løslades, og personer, der udsættes som følge af overtrædelse af husordenen – netop med henblik på at få en bredere beboersammensætning.

Dansk Folkeparti ønsker at finde løsninger, men vi må konstatere, at regeringen ikke ønskede, at Dansk Folkeparti skulle være en del af disse forhandlinger. Det skal lige siges, at der for nylig blev afsagt en dom, som giver boligforeningerne ret til at smide kriminelle og deres familier ud, og her skal vi jo tænke på de andre beboeres sikkerhed. Det er godt, at boligforeningen fik medhold, for nu ligger der en højesteretsafgørelse.

Dansk Folkeparti mener også, at vi har et boligforlig på det her område, altså en aftale fra 2010, som regeringen også vedgik, da de overtog regeringsmagten. Og derfor kan vi ikke støtte det her lovforslag, da vi jo også mener, det er udtryk for forligsbrud på det her område. Tak for ordet.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. I dag behandler vi et lovforslag, der udmønter den nye aftale om udsatte boligområder, som blev indgået mellem regeringspartierne, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance. Lovforslaget går på to ben.

For det første ændrer lovforslaget kriterierne for, hvornår et område kan komme på den her famøse liste over udsatte boligområder. Der indføres nemlig to nye kriterier, uddannelse og indkomst, da vi

sådan set mener, at de to kriterier siger en hel del om et boligområdes sociale forhold og dermed et boligområdes udsathed. Vi mener sådan set, at sociale udfordringer bredt og generelt set i højere grad end etnicitet kan være med til at definere udsathed. Det betyder ikke, at Radikale Venstre og de andre regeringspartier ikke ønsker at have fokus på ekstremisme og bandekriminalitet. Det har vi, og vi har netop vedtaget et stort bandekriminalitetsudspil, ligesom vi har vedtaget handlingsplaner mod ekstremisme og radikalisering, hvor der er nogle tiltag i forhold til myndighederne og i forhold til frontpersonale osv. på de her områder. Vi mener bare ikke, at etnicitet generelt set skal fylde så meget, som det gjorde på den tidligere liste. Således er Radikale Venstre bredt set glade for udvidelsen af de her kriterier, da det er et klart skridt i den rigtige retning, fordi det sociale simpelt hen kommer til at fylde mere, og fordi etnicitetsfokusset, som vi synes var noget ensidigt, kommer til at fylde mindre.

For det andet indføres der en hjemmel til, at politiet kan videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser til almene boligorganisationer som et led i en eksisterende tryghedsskabende indsats. Og der indføres så mulighed for, at forskellige boligorganisationer, som har boliger i det samme geografiske område, hvor der også pågår en tryghedsskabende indsats, kan videregive oplysninger til hinanden om opsagte eller ophævede lejemaal. Hensigten med det er at gøre det nemmere at sætte ind over for uroskabende lejere, som ellers bare ville kunne flytte rundt i det samme geografiske område, i tilfælde med særlig grove overtrædelser af husordensbestemmelserne. Det synes Radikale Venstre også er både vigtigt og rigtigt, for mulighederne for at sætte ind over for de mindretal, som ødelægger det for de mange, må og skal simpelt hen skal være til stede.

Radikale Venstre kan bakke op om lovforslagets to ben og kan støtte lovforslaget samlet set.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er intet medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Louise Schack Elholm, Venstre.

Kl. 15:24

Louise Schack Elholm (V):

Jeg vil sådan set høre, om den radikale ordfører har været i Askerød.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, men den radikale ordfører bor i Blågården og har boet i Gjellerupparken.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:25

Louise Schack Elholm (V):

Tillykke med det. Men det er, fordi Askerød rent faktisk er røget af listen. Og det er sådan set sådan, at dem, jeg kender, der kommer i området, stadig væk føler sig meget utrygge i området. Når nyhedsmedier skal sker derud, skal de have vagter med, for de kan ikke tage derud alene. Mener ordføreren, at der ikke er nogen problemer i det område? Mener ordføreren, at fordi de ikke har nogen problemer med uddannelse, tilknytning til arbejdsmarkedet og indkomst, er der ligesom ikke nogen problemer der, og at der heller ikke er nogen parallelsamfund?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, jeg mener egentlig, at der kan være en lang række områder, hvor der er problemer, og som ikke kommer på en liste over udsatte boligområder. Der var også en række områder før, som ikke kom på, f.eks. var Tingbjerg på et tidspunkt røget af listen. Man kan simpelt hen ikke lave sådan nogle lister her efter nogle særlige områder, som man gerne vil have på. Altså, det går selvsagt ikke rigtig.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Så er det ordføreren for SF, hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det er ingen hemmelighed, at ideen om at lave en liste over udsatte boligområder i Danmark, ikke kommer fra SF. Vores synspunkt er, at de problemer, vi har i en række boligområder, først og fremmest er sociale problemer, og det er det, som vi især skal sætte fokus på.

At være født i et andet land er ikke i sig selv et problem. De allerfleste udlændinge, der nu bor i Danmark, er jo godt integreret i samfundet. Det gælder det store flertal, og jeg vil egentlig tro, at 98 pct. af de udenlandske fødte borgere er velfungerende i Danmark. Det er kun et mindretal, ligesom det er i en række andre sammenhænge, der opfører sig dårligt. Jeg vil tro, at det kun drejer sig om mellem 1 og 2 pct. af de udenlandske fødte borgere, der opfører sig på en skidt måde. Og vi skal huske, at der jo også er et mindretal af danskere i samfundet, som er utilpassede. Tænk bare f.eks. på en indvandrerbande som Hells Angels, der – sådan som jeg har forstået det – består af danskere, og hvor der bliver begået en hel del kriminalitet, også af dem. Så der er ikke noget specielt ved, at der også er udenlandske fødte, som udgør et mindretal, og som indgår i en opførsel, som er uacceptabel.

Så er der en anden side af sagen, som også er værd at huske, og det er det helt centrale og værdifulde arbejde, som bliver udført lokalt i de forskellige områder med et meget, meget stort engagement, og her tænker jeg på de lokale socialarbejdere, politifolk, lærere på de lokale skoler osv. De har et utrolig godt billede af, hvor problemerne er, og de ved utrolig meget om, hvor man skal sætte ind for at løse dem. Der er stor grund til at glæde sig over deres indsats, og der er stor grund til at takke dem for det. Og vi skal også efter SF's opfattelse være meget lydhøre i kommunerne over for deres råd og metoder til at forbedre arbejdet med de sociale problemer i boligområderne.

Imidlertid er det en politisk realitet, at vi har en lov om udsatte boligområder, og denne realitet består. Når det er konstateret, er det for SF et spørgsmål om, hvad vi kan gøre, for at bevæge udviklingen i den rigtige retning. Her spiller det en meget stor rolle, at det lovforslag, som vi i dag behandler, i langt højere grad netop sætter sociale forhold i centrum.

Som nævnt tidligere i debatten har der hidtil været tre kriterier for udvælgelsen af de udsatte boligområder: antal indvandrere, antal tidligere straffede og antal arbejdsløse. Og her skulle så to ud af de tre kriterier være opfyldt, for at et område kom på listen over udsatte boligområder. Og det er de tre kriterier her, som stammer fra VK-regeringen og Dansk Folkeparti, og de tre kriterier bliver bevaret.

Nu kommer der så yderligere to kriterier til, nemlig for det første lav gennemsnitsindkomst, som jo i høj grad er et socialt kriterium,

f.eks. er der mange børn i familierne, som lider under det, hvis forældrenes indtægt er meget lav. For det andet er der det kriterium, at det tæller med, hvis der er en stor andel af områdets beboere, der kun har en folkeskoleuddannelse. Det betyder, at mange i området altså mangler en erhvervsuddannelse. Det er ikke særlig godt, for erhvervsuddannelse forøger – det ved vi fra talrige undersøgelser – chancen for at få et job, og det forøger også chancen for at fastholde det. Det giver for øvrigt også en bedre indtægt. Og det betyder kort og godt, at uddannelse i mange tilfælde kan være med til at forebygge sociale problemer, herunder arbejdsløshed og lav indtægt.

Fremover er der altså fem kriterier i alt inklusive de to nye, og tre af dem skal være opfyldt, for at et område efter lovforslaget vil blive betragtet som et udsat boligområde. Dette er som sagt et stort skridt fremad i den måde, man arbejder med disse ting på. Man vil nu i langt højere grad betragte de vanskeligheder, der er i visse boligområder, som et udslag af sociale problemer. Det er en meget stærkt forbedret tilgangsvinkel, simpelt hen fordi den er mere rigtig i forhold til virkeligheden. De nye kriterier er dermed også udtryk for en god politisk udvikling angående dette emne, og derfor kan SF stemme for lovforslaget.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har meldt sig med en kort bemærkning. Det er fru Louise Schack Elholm, Venstre.

Kl. 15:31

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan forstå på ordføreren, at ordføreren ikke rigtig mener, at der er nogen som helst årsag til at have fokus på områder med nærmest høj grad af folk med ikkevestlig baggrund og med meget kriminalitet. Så vil jeg prøve at høre, om ordføreren synes, at der er mere tryghed i Askerød i Greve, end der er i Lindholm i Guldborgsund. Det er to forskellige boligområder. Lindholm i Guldborgsund var sådan set, dengang man lavede aftalen, med i første omgang på listen med de nye kriterier, mens Askerød var røget af listen.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Eigil Andersen (SF):

Altså, i SF mener vi, at der er særdeles god grund til at forbedre forholdene i de boligområder, hvor der som nævnt er store sociale problemer. Det gælder, uanset om de står på listen eller ej. Det gjaldt naturligvis også, går jeg ud fra, dengang, som det gør nu, hvor det var den tidligere VK-regerings liste, som var gældende. Der går jeg ud fra, at man også mener i Venstre, selv om man har en vis indvandrersjendisk holdning, at selv om et område ikke tidligere var på listen, kunne der godt være behov for, at man skulle sætte ind over for de sociale problemer, der var og er.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:32

Louise Schack Elholm (V):

Må jeg lige først vende mig imod at bruge ordet indvandrerfjendisk om Venstre. Jeg kalder heller ikke SF for arbejderfjendisk. SF er ikke imod arbejde, bare fordi SF ikke ønsker, at der skal være et incitament til at arbejde. Vi er ikke imod indvandrere, bare fordi vi ikke ønsker, at der skal være ghettoer. Derfor synes jeg lige, at vi skal holde tonen.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at det jo lyder, som om ordføreren ikke mener, at der skal en særlig indsats til over for de her områder, hvor der er parallelsamfund og høj kriminalitet. Og det kan jeg i hvert fald være bekymret for, for jeg mener, at det er et problem, når folk ikke føler sig trygge. Derfor vil jeg da bare lige høre ordføreren en gang til, om det ikke er nødvendigt med en målrettet indsats over for områder med en meget høj grad af parallelsamfund og kriminalitet.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Eigil Andersen (SF):

Det mener jeg jeg har sagt ja til i mit første svar, men ellers vil jeg gerne sige ja til det nu. Altså, parallelsamfund, hvor man har sine egne regler, som er nogle andre end de love, som gælder i Danmark, er selvfølgelig uacceptable.

Det, som jeg har peget på, er egentlig noget forholdsvis simpelt, nemlig at der jo også er etniske danskere, som ikke overholder landets love. Der bliver begået mord hvert eneste år i Danmark af indfødte danskere, hvis jeg må bruge det udtryk. Så det er jo ikke sådan, at man kan sige, at fordi folk er født i det ene eller det andet land, er der ikke tale om kriminalitet. Det er der også for folk, der er født i Danmark. Dermed er det sociale problemer, som er årsagen til det hele.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har meldt sig med korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Lars Dohn.

Kl. 15:34

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Jeg var i aftes til kommunalt valgmøde med overskriften boligpolitik, og man må jo sige, at det er et emne, som ikke trækker fulde huse. Det, jeg også noterede mig, var, at af samtlige inviterede partier var der Enhedslisten, der var Socialdemokraterne, der var SF, og så var der Dansk Folkeparti. Men Dansk Folkepartis repræsentant indledte sit oplæg med at fortælle, at boligpolitik var uinteressant, så han begyndte at tale om andre emner. Så jeg må konkludere, at uden for den her sal er der ikke mange borgerlige, der interesserer sig bredt for boligpolitik, og jeg synes også, de får blandet nogle andre elementer ind i spørgsmålet.

En ghetto – det er jo et ord, man bruger, når man vil markere en modvilje mod nogle beboere. Det er sådan, at Enhedslisten på alle måder vil modsætte sig ghettoisering i boligområderne. Det er sådan, at regeringen også i sit eget regeringsgrundlag jo har bestræbt sig på at fjerne den der ghettoiseringstendens, alene ved at man siger, at alle kommuner skal være med til at løfte boligsociale opgaver. Det, vi mangler at se nu, er resultaterne af det, der står i regeringsgrundlaget. Men hensigten er rigtig, og den har fuldstændig Enhedslistens støtte.

Vi skal have lavet en boligpolitik, sådan at man bor der, hvor man har lyst til og behov for at bo, og ikke bosætter sig, efter hvor tyk eller tynd tegnebogen er, eller hvor svag en uddannelsesbaggrund man har. Der er en skarp social opdeling af befolkningen i boligtyper, og det skal vi til livs, især ved at sikre, at den almene boligsektor får en langt bedre placering i boligbilledet. Bare her på det seneste har vi set, at regeringen i vækstplanen har været med til at flytte 1,7 mia. kr. over til boligejerne i boligjobordningen. Det er altså

forøring, der vil noget. De penge ville have varmet rigtig, rigtig godt ude i de almene boligområder.

»Ghettolisten« står der jo, og selv om den socialdemokratiske ordfører ikke bryder sig om ordet, må vi konstatere, at selv om ordføreren støtter forslaget, står der altså »ghettoliste« eller »ghetto« i selve forslaget. Når vi ser overskrifterne, hver gang ghettolisten bliver offentliggjort, og det bliver jo så fremover fra den 1. december, jamen så må vi sige, at det er det ord, der i den grad toner frem, og ministerens ønske – det ved jeg var et ønske – om et andet ordvalg er kuldsejlet. Man må sige: Regeringen har tabt første halvleg i det spil. Ordet ghetto er stigmatiserende, og det er en barriere mod, at man får en blandet beboersammensætning. Derfor er det et forkert spor at følge. Enhedslisten vil meget gerne være med til at lave nogle identifikationer af problemer, som kan gøre, at man tager værktøjsskassen frem og skaber bedre forhold. Men at bruge en stigmatiserende betegnelse, som rykker tingene bagud, vil vi ikke være med til.

Om kriterierne vil jeg sige, at etnicitet – og det var SF's ordfører også inde på, og ligesådan De Radikales – er aldeles uegnet til at optræde på sådan en liste. Jeg har som lærer mange gange tænkt, når jeg har haft børn med anden etnisk baggrund, at hvis bare nogle af de danske forældre var lige så opmærksomme som nogle af de forældre, så var der mange ting, der var bedre. Så det er ikke en måde at karakterisere det på. Ligesådan med kriminalitet: De mennesker, som har fået en dom og har udstået den, er mennesker ligesom alle andre, og jeg følger der BL, Boligselskabernes Landsforenings, ønske om at afvise det forslag som en del af kriterierne.

Så er der de nye kriterier, og de er faktisk ganske fornuftige. Bruttoindkomst er et rigtig godt redskab til at identificere med, og uddannelse er et rigtig godt redskab til at identificere med. Nu kan jeg se, at tiden er ved at løbe ud, men jeg tror ikke, at jeg løfter sløret for nogen hemmelighed ved at sige, at politiets mulighed for at vide-regive personfølsomme oplysninger til boligorganisationerne absolut ikke er vores kop te. Nu får vi ting til at ligge og flyde ude omkring, som ikke skal være der. Og nu kan jeg se, at jeg er nede på 0,00. Det allersidste skal være, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det foreliggende lovforslag er en udmøntning af en aftale, som regeringspartierne og Konservative og Liberal Alliance har indgået om nye kriterier for udpegning af særligt udsatte boligområder samt nye muligheder for udveksling af oplysninger om lejere i almene boliger. Vi kan selvfølgelig støtte forslaget, ellers var vi ikke gået med i aftalen.

Med hensyn til kriterierne for udsatte boligområder var det tidligere sådan, at der var tre kriterier. Det ene var antallet af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande, det andet var andelen af beboere i den arbejdsdygtige alder uden tilknytning til arbejdsmarkedet, og det tredje var antallet af dømte for overtrædelse af straffeloven. Vi har så tilføjet to nye kriterier oven i de tre – det er andelen af beboere, der kun har en grundskoleuddannelse, og det er andelen af beboere, som har en gennemsnitlig bruttoindkomst, som er mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Det er jo ikke sådan, at nogen af de fem kriterier i sig selv vil betyde, at folk har sociale problemer, som gør, at deres boligområde bliver socialt udsat. Men hvert af de fem kriterier er på en eller anden måde en markør for, at der kan være sociale problemer – også de

to nye, der er kommet til. Altså, det, at der er en meget stor andel af personer i et bestemt boligområde, som ikke har andet end en grunduddannelse, er nok udtryk for, at vi har at gøre med et område, hvor beboerne enten har haft store problemer med at få en uddannelse på grund af manglende evner eller manglende opbakning hjemmefra eller på grund af – det er der jo også ude i verden – ugidelighed, manglende ambitioner. Og derfor er det godt at få med. Det er også godt at få den sociale markør med, at man har en lav indkomst, fordi det også er udtryk for, at man kan have problemer. Det kan eventuelt være, at man har svært ved at tage sig sammen til at stå op om morgenen og få sig en indkomst osv. osv.

Så derfor har vi støttet det her, og vi har også støttet det, fordi vi ved at gå med i aftalen fik indskrevet et øget fokus på beskæftigelsesindsatsen i de socialt udsatte boligområder. Her fik vi slået fast, at man skal bevare en fremskudt jobindsats ude i områderne og gerne have den i alle områderne, og at kravet om at være til rådighed for arbejdsmarkedet med den fremskudte jobindsats også flytter ud i boligområderne. Vi har samtidig også fået cementeret, at der skal gøres noget for at få et mere sammensat boligområde, så der ikke kun er lejeboliger derude, men også andelsboliger og ejerboliger.

Sammenlagt betyder det her, at vi synes, vi har indgået en god aftale med regeringen, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte det her lovforslag.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Lars Dohn, Enhedslisten.

Kl. 15:42

Lars Dohn (EL):

Jeg kunne måske lidt drilagtigt spørge ordføreren om noget. Det er sådan, at man har målt på det med hastighedsovertrædelser. Der er det sådan, at overklassen har en større tendens til at foretage hastighedsovertrædelser. Bringer det så ordføreren til at få nogle specielle tanker om, at vi ude i trafikken sådan skal sortere bestemte bilmærker fra og tage dem ud til en nærmere prøve, eller få tanker om andre måder – hvad skal man sige? – at forholde sig på, end vi gør nu?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, den slags overvejelser har vi ikke gjort os. Men det med at overtræde hastighedsgrænserne hænger jo sikkert også sammen med evnen til at gøre det.

Den første forudsætning for, at man kan overtræde en hastighedsgrænse, er i hvert fald, at man har råd til at købe en bil. Og det er der nok flere med høje indkomster, der har råd til, end folk med lave indkomster. Dernæst skal man, for at overtræde hastighedsgrænsen og være fristet til at gøre det, måske også have en hurtig bil. Og hurtige biler er dyrere, så dem er der nok også flere der har i overklassen end i underklassen, som hr. Lars Dohn taler om.

Så det er måske ikke selve bilen, der er årsagen til, at man kører hurtigt, det er måske bare det, at man kan.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 15:43

Lars Dohn (EL):

Jo, men jeg tror da nok også, at der iblandt socialgruppe fem er nogle, som kan overtræde hastighedsgrænserne – det skal der jo ikke så forfærdelig meget til. Men vi skal ikke glemme, at der netop er en tendens til – det viser en undersøgelse, der kom frem her forleden – at jo højere placeret man er i de sociale lag, jo mindre respekterer man samfundets regler. Så derfor ser vi ret så høje frekvenser af snyd med f.eks. bilafgifter, med afregning af skat og andet i overklassen.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:44

Ole Birk Olesen (LA):

Det er da en alternativ teori, for hvis det var sådan, at jo højere indkomst man har, jo mindre respekterer man samfundets regler, så måtte vi også forvente, at jo højere indkomst man har, jo større er risikoen for, at man sidder i fængsel. Men det er da vist lige omvendt, altså at de fleste – og en meget overrepræsenteret del – af dem, der sidder i fængsel, er folk, der har lavere indkomster. Det kunne tyde på, at det tværtimod er folk med lavere indkomster, der har de største problemer med at overholde samfundets regler. Men det er jo en lang diskussion.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har meldt sig for korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Konservative Folkeparti, hr. Mike Legarth.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for det, fru formand. Det var jo et spændende synspunkt, vi hørte fra hr. Lars Dohn fra Enhedslisten. Eftersom Det Konservative Folkeparti betragter sig som et retssikkerhedsparti og går meget op i, at vi overholder regler og love og de standarder, vi indfører, vil det altså også betyde, at Det Konservative Folkeparti rangerer ret lavt på den sociale rangstige, kan jeg forstå. Nå, den tror jeg at hr. Lars Dohn og jeg må tage på et andet tidspunkt. Jeg synes ikke, det gav meget mening, vil jeg sige til hr. Lars Dohn, men pyt med det.

Det her drejer sig om L 45, og den her ordførertale skal jeg gengive på vegne af vores ordfører, som ikke er til stede i dag på grund af andre opgaver.

Det Konservative Folkeparti indgik den 10. juni 2013 en boligaftale med regeringen og Liberal Alliance, en aftale, der sammen med de tiltag, VK-regeringen satte i værk med bl.a. boligaftalen tilbage i 2010, vil styrke indsatsen i de udsatte boligområder. Aftalen indeholder nemlig nogle nye ghettokriterier, hvor der arbejdes videre med det gode grundlag, som VK-regeringen rent faktisk skabte.

Derudover indeholder aftalen også en række initiativer, som vil styrke de almene boligorganisationers mulighed for at skride ind over for de utryghedsskabende lejere, og som vil styrke kommunernes muligheder for at flytte problemfamilier fra udsatte boligområder, der ikke er på ghettolisten. Og dermed er forebyggelsen styrket, ved at både kommuner og boligorganisationer har fået bedre værktøjer til at kunne forebygge, at et område udvikler sig til et egentligt ghettoområde. Og det er jo langt det bedste.

Kigger vi på kriterierne, ser vi, at der med lovforslaget vil komme to nye kriterier ud over de tre, vi kender i forvejen. Fremover kommer man på ghettolisten, hvis boligområdet slår ud i forhold til

tre ud af fem kriterier. Og når det drejer sig om kriterierne, vil jeg først lige sige tak til De Radikale, SF og Socialdemokraterne, hvor især de to første partier var indædte modstandere af kriterierne, særlig det kriterium, der handler om etnicitet. Tak for, at man nu anerkender, at det faktisk var en ganske god idé med de kriterier, og at etnicitet også har en betydning sammen med de andre kriterier, når man taler om de udsatte boligområder. De Radikale og SF havde jo ellers lovet højt og flot, at de som noget af det første efter valget og med en rød regering ville få fjernet kriterierne om etnicitet. Godt, at man er blevet klogere, og tak for, at man erkender, at det var en god idé.

Ud over de tre eksisterende kriterier er der altså kommet to nye, der handler om uddannelse og indkomst. Det giver god mening, når vi ser på de problemer, der er i de udsatte boligområder med lavt uddannelsesniveau og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed lav indkomst. Her er jeg glad for at ministeren lyttede til vores gode råd og bl.a. tog studerende og folkepensionister ud af det indkomstkriterium, som ministeren først foreslog. For hvis de også talte med, ville det betyde, at det ville være en ulempe at få studerende og folkepensionister ind i et boligområde.

Derudover har ministeren også lyttet, når det gælder uddannelseskriteriet, og har med aftalen ændret det til et kriterium, som kommunerne kan bruge aktivt i forbindelse med at forebygge. Endvidere er der foretaget nogle ændringer af de tre oprindelige kriterier, så kommunerne hurtigere vil blive belønnet for at foretage en målrettet indsats – en indsats, som selvfølgelig skal fastholdes for at virke.

Ud over ændringerne af kriterierne får politiet med lovforslaget hjemmel til, at de kan videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser til almene boligorganisationer, hvis det er nødvendigt som en del af en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende område.

Endelig får boligorganisationer, som har boliger i samme boligområde, og hvor der er en tryghedsskabende indsats, mulighed for at kunne videregive oplysninger om lejere, som har fået opsagt eller ophævet deres lejemål. Dem kan man give til hinanden, og dermed får man mulighed for at sige nej til en lejer, der har begået hærverk eller andet, og som har udvist andre former for det, der hedder utryghedsskabende adfærd, på den anden side af hegnet. Den nye mulighed vil have en positiv effekt i de store boligområder som f.eks. Vollsmose.

Det Konservative Folkeparti er en del af aftalen, som også indeholder andre tiltag og puljer, og som sammen med de tiltag, VK-regeringen satte i verden med ghettotaftalen og boligaftalen i 2010, har stor betydning for kommunernes og boligorganisationernes arbejde med at ændre udsatte boligområder til attraktive boligområder.

Med de kommentarer kan jeg på vegne af vores ordfører tilkendegive, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har meldt sig med en kommentar, og det er hr. Eigil Andersen, SF.

Kl. 15:50

Eigil Andersen (SF):

Nu er Det Konservative Folkeparti og SF forligspartnere i den her sammenhæng, men jeg vil sige, at der jo er former for tak, som kan være lidt tvivlsomme. Og det har vi måske oplevet et eksempel på her.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren er opmærksom på, at tidligere var etnicitet et ud af tre kriterier, hvor det i det nye system er et ud af fem kriterier, og at det er en hovedgrund til, at Dansk Folkeparti og Venstre betegner de nye kriterier som udvandede, men at det samtidig er årsagen til, at SF betragter det her som en

rigtig udvikling i retning af en større social forståelse, og dermed at der er sket et fremskridt.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Mike Legarth (KF):

Jamen jeg kan jo kun hilse med tilfredshed, at jeg kan høre, at SF-ordføreren er enig med sig selv og redegør for det synspunkt, SF har. Jeg vil så bare replicere, at det synspunkt, jeg afgav, er det synspunkt, vores ordfører har på det her område.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke yderligere kommentarer fra medlemmerne. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 15:51

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt starte med at sige tak til både Liberal Alliance og De Konservative for et særdeles godt og ordentligt forløb, som vi har haft omkring det her. Og så vil jeg selvfølgelig også takke min partnere i regeringen, både Radikale Venstre og SF. Skal man opnå brede forlig, kræver det også vilje til at strække sig så langt, at der kan laves et forlig. Det er klart, at alle har måttet give sig i forhold til den her aftale om de udsatte boligområder, og det vil jeg gerne kvittere for.

Men i regeringen arbejder vi jo på den måde, at vi tager ud og lytter. Vi lytter til borgmestrene, til borgerne, til kommunerne, til boligorganisationerne og ikke mindst beboerne. Og der har altså bredt været et ønske om at få ændret på de her kriterier, få dem blødt op og få udvidet andelen af sociale kriterier på en fornuftig måde, så man kunne arbejde videre med det. Det handler jo om en ny definition af særligt udsatte boligområder og initiativer, som skal øge trygheden i vores boligområder.

Jeg vil godt i dag sige, at det er korrekt, at begge dele er omfattet af boligaftalen fra juli mellem regeringen, De Konservative og Liberal Alliance, og det er godt. Det er godt at kunne lave de partnerskaber, som vi har aftalt her. Det er jo en anden del af det, nemlig nogle tætte samarbejder, for jeg vil gerne have lov til at sige, at der ingen trylleslag findes her – det opdagede den foregående regering også.

Der er et samarbejde, hvor vi trækker bredt på alle instrumenter og varierer indsatsen efter de behov, der er. For der er nemlig ikke to udsatte boligområder, der er ens. Vollsrose ligner ikke Tingbjerg, og Gjellerup ligner ikke Ishøj osv. Men det kan lade sig gøre. Jeg var faktisk forleden dag på besøg i Ishøj, hvor man over en 3-årig periode har arbejdet målrettet med at nedbringe kriminaliteten. Med en helhedsplan og indsatser er kriminaliteten blevet nedbragt med 37 pct. ved en målrettet indsats – bare for at fremhæve et enkelt resultat. Det var både med kommunens og beboernes indsats – en helhedsplan, der tog højde for det, og et samarbejde med alle grupper, både beboere, politi osv. Selvfølgelig kan det lade sig gøre. Det skal man tro på, og vi har da også givet nogle bredere instrumenter.

Jeg skal sige, at jeg har været ude ganske mange steder, både i forbindelse med den kommunale valgkamp, men også før, og man er meget tilfreds med den indsats, som de her fem partier nu har lavet.

Lad mig så slå fast, at aftalen ikke er udtryk for et forligsbrud, som ordførerne fra Venstre og Dansk Folkeparti siger. Men som ræven sagde, er rønnebærrene sure. Sådan er det, hvis man selv har meldt sig ud af forliget, og sådan må det jo være, hvis man ikke vil være med til ændre kriterierne. Jeg vil også godt sige, at den her regering naturligvis overholder de aftaler, vi har indgået. Det gør vi

også i forbindelse med den her aftale, og det er jo både sædvanlig og god skik på Christiansborg, og det holder vi os til.

Lad mig komme med lidt historik. I 2010 indgik den daværende regering, DF og De Radikale en boligaftale om en styrket indsats i de udsatte boligområder. I aftalen indgik også en definition af de udsatte boligområder, som De Radikale tog afstand fra. De Radikales bemærkninger til en definition af de såkaldte ghettområder, som jeg kalder udsatte boligområder, blev optaget som bilag til aftalen. Det er således en del af aftalen, at De Radikale står uden for dette punkt. Lad mig slå det helt fast.

Den 12. november 2011 indgik regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative en aftale om fremrykning af Landsbyggefondens renoveringsramme. Som det er sædvanen, tilslutter en ny regering sig tidligere aftaler, såfremt bare et af regeringspartierne har været med, og det gjorde vi så som regering. Men det siger selvfølgelig sig selv, at det sker på de præmisser, som De Radikale har aftalt, altså at De Radikale står uden for aftalen vedrørende definitionen af de udsatte boligområder eller ghettodefinitionen, som nogle kalder det. Regeringen kan ikke forpligte sig mere end De Radikale, da De Radikales deltagelse i aftalen jo er hele baggrunden for, at regeringen tilslutter sig. Så nok om det.

Der har også været en del diskussion om de nye kriterier, og lad os få det op i udvalgsbehandlingen. Vi er selvfølgelig åbne over for at besvare de her spørgsmål. Men jeg vil gerne sige, at hele formålet med at ændre definitionen og måden, som den opgøres på, jo er at sikre en mere retvisende og en mere bredspektret opgørelse. Jeg vil identificere de boligområder, som har særlig store udfordringer, og jeg vil også identificere de mest påtrængende problemer, sådan at vores kommuner og vores boligorganisationer kan sætte målrettet ind, og samlet set skal det jo føre til færre udsatte boligområder. Det er jo målsætningen for hele arbejdet. Og kriterierne er jo valgt for at give en karakteristik af beboersammensætningen i områderne, med henblik på at vurdere områdets situation. Området skal opfylde tre af de fem kriterier, der optræder på listen – de fem kriterier er i øvrigt ligeværdige – og der er ikke en kombination af kriterierne, der gør området mere udsat end en anden kombination. Det synes jeg også er vigtigt at få sagt. Man kan altså godt komme på listen, uden at man har det etniske kriterium med. Det synes jeg er en vigtig pointe at få sagt her i dag, for der findes også områder, hvor der er store problemer, uden at der er etniske udfordringer blandet ind i det.

Det er også blevet sagt fra nogens side – jeg tror, det mest er af Dansk Folkepartis ordfører og Venstres ordfører – at vi fifler med opgørelsen for at kunne nå vores målsætninger om reduktion. Jeg vil bare sige herfra i dag, at det faktisk ikke er rigtigt. Vi bestræber os på at udvikle kriterierne, så vi får en mere relevant udvælgelse og ikke fra et skrivebord reducerer antallet af områder.

Kl. 15:57

I forhold til den nylig opgjorte liste, altså den gamle nye liste, kan man sige, med de 40 områder, så vil de foreslåede kriterier give 33 områder. Men baggrunden for faldet skal jo primært søges i, at vi går over til 2-årige gennemsnit i stedet for 4-årige gennemsnit. Det var vi jo enige om i forligskredsen, for det var helt afgørende, at man kunne arbejde hurtigere med det her. Vi har lyttet til det, som borgmestrene, boligorganisationerne og beboerne har sagt, og det skal siges, at der var 4-årige kriterier på to af de tre tidligere kriterier. Det var andelen af beboere uden for arbejdsmarkedet og andelen af dømt. Med 2-årige gennemsnit sætter vi faktisk i højere grad fokus på den aktuelle situation og de særligt udsatte områder, bl.a. som følge af regeringens økonomiske politik, som indebærer en vigende tendens i antallet af de her områder, idet det simpelt hen går bedre end i kriseårene 2009 og 2010. Det er selvfølgelig også rigtigt.

For så vidt angår de elementer i lovforslaget, der skal bidrage til at øge trygheden i de udsatte boligområder, har jeg hørt et enkelt parti, nemlig Enhedslisten med Hr. Lars Dohn som ordfører, tage af-

stand fra den del, mens resten af Folketinget er rigtig glade for det. Her vil jeg også godt have lov at sige, at det jo er blevet til efter henvendelse fra især Gjellerupparken, men også Vollsmose, og de byer, der står bag ved det, har haft nogle mægtig, mægtig store udfordringer i de områder, hvor der er flere boligorganisationer og flere afdelinger indblandet i det. Og for os i regeringen – og jeg tror også, jeg taler for hele forligskredsen – har det handlet om at indføre yderligere redskaber i de her områder.

Vi er naturligvis klar over, at de her forslag med videregivelse af oplysninger om lejerne – både af politiets videregivelse af oplysninger om strafferetlige forhold og boligorganisationernes udveksling af oplysninger om lejere, der er blevet sat ud – går forholdsvis tæt på hver enkelt person. Men vi mener imidlertid – og det synes jeg er en meget vigtig pointe – at hensynet til de lejere, som er generet af de uroskabende lejere, dem, der står op og går på arbejde hver eneste dag, passer deres job og er ordentlige mennesker, altså må veje tungere end hensynet til en enkelt uomager og ballademager.

Det er dog ikke sådan, at vi på nogen måde prisgiver den enkelte lejer. Som det også er fremgået af lovforslaget, er der nemlig tilknyttet betingelser til anvendelsen af de nye regler. Der er for det første ikke tale om videregivelse af småting. Det handler om så alvorlige overtrædelser som overtrædelse af husloven, der kan begrunde, at man bliver sat ud af sit lejemål. Videregivelsen skal endvidere være et led i styrkelsen af den trykshedsindsats i et boligområde, ligesom der er knyttet tavshedspligt til boligorganisationernes behandling af de oplysninger, som de får fra politiet. Vi mener, at vi har fundet den rette balance.

Vi mener også, at vi her giver de udsatte boligområder endnu et godt og brugbart redskab i bestræbelserne på at gøre de områder trygge at færdes i. Og det kan ingen vel være uenig i skal være vores målsætning. Det er i hvert fald forligspartiernes og regeringens mål, at man skal kunne færdes trygt i sit boligområde. Jeg håber derfor, at alle partier vil bidrage positivt til det videre arbejde med lovforslaget, og vil endnu en gang gerne kvittere for det konstruktive arbejde, vi har haft i forligskredsen.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om ordet. Den første er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:01

Karina Adsbøl (DF):

Det er hårde beskyldninger, ministeren sådan kommer med fra talerstolen, når han siger, at jeg sagde, at man fiflede med det hele. Det tror jeg ikke kom over mine læber, men det kan godt være, at ministeren hørte det sådan.

I forhold til hvornår et forlig er et forlig, kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens definition af det, for nu var det jo sådan, at Det Radikale Venstre kun tog afstand i forhold til etnicitetskriteriet, og det er også det, der står i aftalen.

Med hensyn til det der med de sure rønnebær m.m. vil jeg altså sige, at jeg egentlig synes, jeg holdt en god og sober tale. Og ministeren ved, at når Dansk Folkeparti kommer til forhandlinger, kommer vi også med nogle forslag til, hvordan vi kan løse de her problemstillinger. Det var også det, jeg sagde i min ordførertale.

Men jeg kan jo undre mig over, at hele det her stof simpelt hen er støvsuget for det, der hedder politiindsats. Og så vidt jeg husker, havde regeringen – eller i hvert fald S og SF – en plan i forhold til 200 ghettobetjente, og der er da i hvert fald ikke nogen betjente med i det her forlig.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:02

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo svært sådan at afgøre, hvad jeg skal begynde og ende med at svare på, for fru Karina Adsbøl stiller rigtig mange spørgsmål.

Men for det første er jeg jo ikke justitsminister, og politiindsatsen er forankret et andet sted. Her forstår jeg at man faktisk har taget fat med en SUB-indsats i vores udsatte boligområder, der faktisk har nedbragt kriminaliteten i højere grad, end det er sket i det omgivende samfund. Så her er en god og stærk indsats. Og der er lige lavet et nyt forlig i forhold til banderne. Det er jeg rigtig glad for, og vi har et meget, meget tæt samarbejde i det, der er min del af det, nemlig hele den boligsociale indsats med den kriminalitetsforebyggende indsats. Og de indsatser kan ikke på nogen som helst ben stå alene.

Må jeg så ikke bare sige, det er sådan, at når De Radikales bemærkninger til identifikation af de udsatte boligområder – ghettoområderne, som fru Karina Adsbøl kalder det – blev optaget som bilag til aftalen, så er det således en del af aftalen, at De Radikale står uden for det her punkt. Det burde jo i virkeligheden være logik for burhøns, som vi siger i det fag, jeg kommer fra, at når man ikke er en del af en aftale, er man heller ikke en del af et forlig.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:03

Karina Adsbøl (DF):

Så kan jeg forstå, at der nu er indgået forlig på det her område, og at det ikke bare er en aftale. Det vil så sige, at nu skal alle til at stå ved det her, hvis det er forstået rigtigt.

Men jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til det om den her »Ny tryghed i udsatte boligområder« – Socialdemokraterne og SF's ghettoudspil – for der står her, at de ønsker sociale sanktioner for unge kriminelle, så de skal reparere det, de ødelægger, f.eks. vaskede graffiti ned, hvis det er det, de har lavet. Er det noget, ministeren ikke ønsker mere?

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:03

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg må indrømme over for fru Karina Adsbøl, at spørgsmålet er en lille smule uklart, men vi har jo skrevet det ind i aftalen, at vi gerne ser, at de her pålæg bliver brugt yderligere. Vi vil også i de partnerskaber, som vi vil lave, efter at vi nu har lavet aftalen her og den er kommet igennem Folketinget, tage den diskussion med kommunerne, om vi kan bruge de her pålæg. Der er også de nye ungesanktioner, som er kommet frem. Så jeg tror da, at der er masser af muligheder, og det vil jeg selvfølgelig diskutere med mine forligspartnere for at gå ind med en tidlig præventiv indsats, før et af de her unge mennesker ender i fængsel.

Må jeg ikke bare sige, at jeg var sammen med Per Larsen, som er tidligere kriminalinspektør for København og nuværende formand for Børnerådet, og han oplyste over for mig, at en hårdt kriminel jo koster 1,3 mio. kr. om året. Så det gælder om at få ændret, at de unge ender dér.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:04

Louise Schack Elholm (V):

Lad mig lige starte med det positive. Jeg vil gerne anerkende ministeren for, at ministeren synes om de redskaber, vi lavede i boligaftalen 2010. Ministeren står her og fortæller, at helhedsplaner virker, og det er jeg rigtig glad for at høre at ministeren mener, for Socialdemokraterne var jo ikke positive over for boligaftalen, da den blev indgået. Så jeg er glad for, at ministeren trods alt har taget den til efterretning og kan se en mening med den i dag.

Så må jeg sige, at jeg synes, det er noget af et fortegnet billede, når ministeren siger, at vi ikke ville være med. Altså, det er jo at fifle med sandheden. Nu er det jo ikke mig, der brugte ordet fifle i første omgang – det var ministeren – men jeg synes, at det er at fifle med sandheden, for dengang ministeren kom med udspillet, blev vi indkaldt til forhandlinger, hvorefter vi fik at vide, da vi mødte op sammen med Dansk Folkeparti, at vi skulle være klar over, at det ikke var forhandlinger, det var kun sonderinger. Og ministeren ville overhovedet ikke diskutere noget som helst. Vi skulle bare fortælle, hvad vi mente. Vi blev ikke inviteret til et eneste møde senere.

Dansk Folkepartis ordfører forsøgte at spørge ind til, hvornår vi blev indkaldt til et møde mere, men vi blev bare holdt hen, indtil der var lavet en aftale. Og derfor er det jo regeringen, der ikke har ønsket at lave en aftale på tværs af partierne, altså sammen med Venstre og Dansk Folkeparti. Jeg anerkender fuldt ud, at regeringen har et flertal og benytter sig af det; så det kan man godt være interesseret i.

Men kan ministeren anerkende, at vi aldrig som sådan har været indkaldt til forhandlinger af ministeren?

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:06

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror ikke, jeg har brugt ordet holde kæft – det tror jeg i hvert fald ikke jeg har brugt. Men lad os nu ikke hænge os i det.

Jeg vil godt have lov til at sige om redskaberne, at jeg tror, det er vigtigt, som jeg også fik sagt før, at der ikke er et trylleslag, der hjælper. Det tror jeg også fru Louise Schack Elholm mener efter den tid, hvor Venstre var med i regeringen. Det er i virkeligheden en målrettet indsats, der skal til. Jeg tror også, vi skal bygge på de erfaringer, der er gjort helt tilbage fra Nyrupregeringernes tid – også fra den borgerlige regerings tid – til at målrette og fokusere indsatsen. Det er jo en del af hele forliget her. Der tror jeg vi kan komme længere med værktøjskassen, med partnerskaber osv.

Så skal jeg bekræfte over for fru Louise Schack Elholm, at fru Louise Schack Elholm jo optrådte i samtlige landets medier og fortalte, at hun ikke ville være med til at ændre det fra tre til flere kriterier. Det var jo en af årsagerne til, at vi måtte gå videre med de partier, der var positive over for at snakke om en udvidelse af kriterierne.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:06

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er glad for, at ministeren anerkender, at ministeren aldrig indkaldte os til forhandlinger. Jeg er enig i ministerens holdning til, at man skal målrette indsatsen, og det er jo også derfor, det er vigtigt, at man målretter den til de rigtige steder.

På den ghettoliste, som der lå efter aftalen i juni måned, var der kommet et boligområde på i Guldborgsund, der hedder Lindholm,

mens Askerød i Greve var røget ud. Mener ministeren, at det er vigtigt at målrette indsatsen til Lindholm i Guldborgsund? Mener ministeren, at problemerne med utryghed i boligområdet er større i Lindholm i Guldborgsund, end det er i Askerød i Greve?

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:07

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu har jeg jo haft lejlighed til at være i Askerød og diskutere med borgerne, og vi er også i gang med en indsats sammen med kommunen og borgerne derude for at kigge på, om der er noget, vi overhovedet kan gøre for at forbedre trygheden. Jeg tror, at de gør det rigtig godt i Askerød.

Så lad mig også sige, at jeg tror, der var en misforståelse før om, at man ikke kan få en helhedsplan, uanset om man er på listen eller ej. Det her drejer sig først og fremmest om infrastrukturindsats og nogle andre ting. Man kan sagtens få en boligsocial indsats, uanset om man er på listen eller ej. Derudover gælder det jo i 5 år.

Når det så er sagt, er det jo sådan, at når man opfylder tre ud af de fem kriterier og kommer på listen, er det en indikation på – det sagde jeg også i min tale – at der her er nogle udfordringer, man skal være opmærksom på, og som vi skal arbejde videre med, og det er der både i Guldborgsund og bestemt i Askerød.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 16:08

Ole Birk Olesen (LA):

Det er, fordi der efterhånden er blevet talt en del om Askerød i dag, og så ville jeg bare gerne høre ministeren, om ministeren kan bekræfte, at på den gamle liste, som Venstre bakker helhjertet op om, var Tingbjerg ikke et udsat boligområde, mens Tingbjerg på den nye liste er et udsat boligområde, og om ministeren måske også kan knytte en kommentar til det med at komme på den liste. Et eller andet sted skal der jo være en afgrænsning, og én liste har en afgrænsning ét sted, og en anden liste har en afgrænsning et andet sted. Den gamle liste var afgrænset sådan, at Tingbjerg ikke blev anset for et udsat boligområde, og det var vel et problem, der tilsvarende det problem, som det nu hævdes det er, at Askerød ikke er et udsat boligområde.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det kan jeg til fulde bekræfte over for hr. Ole Birk Olesen. Det er klart, at når man laver en afgrænsning, vil der være nogle, der falder ind og ud af den alt efter de forskellige kriterier. Det, der er vigtigt, mener jeg, er, at vi i forligskredsen har lyttet til ønskerne om at kunne arbejde med de kriterier. Vi har bredt kriterierne mere ud og fokuseret, som hr. Ole Birk Olesen jo også gjorde rede for i sin tale, meget på beskæftigelsesindsatsen. Lad mig bare nævne, at vi ved, at hvis man fokuserer på beskæftigelsesindsatsen, bliver der faktisk færre mennesker på kontanthjælp, så det er en rigtig vigtig indsats.

Det er klart, at den her definition jo dækker over, at nu er det blevet alvor, men der er faktisk mange bobler – undskyld udtrykket – som er på vej op, og vi skal selvfølgelig holde et vågent øje med det,

og det er også en del af det partnerskab, vi gerne vil lave med de kommuner, der har de her udsatte boligområder.

Mødet er hævet. (Kl. 16:11).

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning.
Fru Liv Holm Andersen, Radikale Venstre.

Kl. 16:09

Liv Holm Andersen (RV):

Tak. Det er bare, fordi jeg nu har siddet hernede på min plads og er blevet sådan helt forvirret over det her med forligsbrud eller ikke forligsbrud. Så kunne jeg bare godt tænke mig at høre, om ikke ministeren kunne svare mig på, hvorvidt ministerens forgænger, nemlig tidligere socialminister fru Benedikte Kiær, mener, at der var tale om forligsbrud, og hvorvidt hun mener at kunne huske, om man ikke, dengang man lavede aftalen med Radikale Venstre, i et bilag afskrev sig selve ghettodefinitionen. Tak for det.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lad mig starte med at sige, at det jo er et gammelt fif, at hvis man ikke rigtig kan klare sig politisk, så tager man hul på processen i stedet for. Men jeg kan til fulde bekræfte det, fru Liv Holm Andersen siger, nemlig at den tidligere minister på området jo bekræfter, at der her ikke er tale om et forligsbrud. Så jeg synes, at det er lidt tyndt, når Dansk Folkeparti og Venstre kører videre med den slags. Jeg synes, at man skulle beskæftige sig med, at vi alle sammen skal bringe de her udsatte boligområder videre – vi har en kæmpe udfordring som samfund både i kampen mod parallelsamfund, men også i forhold til de sociale udfordringer – frem for at blive ved med at hænge sig i den del af det, som selve ministeren på området jo tidligere sagde ikke var forligsbrud.

Så er fru Liv Holm Andersen jo fra De Radikale, der selv bedst af alle må vide, hvad det er, man har været enig eller ikke enig med dem i. Der har jeg jo bare taget den definition med videre. Så der er jeg fuldstændig enig med fru Liv Holm Andersen.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke yderligere bemærkninger fra medlemmerne.
Dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til By- og Boligudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:11

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 20. november 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.